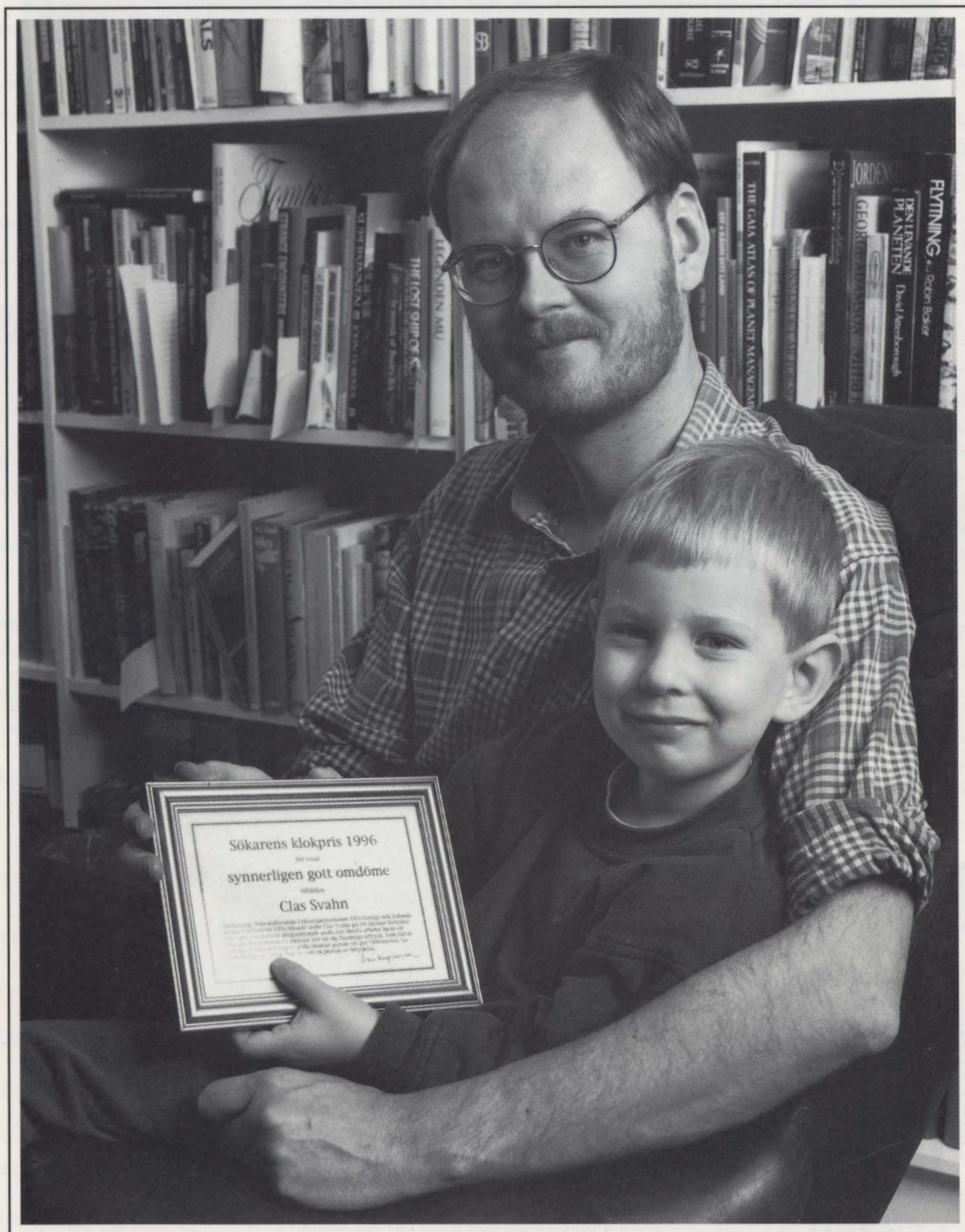

Sökaren

– tidskrift för livsfrågor –

UFO-SVERIGES ORDFÖRANDE CLAS SVAHN – HÄR MED SONEN NIKLAS –
HAR FÅTT SÖKARENS KLOKPRIS FÖR 1996

Visst är det härligt att leva, att finnas till och ha ett medvetande!

Själen har fått en kropp och kroppen en själ!
Livets ofattbara rikedom har i Dig blivit manifesterad!
I Dig möts det lilla och det stora, det ljusa och det mörka!
I Dig möts tid och rum, ande och materia!!
Genom Dig får evigheten en mening!!!

På Dig, käre livsvandrare, väntar oändligheten –
med oändligt tålamod!!!

Ur "Lustbarheter" av Ralph Lundsten.

SÖKAREN
Adress Box 10
663 21 SKOGHALL
Telefon 054-51 89 00
Fax 054-51 89 02
E-post red@sokaren.se
Postgiro 70 60 47-8
Bankgiro 372-8128

Redaktör och ansvarig utgivare Sven Magnusson

Prenumeration Helår (6 nr) 250:-
Halvår 150:-

Annonser Ring för prislista

Tryckeri Wallin & Dalholm
Lund

ISSN 0038-0504

INNEHÅLL:

Eva Sanner: Sökarens klokpris till C. Svahn	4
Åa Freij: New Age i frikyrkan	7
Peter Appel: Att leva genom döden	8
Kerstin Stina Carlsson: Hildegard av Bingen	10
Göran Brusewitz: Temadag om slagrutan	12
Harry Månsus: Visionen av en ny värld	16
Elisabet Broomé: En dag i tystnad	20
Åsa Freij: "Releasing"	22
Gunnar Martin Aronsson: Sök – och finn	24
SM: Karl-Erik Edris – fri tänkare	28
Gunnar Martin Aronsson: NLP	32
Finns svaret på UFO-gåtan?	34
Göran Brusewitz: Healing	36
Örjan Björkhem till minne	40

Sökarens första klokpris går till Clas Svahn, UFO-Sveriges ordförande.

Inom det nya sökandets områden finns många vitt skilda meningar. Vi har väl alla våra favoriter. Vi tycker att några övertygelser och åsikter är klokare än andra. Jag avser att varje år dela ut ett klokpris till en person, eller grupp, som jag tycker särskilt utmärker sig för klokhet. Även om jag bara är jag, och ingen betydelsefull grupp, hoppas jag att priset kan anses ha ett värde.

Sökaren har instiftat ett "klokpris". Tanken är att det skall bli årligt. 1996 års pris går till **Clas Svahn**, ordförande i UFO-Sverige. Han leder enligt min mening på ett mycket förtjänstfullt, klokt och entusiastiskt sätt riksorganisationen UFO-Sverige. UFO är ett område som inbjuder till önsketänkande, okritisk attityd och anammande av all sköns illa grundade föreställningar. Eftersom UFO-rapporter är en betydelsefull nutids-företeelse, är det mycket viktigt att de undersöks på ett seriöst sätt – i synnerhet mot bakgrund av den akademiska världens ointresse.

Ett annat fenomen, som också kan visa sig vara mycket viktigt, är slagrutan. Föreningen Vetenskap och Folkbildning, som anser sig företräda vetenskaplig kunskap och rationalitet, har utsett docenten **Nils-Axel Mörner** till "årets förvillare", eftersom han hållit kurser om slagrutan. Utmärkelsen är lika orimlig som när denna förening tidigare utsåg **Jens Tellefsen** till förvillaren.

Det är uppenbart att det är Mörner som har rätt i denna strid. Han har en sann vetenskaplig anda och är beredd att undersöka ett fenomen som inte riktigt tycks passa in i den moderna naturvetenskapens bild av verkligheten och som därför sätts åt sidan av den akademiska världen. Hans inställning är berömvärd, i synnerhet som den medför att han hamnar i opposition till en mäktig del av det akademiska etablissemangen i Sverige.

Harry Månsus är också en klok och modig man. Medan flera andra kristna ledare talar illa om new age-rörelsen – i trots mot budordet "du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa" – har Harry Månsus utan vilja till nedvärdering skaffat sig goda

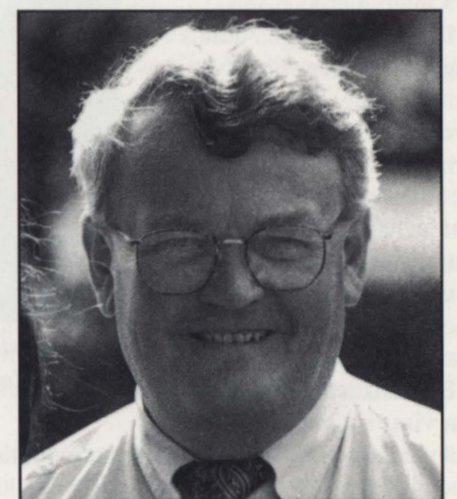
kunskaper om "nya tidsåldern". Hans bok "Den kosmiska katedralen" och hans verksamhet vid Bromma-Dialogen är viktiga som brobyggare mellan gammal och ny andlighet.

Sten Lindgren och **Marcel Westerlund** är också, på sitt sätt, intressanta personer som man bör lyssna på, även om de befinner sig ännu längre ut i marginalen än de flesta av oss andra UFO-intresserade. Jag tror idag inte på Sten Lindgrens påståenden, men utesluter inte helt att han kan ha kommit i närheten av en viktig verklighet.

I övrigt i detta nummer läsning om bland andra **Sogyal Rinpoche**, **Hildegard av Bingen**, **Karl-Erik Edris** och **Susanne Wedfelts** Ad Spiritum.

Jag hälsar också ett par nya Sökaren-reportrar välkomna i våra spalter: **Gunnar Martin Aronsson** och **Peter Appel**. Det är min förhoppning att de skall återkomma.

SM

Harry Månsus, Bromma-Dialogen

Sökarens klokpris till Clas Svahn

Uppmuntrad av sina föräldrar lärde han sig tidigt att undersöka och vara nyfiken. Idag är Clas Svahn ordförande i UFO-Sverige och får Sökarens klokpris 1996 för sin kritiskt ifrågasättande inställning.

Reportage Eva Sanner. Foto Anton Svedberg

Han kommer med andan i halsen till vårt möte. Arbetet med UFO-Sveriges kommande CD-romskiva tar mycket tid; den ska bli färdig till jul och det är bråda dagar för Clas Svahn. Han är både ordförande i UFO-Sverige och drivande kraft bakom tidskriften UFO-Aktuellt, som kommer fyra gånger om året, och nu alltså även CD-rom-redaktör. Det kan bli lite mycket.

Vi hittar en någorlunda avskild plats på hans ordinarie (d v s

betalda) arbetsplats Dagens Nyheter. Clas jobbar som journalist på DN:s multi-mediaredaktion. Men ingen av hans arbetskamrater verkar längre reagera på att han har besök av en reporter.

– UFO-intresset har ökat mycket på senare tid, troligen på grund av TV-program som Arkiv X och filmer som Independence Day. Jag har medverkat i ett femtiotal radio- och TV-program i år och ger i snitt två intervjuer i veckan.

Det är alltså ingen doldis jag har framför mig. Även om föreningen han är ordförande i endast har omkring 2200 medlemmar, så är det otvivelaktigt så att det han sysslar med är intressant för många fler, tyvärr ofta på en ytligare och mer okritisk nivå än Clas Svahn skulle önska.

En statistisk undersökning har visat att 24 procent av människorna i Sverige idag tror att vi faktiskt får besök från andra planeter. Tvärtemot vad man skulle kunna tro är detta inget som Clas Svahn gläder sig åt.

– Om deras uppfattning byggde på att de tagit del av bevis,

skulle det vara helt OK. Men istället bygger människor sin syn på en rad intryck från fiktion och media – veckotidningar, TV, böcker.

– Vi vill ha ett kritiskt tänkande i vår förening. Det är mycket viktigare för oss än att ha många medlemmar. Vi vill stå för kvalitet snarare än kvantitet.

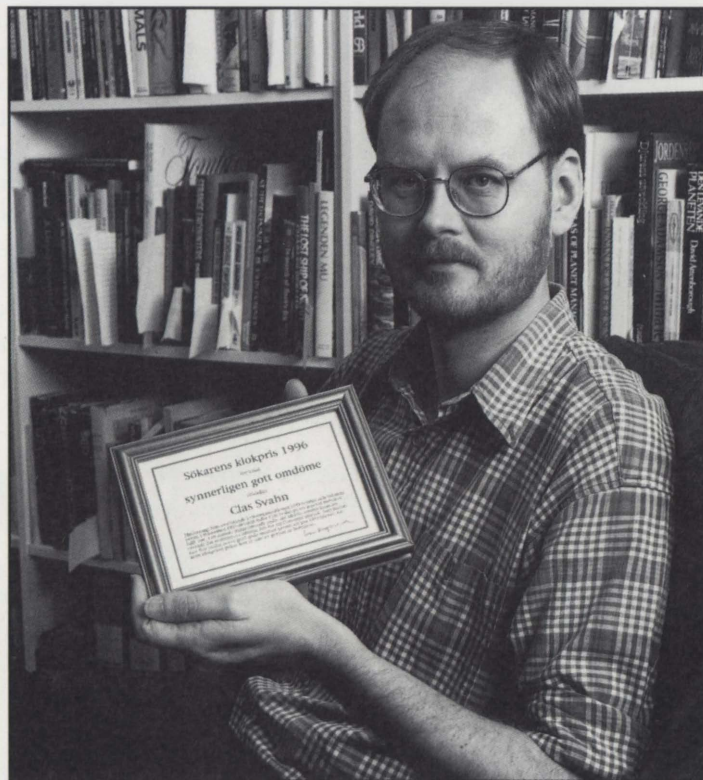
Vill ha förklaring oavsett vilken

Mellan 350 och 450 gånger per år händer det att människor hör av sig till UFO-Sverige om något de sett eller lagt märke till och som de inte finner någon naturlig förklaring till. Det kan vara ett oförklarligt ljussken på himlen, något som liknar en farkost eller spår i naturen efter något okänt. De flesta som inte finner någon naturlig vanlig förklaring till saker som sker, tänker på besök från andra planeter. Men Clas Svahn anser att denna hypotes inte är särskilt sannolik ens i de fall där man kommer fram till att något extraordinärt har hänt.

– Jag är verkligen inte övertygad om att vi här på jorden har besök från andra planeter. Men jag arbetar för att hitta en förklaring till alla dessa händelser – oavsett vilken den är, förklarar han.

Alla fall som rapporteras till UFO-Sverige undersöks av

särskilt utbildade fältundersökare. Deras resultat utvärderas sedan av tre oberoende grupper av erfarna bedömare. Nio av tio av fallen visar sig ha en naturlig förklaring – meteorologiska fenomen eller annat. Sedan återstår några få fall, som man inte

Den förste mottagaren av Sökarens klokpris är journalisten och ufologen Clas Svahn.

Sökarens klokpris 1996 för visat synnerligen gott omdöme tilldelas Clas Svahn

Motivering: Som ordförande i riksorganisationen UFO-Sverige och ledande penna i tidskriften UFO-Aktuellt leder Clas Svahn på ett mycket förtjänstfullt sätt, i en kritiskt ifrågasättande anda, det ideella arbetet inom ett område där människors intresse lätt tar sig flummiga uttryck. Som författare har Svahn också gjort goda insatser genom ett par UFO-böcker. Genom klokpriset pekas han ut som en person av betydelse.

Ann Magnusson

hittar någon förklaring till. Har dessa någon gemensam nämnare, undrar vi?

– Det som utmärker dem är i så fall att de inte liknar varandra alls, säger Clas Svahn. De hör ihop, genom att de inte går att förklara. Men förklaringen är därmed inte nödvändigtvis densamma.

Skiljer på tro och vetande

I sitt arbete med

UFO-Sverige försöker Clas Svahn behålla sin kritiskt granskande inställning. Det finns många som tror på UFO:s och på att vi får besök från andra världar – han hör definitivt inte till dem.

– Tro och vetande är två skilda storheter. När vetandet tar slut bygger vi på med tro. Och ju mindre vetande vi har desto större plats får tron och vidskepligheten.

Därför betonar han ofta för nyinvigda vikten av att inte bara studera litteratur om UFO. För att kunna göra korrekta bedömningar är det också bra att kunna något om psykologi och naturvetenskap. Det finns sinnessstillstånd där man "ser saker" och det finns meteorologiska fenomen som kan associera till UFO:s för den oinvigde.

– Det är dock viktigt att poängtera att det finns ett verkligt UFO-fenomen, en gåta som är en enorm utmaning för oss som arbetar med den. Här rör det sig inte om hjärnspeken eller misstolkningar utan om fysiska objekt som observerats av vanliga, sansade människor.

Utomjordingar lättköpt förklaring

Att intresset för UFO:s och liknande företeelser ökat så mycket på sistone, ser han inte som någon fördel. Den bild som förmedlas i media är förenklad och mytskapande – det handlar om besök från yttre rymden och därmed basta. Inte om något kritiskt granskande av vad människor faktiskt sett. UFO och "besökare" blir en förklaring till det mesta som är besynnerligt.

– Det är lätt att hänge sig åt den förenklade bild av tillvaron som erbjuds. På något underligt sätt blir det lättare att förstå cirkelfenomen, försvinnanden i Bermudatriangeln och djurstympningar, om man tillför ett ännu gåtfullare element – utomjordiska besökare, än att sätta sig in i astronomi och fysik. Istället för att skaffa oss verklig kunskap blir många av oss experter på de myter och halvsanningar som media lägger tillräta framför våra fötter, skriver Clas i ledaren i UFO-Aktuellt 4/96.

"Inne" att kanalisera utomjordingar

Men många människor som intresserar sig för UFO:s har mer en tro än en vetenskaplig inställning till materialet. Därför fanns det medlemmar i UFO-Sverige som absolut inte ville ha Clas till ordförande 1990.

– Den svenska UFO-rörelsen växte fram ur new age-rörelsen, berättar Clas. Det dröjde länge

innan inriktningen började bli vetenskaplig. Fortfarande när jag blev vald var det några från den new age-influerade falangen som inte ville arbeta för den mer vetenskapliga inriktning jag står för. De flesta av de medlemmarna har idag lämnat föreningen, och istället har det kommit nya som sympatiserar med den inställning vi har i styrelsen idag.

Överhuvud taget är Clas Svahn kritisk till mycket inom new age-rörelsen. Att tro på något, utan att kunna bevisa det vetenskapligt enligt konstens alla regler, är honom främmande. De som kanaliserar varelser från andra världar eller andra planeter, tror han inte särskilt på.

– För några år sedan handlade kanaliseringarna om döda, som meddelade sig från andra sidan. Idag är det många som kanaliserar utomjordingar. Jag tror att det mesta av sådana företeelser handlar om saker inom personerna själva.

Hypnos inget sanningsserum

Av och till händer det också att människor kontaktar UFO-Sverige och berättar att de åkt med ett UFO eller på annat sätt varit med om s k ombordtagningar. Clas Svahn tycker att det är viktigt att ta seriöst på dessa berättelser.

– Upplevelsen är helt äkta på det upplevelsemässiga planet och ytterst sällan påhitt. Folk är genuint förvånade och upprörda över att det hänt något som de inte förstår. Men jag anser inte att det nödvändigtvis har med UFO att göra, utan att det i dessa fall handlar om ett förändrat medvetandetillstånd. Många människor upplever sådant mer eller mindre spontant, utan att det är vare sig sjukligt eller kopplat till UFO-fenomen.

Att använda hypnos för att verifiera människors upplevelser i samband med UFO-fenomen i stort är ingenting som Clas Svahn vurmar för.

– Hypnossituationen för in en ytterligare faktor, nämligen terapeutens förväntningar, vilka klienten gärna vill uppfylla. Man får tillgång till det omedvetna, men sanning blandas med emotionella och högst subjektiva minnen. →

Hypnos är alltså enligt Clas Svahn ingen garanti för att något är sant. Metoden kan hjälpa till att visa vilka känslor och minnesbilder en person har inom sig – men bilderna kan vara intrapsykiska och föreställa något som faktiskt inte har hänt.

Ufolog sedan tonåren

Att vara ordförande i UFO-Sverige är antagligen ett utmärkt sätt för Clas Svahn att

få användning både för sin nyfikenhet, sin forskarådra och sitt kritiska tänkande. Samma egenskaper som förmodligen gjort att han valt journalistiken som sin civila bana. Denna hans personlighet har varit med honom i stort sett hela hans liv.

– Redan som liten läste jag mycket och ville undersöka och fråga folk om saker. UFO var tidigt ett intresse för mig, mina föräldrar uppmuntrade mig och skjutsade mig till och med till platser där jag skulle göra fältundersökningar och intervjuar folk som sett saker.

Att vara kritiskt tänkande är något han sätter i främsta rummet.

– Det måste man alltid vara om man vill veta mer om någonting. Och det finns inget skäl att använda andra kriterier när det handlar om UFO-fenomen. Om något verkar helt absurt eller osannolikt gäller det att undersöka det med kritisk blick.

Skriver bok om cirklar

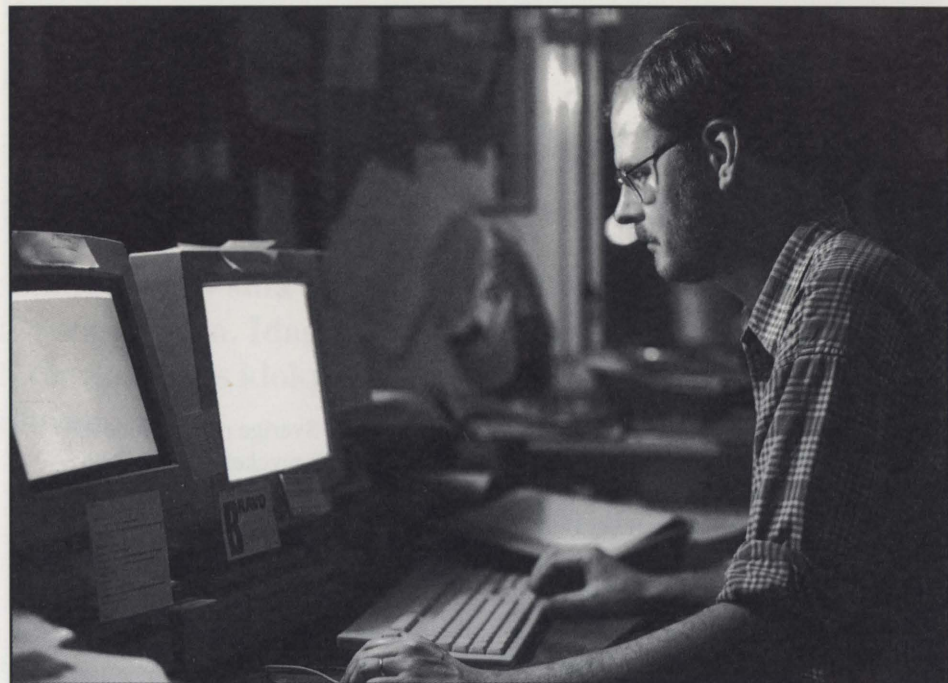
Clas Svahn har skrivit två böcker, tillsammans med andra.

– I en av mina böcker har jag avslöjat ett klassiskt UFO-fall som falsarium, nämligen Domstensfallet, vilket inte varit så populärt i alla kretsar. Det är oerhört viktigt att verkligen avslöja bluffarna, eftersom också synen på det som verkligen är oförklarligt påverkas negativt av de falska UFO-upplevelsorna.

Just nu håller han på med en bok om cirklar, ni vet sådana där spännande formationer i sädesfält som många påstår har gjorts från flygande tefat.

– Det finns gott om förutfattade meningar om sådana cirklar, till exempel att de är exakt runda. Jag har undersökt omkring trettio cirklar de senaste åren och det stämmer oftast inte alls. Dessutom är de lätta att göra – jag har själv gjort flera stycken för att testa.

Är då UFO-Sveriges ordförande intresserad av något annat i "sökarskandalen"? Eller har han så mycket att göra (han ägnar i snitt fyra timmar per dag åt föreningen) att han helt enkelt inte hinner?

Clas Svahn arbetar med tidskriften UFO-Aktuellt och skriver böcker om UFO-gåtan.

– Jag har alltid varit fascinerad av det okända och oförklarliga och är det än idag. Jag läser mycket, bland annat om parapsykologi, nära-döden-upplevelser och forteana – dvs konstiga händelser varav UFO:s är en del.

Vad säger då Clas Svahn personligen – har vi haft något riktigt besök från andra planeter eller har vi inte?

– Jag har inget färdigt svar. Är man en sökare, så har man inte det. En sökare är

för mig en som vet vart han vill gå, men som vänder på varje sten på vägen för att lära sig mer och inhämta så mycket kunskap som möjligt.

FAKTA:

UFO-Sverige bildades 1970 och har omkring 2 200 medlemmar.

Utredningarna av oförklarade flygande objekt över Sverige görs av 120 fältundersökare, som utbildas på särskilda kurser. Utredningarna samordnas av rapportcentralen i Kolbäck, 0220-440 86 och 018-555 000 (jour).

UFO-Sveriges hemsida på Internet kan nås på adressen: www.ufo.se.

Den som vill kontakta föreningen kan göra det genom kansliet under adress UFO-Sverige, Box 175, 733 23 Sala.

I Norrköping finns organisationens arkiv, Arkivet för UFO-forskning, som är det största i sitt slag i Europa. Här finns tusentals böcker, tidskrifter från hela världen, en mängd tidningsartiklar ur svensk press under efterkrigstiden samt bilder, band, filmer med mera.

Böcker av Clas Svahn:

"Domstensfallet – en svensk närkontakt 1958", Clas Svahn och Anders Liljegren, AFU 1989.
"Mötet i gläntan", Clas Svahn och Gösta Carlsson, NTB/Parthenon, 1995.

New Age i frikyrkan

Kristna börjar uppmärksamma New Age och – från den egna trons vinkel – informera sina församlingar.

Av Åsa Freij

– Vad ska vi göra för att vår kristna tro ska bli mer levande?

– Vad har vi att erbjuda sökande människor?

De frågorna ställde Lars Johansson från Örebro vid ett sex timmar långt program om New Age under eftermiddagen och kvällen lördagen den 16 november i Skarpnäckskyrkan, tillhörig Skarpnäcks Frikyrkoförsamling, söder om Stockholm.

Ämnet för kvällen var "New Age – på gott och ont". Lars Johansson var kritisk till åtskilligt inom "nya tidsåldern" men menade också att "vi måste bli mer öppna mot olikstänkande, se vad vi har att lära av dem!"

Och av människorna inom New Age kan vi bland annat lära, fortsatte Lars, att bli mer hängivna och aktiva!

– De är ofta brinnande i vad de tror på, levande! Men är vi det? undrade han. Kanske umgås vi för mycket bara med varandra – har det för socialt trevligt tillsammans i våra församlingar helt enkelt!

Lars Johansson tycker att de kristna skall se sakligt och icke dömande på New Age – fast inga "newageare" var där för att tala för sig själva – det var Lars Johansson som berättade om vad de tror på.

En stor åhörarskara hade kommit in genom de öppna dörrarna. En reporter för den fria livsåskådningstidskriften Sökaren, övertecknad, fanns också på plats och kunde tala litet för New Age och bidra med förklaringar.

Begreppet New Age kan inte ställas som motsats till kristendom, framhöll jag bland annat. New Age omfattar så oerhört mycket av så olika kvalitet. New Age, som ju helt enkelt betyder ny tid, är från början bara ett konstaterande att vi lever i just en ny tid, där många vaknar upp till mer insikt och mer ansvar och till en längtan efter djupare värden än vad materialismen och den religiösa dog-

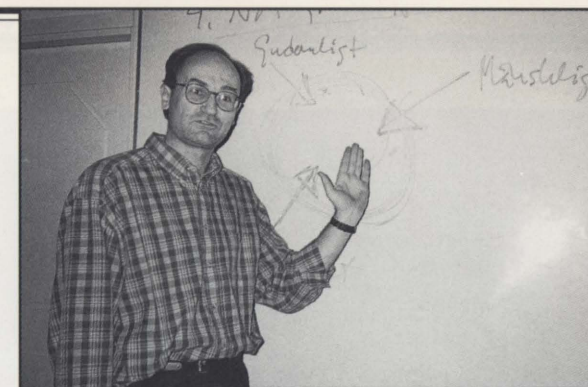
matismen kan erbjuda. Och detta ansvar och denna mognad kan ta sig uttryck i engagemang för fred, miljö och ett forskande intresse för vad livet egentligen är och vilka medel som finns för personlig utveckling. Och som i det mesta som växer fram ur ett gott syfte, bildas också avarter, mindre seriösa utlöpare, framhöll jag.

Lars Johansson skrev beteckningen NA på tavlan – bokstäverna kunde lika väl stå för nyandlighet som för New Age – två inte identiska begrepp. (New Age kan sägas vara en del av nyandligheten.)

Själva sökandet efter andlighet tyckte Lars var positivt, men som god kristen tyckte han att kyrkan borde fånga in de människor som han menade hade råkat i ett andligt vakuum, innan de hamnar i något mindre tryggt än kyrkans famn. För mycket inom NA håller inte måttet, menade Lars, som lyssnat på många av den så kallade nya tidens företrädare. Och han beskrev i korta drag en mängd företeelser som meditation, healing, positivt tänkande, kanalisering, astrologi och schamanism så som han uppfattat dem.

Intressant med allt det "nya" är för övrigt att det ofta inte är nytt alls, utan snarare nyupptäckt, framhöll han.

Ja, mycket inom New Age är rentav uråldrigt, exempelvis intresse för astrologi, som togs på stort allvar på Jesu tid, tänkte jag. De tre vise männen, som följde en stjärna, vilken ledde dem till Betlehem, kallas

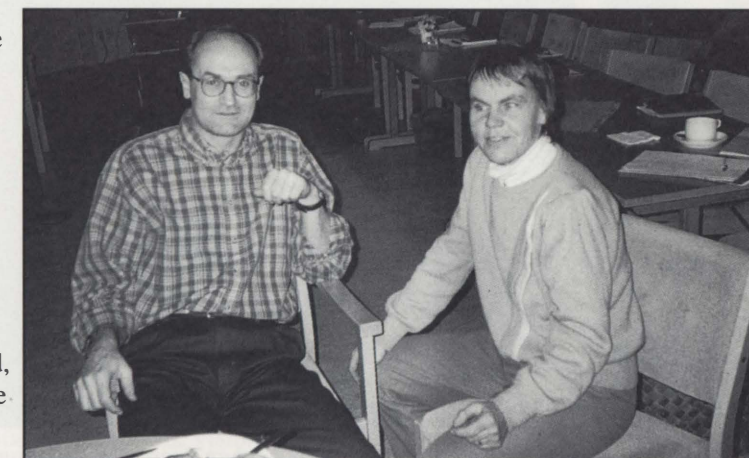

Lars Johansson talar om New Age-rörelsen, som han från sin kristna utgångspunkt ställer kritiska frågor till.

i den senaste svenska bibelöversättningen stjärntydare, och i en engelsk bibelöversättning benämns de astrologer rent ut!

Lars Johansson, som är lärare på Örebro Missionsskola och föreståndare för Forum för tro och samhälle, har verkligen försökt att sätta sig in i mycket av det som brukar räknas till New Age. Han har uppmärksammat företeelser som kristallhealing, tarot och yoga och böckerna "A Course in Miracles", "Nionde insikten" och Shirley MacLaines "Ut på yttersta grenen". Han har också varit i Indien och studerat dess andlighet, besökt svenska Peace in Mind-festivaler, och han har talat med många kända personer i det nya sökandet. Och han läser Sökaren. Han har alltså visat en ärlig vilja att ta reda på vad New Age verkligen är – och han har arrangerat och deltagit i många dialoger mellan kristna och nyandliga människor.

Men när jag erbjöd mig skänka några Sökaren till folk som kanske själva ville se hur en del New Age-företeelser skildras i denna tidskrift, så förbjöds jag göra detta av en pastor i församlingen. Detta medan Lars Johansson i sitt blädderblock som första punkt för de kristna skrev: "Inte fördöma!"

Lars Johansson och Sökarens utsända i samspråk. Lars har studerat New Age i många år och även varit engagerad i många offentliga dialoger med företrädare för det nya sökandet.

Att leva genom döden

Av Peter Appel

– Var jag än befinner mig i västerlandet slås jag av vilket stort psykiskt lidande dödsångesten orsakar. Vår kultur är så hjärtlös i sitt nyttotänkande att när människor drabbas av en dödlig sjukdom blir de utom sig av rädsla för att bara kastas bort som en värdelös artikel...

Sogyal Rinpoche sitter med korslagna ben uppe på podiet och bläddrar förstrött i en bunt med frågor. Han är klädd i en senaps-gul munkdräkt. Över knäna har han ett tjockt tygstycke.

”Hur skall man dö på ett behagligt sätt?” läser han och svarar med ett roat leende:

– I sängen!

En annan frågar oroligt vad hon skall säga åt sin 80-årige far: ”Hur jag än försöker tala med honom vägrar han att acceptera att också hans liv en gång kommer att ta slut.”

– Gör vad du kan för att han skall kunna leva ett gott liv. Då ordnar sig allt till det bästa, oberoende av vem av er som har rätt!

Den snabba humoristiska vändningen är typisk för Sogyal Rinpoche. Men lika obesvärat kastar han sig in i frågor, som man vanligen inte ställer och allra minst försöker besvara. Publiken är till en början orolig, otålig, misstrogen. Men småningom lyckas han få den omaka samlingen av buddhister, vårdpersonal, vetenskapsmän och andliga sökare att samla sina oroliga sinnen.

– I den stund när människan är som mest sårbar överges hon i dag och lämnas så gott som helt utan stöd och förståelse, säger den tibetanske munken Sogyal Rinpoche. Andlig vård ska inte vara en lyx för ett fåtal; det är varje människas grundläggande rättighet.

En munk i Stockholm

Efter den kinesiska ockupationen av Tibet 1959 spreds ett stort antal av landets andliga ledare över världen. En av dem var Sogyal Rinpoche. Under sin uppväxt hade han förmånen att studera under flera av den tibetanska buddhismens mest vördade mästare. I början av 70-talet flyttade han till väst och inledde sin egen bana som forskare och buddhistisk lärare.

År 1992 gav Sogyal Rinpoche ut Den tibetanska livs- och dödsboken, den hittills mest fullständiga presentationen av den tibetanska buddhismen. Boken blev en andlig bestseller och har till dags dato sålts i över 600.000 exemplar på 13 språk. (Den svenska översättningen utkom 1995, den finska utkommer i början av 1997.)

I slutet av oktober kom den lilla gulklädda laman för första gången till Norden och Stockholm för att leda ett seminarium om livet och döden. Charles Kurland, forskare i molekylär biologi vid Uppsala universitet, lärjunge och arrangör, hade väntat i många år på att introducera sin mästare för en nordisk publik:

– Som vetenskapsman är jag mera tilltalad av empirisk kunskap än av teorier, förklarar han ivrigt. Buddhismen med sin mångtusenåriga erfarenhet har mera att lära oss om människan än vad våra psykologer har.

Sogyal Rinpoche tillhör den icke-sekteristiska tibetanska Rime-traditionen. Det innebär att han i sin undervisning använder sig av många olika buddhistiska traditioner, men det hindrar inte att han också hämtar exempel från andra religioner, som t.ex. kristendom och hinduism. Enligt Kurland är Rinpoches sätt att presentera den tibetanska buddhismens högsta läror revolutionerande. En stor del av hans undervisning har aldrig tidigare presenterats för en västerländsk publik.

Medvetandets gåta

– Känner ni Sigge? skämtar Sogyal Rinpoche och påstår att Sigmund Freuds psykologi uppstod på grund av att överklassdamerna åt för mycket choklad och fick ett alltför livligt drömliv.

Det är givetvis våra teorier om människans medvetande han vill komma åt. De flesta västerländska forskare uppfattar fortfarande medvetandet som ingenting mer än fysiska processer i hjärnan, vilket enligt Rinpoche går tvärt emot vad mystiker och meditatörer i alla religioner i tusentals år har erfart.

– Fundera ett ögonblick på ditt eget medvetande. Du upptäcker snart att det är som en loppa som oavbrutet hoppar hit och dit. Du märker att tankarna uppkommer utan anledning och utan sammanhang. Vi rycks med av kaoset i varje ögonblick och blir till offer för våra egna tankars nyckfullhet.

För att förklara hur medvetandet egentligen fungerar använder Rinpoche liknelsen om en filmprojektor.

Filmen, som projiceras på duken, är det vi och våra vetenskapsmän uppfattar som medvetande. Enligt buddhismen (och andra mystikertraditioner) är det projektorns lampa, ljuset som finns bakom filmen, som är vårt sanna medvetande. Genom meditation och bön, genom att integrera vår andliga praktik med vårt liv, kan vi tränga igenom villfarelsernas värld och uppleva medvetandets sanna natur (guds ljus, unio mystica etc). Men i dagens värld handlar vi för det mesta tvärtom och försöker snarare stärka än förminska vårt falska medvetande:

– Det moderna samhället är ett enda stort förhärjande av allt som leder bort från sanningen, av allt som gör det svårt att leva för sanningen och som får människor att tvivla på att det överhuvud existerar någon sanning, säger Rinpoche. Och detta kommer från en civilisation som påstår sig dyrka livet, men i själva verket berövar livet all djupare mening; ett samhälle som oavbrutet talar om att göra människor ”lyckliga”, men som i stället hindrar dem på vägen mot den sanna glädjen.

Dödsprocessen

Buddhisternas uppfattning av medvetandet är också avgörande för deras syn på döden. Det som sker i dödsprocessen är att det vardagliga medvetandet med alla dess villfarelser dör. I det tomrum som uppstår uppenbaras vårt medvetandes gränslösa, himmelska natur. Men om vi bara känner till den del av vårt medvetande som försvinner är döden en katastrof som krossar hela vår värld.

– Därför är det så viktigt att vi lär känna medvetandets natur medan vi fortfarande lever, säger Rinpoche. Först då kan vi vara förberedda när den visar sig med all sin kraft i dödsögonblicket.

De tibetanska buddhisterna påstår att de vet vad som händer efter döden, något som också grundar sig i deras syn på medvetandet. Eftersom döden (och livet med alla dess manifestationer) är något som utspelar sig i vårt medvetande kan upplysta mästare i sin meditationspraktik gå in i dessa medvetandetillstånd och uppleva dödens olika stadier redan nu. Mästarna beskriver existensen som fyra sammanlänkade verkligheter eller bardon. Efter döendets smärtsamma bardo, dharmatas lysande bardo och blivandets karmiska bardo, återföds man till detta livs naturliga bardo – ifall man inte uppnår befrielsen. Alla bardon beskrivs utförligt i Den tibetanska livs- och dödsboken. Också den fysiska nedbrytningsprocessen beskrivs på ett märkligt, nästan ”självupplevt” sätt. Så här beskriver mästaren Kalu Rinpoche upplösningen av ”luftfasen”:

”Den döendes inre upplevelse är en stor vind som sveper undan hela världen, tillsammans med den döende själv, en oerhörd malström som förintar hela universum.”

I västerlandet har de s.k. nära-döden-upplevelserna beskrivits och diskuterats ingående under senare år. Enligt Sogyal Rinpoche uppvisar nära-döden-upplevelsen och bardoläraerna både väsentliga likheter och skillnader. Den största skillnaden är naturligtvis att nära-döden-upplevaren inte dör, medan bardolärarna berättar vad som händer med människor efter den fysiska döden och vid deras återfödelse. Kännetecknande för många nära-döden-berättelser är upplevelsen av ljus och kärlek. Många ”återvändare” genomgår också en djup andlig omvandling. Rinpoche vill dock varna för att de positiva upplevelserna kan få

Sogyal Rinpoche signerar Den tibetanska livs- och dödsboken. Boken, vars titel anspelar på den klassiska Tibetanska dödsboken, har blivit en andlig bestseller.

oss att idealisera döden och glömma de negativa skildringar, som också förekommer.

– Låt inte de inspirerande nära-döden-skildringarna invägga dig i tron att det enda du behöver göra för att få vila i dessa fridfulla och saliga tillstånd är att dö. Det är inte, och kan inte vara, så enkelt.

Den moderna döden

– Varför skall man bry sig om andra människor? frågar Sogyal Rinpoche och kommer med ett demokratiskt svar: – De andra är många fler än du.

Kärnan i den tibetanska buddhismen, liksom alla stora andliga traditioner, består av medkänsla och kärlek. Avalokiteshvara, Medkänslans Buddha, avbildas ofta i tibetansk bildkonst med tusen ögon som ser smärtan i universums alla hörn och med tusen armar utsträckta åt alla håll för att erbjuda sin hjälp. Särskilt sårbar är människan inför döden och då om någonsin behöver hon andligt stöd. När Sogyal Rinpoche kom till England i början av 70-talet blev han chockerad av den moderna synen på döden.

– Samhället är besatt av ungdom, sex och makt och skyr ålderdom och nedgång. Är det inte förskräckligt att vi överger gamla människor när deras arbetsliv är över och de inte längre är användbara? Är det inte upprörande att vi förpassar dem till ålderdomshem där de får dö ensamma och övergivna?

I samband med grundandet av Rigpa, en buddhistisk organisation, har han byggt upp ett nätverk för vårdare. Man samarbetar med Hospice-rörelsen och i planerna ingår buddhistiska hospicehem. Läkare och vårdare, även medlemmar i kristna församlingar, har studerat Den tibetanska livs- och dödsbokens anvisningar om hur man förbereder sig inför döden och stöder döende och deras anhöriga.

Men vår syn på döden återspeglar sig inte enbart i hur vi behandlar enskilda döende. Den har också genomgripande samhälleliga och globala konsekvenser.

– Eftersom den moderna människan i grund och botten tror att livet bara är här och nu, har hon inte kunnat utveckla någon långsiktig vision, säger Sogyal Rinpoche. Och därför finns det inget som hindrar henne från att plundra planeten för sin egen omedelbara vinnings skull. Rädslan för döden och okunskapen om livet efter detta påskyndar den miljöförstöring som hotar oss alla till livet.

Hildegard av Bingen

Visionär mystiker från Rhenlandet

Efter en ljusupplevelse ansåg sig Hildegard ha fått gåvan att förstå Bibeln och hon kände sig utvald och kallad att tända mänskligheten för medkänsla, harmoni och balans.

Av Kerstin Stina Carlsson

Hildegard av Bingen (1098 – 1179) var en extraordinär kvinna. Det har sagts att "hade Hildegard varit man, så hade hon varit känd som en av de största konstnärer och intellektuella som världen någonsin skådat". Förutom att hon var abbedissa i ett stort och blomstrande benediktinerkloster, var hon en framstående predikant, läkare, vetenskapare och konstnär. Hon var också poet och kompositör, och hon skrev nio böcker i ämnen som teologi, medicin och fysiologi.

När hon var 42 år gammal började hon få visioner, och hon skrev en bok om dem. Den heter *Scivias*, vilket betyder Vet vägarna.

Hildegard var i stort sett bortglömd i över 800 år, men 1982 utgavs hon första gången på engelska. Hennes musik har nu också börjat spelas för allt fler intresserade.

1100-talet, Hildegards århundrade, var mycket kreativt i Europa. Det var då flera av de stora katedralerna byggdes. Under det århundradet levde också den tyske kejsaren Fredrik Barbarossa, som skrämde både påvar och bönder, men honom tog Hildegard i upptuktelse på samma sätt som hon skrev till både påvar och kejsare och tillrättavade dem, bland annat för deras stora korruption.

Katedralskolan i Paris utvecklades till ett universitet, och när Hildegard var 75 år, begav hon sig iväg dit med det hon hade skrivit för att få det godkänt.

I nästan hela sitt liv arbetade Hildegard med att predika och undervisa, organisera och reformera, resa och grunda kloster, komponera, skriva, hela, studera och profetera. Hon har lämnat efter sig omkring 100 brev till kejsare och påvar, biskopar och ärkebiskopar, nunnor och adelsmän. Det finns 72 sånger av henne, bland annat ett moraliskt skådespel med musik, som skulle kunna kallas en opera. Tre av hennes böcker är stora teologiska verk. Hennes bok i fysiologi brukar kallas *Physica*, och där kombinerar hon botaniska och biologiska observationer med medicinska iakttagelser. Hon skrev också en bok om hälsa, *Causae et Curae*, där hon diskuterar sjukdomssymtom samt orsaker till sjukdomar och deras botemedel.

Hildegard dog 1179, 81 år gammal. Hon har inte helgonförklarats av den katolska kyrkan, trots att tre påvar har föreslagit det under årens lopp, men 1979 nämnde påven Johannes Paulus henne som ett enastående helgon, ett ljus som lyser ännu idag.

Som en ljusupplevelse beskriver Hildegard sitt andliga uppvaknande: *När jag var 42 år och 7 månader gammal kom det ur öppna himlen ett eldigt ljus av största helighet. Det genomströmmar hela min hjärna och sätter hela mitt hjärta och hela mitt bröst i lågor, dock utan att bränna sönder dem, snarare värmande som solstrålar som faller på ett föremål och upphettar detta.*

Då plötsligt ägde jag gåvan att förstå böckerna, nämligen Psaltaren, Evangelierna och andra gammal- och nystamentliga texter. Gåvan till mystiska, hemlighetsfulla och underbara visioner ägde jag sedan min barndom, men jag har undertryckt denna gåva. Jag har mottagit visionerna med hjälp av mina inre ögon och öron enligt Guds vilja. För en normal människa är detta svårt att förstå.

Man skulle väl kunna säga att Hildegard fick en plötslig och djup insikt. Kanske var det hennes intuition som vaknade.

Hennes starka upplevelse av insikt och av att kunna se samband blev så överväldigande att hon en tid inte kunde fungera i vardagen utan måste dra sig tillbaka från sina åligganden. Men när hon inte längre kunde motstå sin kallelse utan började skriva, återhämtade hon sig snabbt och kunde återuppta sin verksamhet. Under de närmaste tio åren var hon flitigt sysselsatt bland annat med sin första bok *Scivias*.

Det är denna mycket betydelsefulla upplevelse som gör att Hildegard känner sig speciellt utvald och kallad att tala och att tända mänskligheten för MEDKÄNSLA, HARMONI och BALANS.

Hildegards uppvaknande-upplevelse har många motsvarigheter hos andra personer och i andra kulturer. Det brukar kallas *kosmisk upplysning* eller *kosmiskt medvetande*.

Om ett sådant andligt uppvaknande som Hildegards och andras kan sägas att "det är viktigt att påpeka att vilket uttryck som upplevelsen av ljuset än tar sig och med vilken intensitet den än förekommer, så utvecklar den sig till en djup andlig upplevelse. De undersökta upplevelserna har ett gemensamt: Vilken ideologisk uppfattning man än hade tidigare, så framkallar mötet med ljuset en *ändring i upplevelsens hela existens* och avslöjar för honom eller henne, eller gör det tydligare än tidigare, den andliga världen av helhet och frihet, kort sagt Existensen som Gudomlig Skapelse eller Världen helgad av Guds närvaro". (Mircea Eliade citerad i "Illuminations" av Matthew Fox..)

Det är mina egna upplevelser som har gjort att jag börjat intressera mig för de stora religionerna och mystiker som Johannes av Korset, Teresa av Avila och Hildegard av Bingen.

Jag kom att omfatta Hildegard med ett alldeles speciellt intresse, och det ledde till att jag sammanställde ett ungefär två timmar långt föredrag om henne. Detta har jag nu hållit vid flera tillfällen, och det har rönt stor uppskattning. Denna artikel i Sökaren har delvis sin grund i föredraget, men jag har varit tvungen att korta ned min framställning till artikel-format.

Som källor har jag använt den vackra, innehållsrika och intressanta boken *Illuminations of Hildegard of Bingen with Commentary of Matthew Fox* och den likaså mycket läsvärda *Så botar Gud. Den heliga Hildegards medicin* av dr Gottfried Hertzka, översatt till svenska av Ingeborg Vatheuer. Dessutom har jag hämtat en del ur en uppsats av Matthew Fox som heter *Creation Centered Spirituality from Hildegard to Julian: Three Hundred Years of Ecological Spirituality in the West*. Den uppsatsen kan man hitta i *Wrestling with the Prophets*, en essäsamling av M. Fox.

1995 hörde man mycket talas om Hildegard av Bingen i Sverige. Hon var verkligen "hot", som en journalist uttryckte det i ett OBS-program i radion. Det som var allra "hottast" var hennes musik, och det gick nästan

inte en dag utan Hildegardsmusik i radion.

Inför Dalai Lamas besök i Sverige våren 1996 gav föreningen Det Andra ut en tidning med namnet Perspektiv. Den innehöll bland annat en artikel om Hildegard av Bingen, och det tycker jag var ett mycket gott val, eftersom jag anser att mystikerna tillhör dem som skulle kunna visa oss en framkomlig väg mot det alldeles nödvändiga perspektivbyte som vi står inför, om vi ska ha någon chans att överleva på vår alltmer misshandlade planet.

Mystikernas viktigaste budskap, och därmed också Hildegards, är ju att vi alla är gudomliga. Hon säger att vi alla

har den gudomliga gnistan i oss, och hon liknar oss vid speglar som ska reflektera den gudomliga gnistan ut mot vår omgivning. Om vi började inse vår egen gudomlighet, skulle vi kanske ge upp den stora girighet som vi varje dag ser exempel på och som är upphovet till förgiftningen av luften, nedsmutsningen av sjöar och hav, utarmningen av jorden och förödelsen av skogarna. Hildegard skriker att "jorden får inte skadas, jorden får inte bli förstörd". Hon säger att "Gud har gett hela Skapelsen till mänskligheten för användning. Men om detta privilegium missbrukas, tillåter Guds rättvisa att Skapelsen straffar mänskligheten". Och om vi fortsätter att leva som om endast materiella ägodelar och yttre framgång är det enda av vikt i livet, kan nog varningen från Hildegard ha sitt berättigande.

Uppvaknandet – målning efter Hildegards anvisningar

Temadag om slagrutan på Stockholms Universitet

Referat: Göran Brusewitz

Docenten Nils-Axel Mörner har fått ordentligt på pälsen för att han på sin fritid haft kurser om slagrutan. Men han backar inte från sin övertygelse att slagrutan fungerar och att det är ett universitets uppgift att forska om den. Han visar en totalt respektlös attityd till det vetenskapliga samhället och dess ledande gestalter. Man kan kanske rentav säga att han skäller ut dem.

Nils-Axel Mörner, docent och föreståndare för paleogeofysik och & geodynamik vid Stockholms Universitet, hade somrarna 1995 och 1996, på Sommaruniversitetets förslag, kurser i att gå med slagruta.

Intresset för kurserna var stort, men det kom också negativa reaktioner. "Ska verkligen en lärare vid universitetet hålla kurser om slagrutan?" frågades det. Av universitetets ledning avkrävdes Mörner vetenskaplig dokumentation om slagrutan.

Under sommaren och hösten förra året var det en intensiv och delvis ganska hätsk debatt i media om och med Mörner. Hans omdöme ifrågasattes. Som svar på kravet om dokumentation anordnade han, på egen bekostnad, den 12 oktober en temadag om slagrutan för att redovisa viss dokumentation och diskutera slagrutefenomenet.

Aulan i universitetets lokaler vid Sveaplan var nästan helt fylld av intresserade, de flesta positiva till slagrutan. Närvarande var också Stockholms Universitets rektor professor Gustaf Lindencrona samt tidningen Forskning & Framstegs redaktör Björn Fjæstad, vilken riktat skarp kritik mot Mörner för slagrutekurserna.

Universitetet hade utsett en jury på tre personer som skulle granska kursen och bedöma den. Mörner ansåg att endast kursdeltagarna kunde göra en bedömning. Han ordnade med en egen kursutvärdering, som också ingick i den dokumentation som presenterades på temadagen. Helt klart var att kursdeltagarna var mycket nöjda och ansåg att kursen var vetenskapligt stringent. De

fick lära sig att tänka vetenskapligt.

Flera lärare som tillfrågats om de ville föreläsa på symposiet, vågade inte tacka ja – de var rädda för att få forskningsanslag indragna.

– Är detta ett fritt Sverige? dunderade Mörner upprörd.

Han tog också upp frågan vilket samhälle vi vill ha:

– Detta är, hoppas jag, sista gången man tänder ett inkvisitionsbål i Sverige! Den här debatten gäller inte bara slagrutan. Den representerar en brytning mellan två synsätt. Vissa forskare vågar söka fritt, andra är rädda för det nya. Varför? Jo, om det kommer nya idéer, så är de som sitter kvar i det gamla, redan passerade. Vårt forskarsamhälle är alldeles otroligt konservativt, och det opponerar jag mig emot. Forskningen ska ju hitta det som finns bakom horisonten. Och då måste man ibland ta till okonventionella metoder.

Universitetsledningens uppfattning var att slagrutan strider mot vedertagen vetenskaplig uppfattning. Till detta svarade Mörner att "det är konstigt att det kan finnas en vedertagen uppfattning om något som man inte har studerat vetenskapligt. Om det finns en vedertagen uppfattning, kan den bara bygga på förutfattade meningar".

Efter att ha redogjort för den omfattande debatten om slagrutekurserna övergick Mörner till dokumentationen. Vid sidan av vetenskapen, sa han, finns bara fanatism, svärmeri och flum. Fanatismen har militanta fasoner och ropar på förbud och inkvision.

– Jag vill värja mig både mot flummeri och fanatism. På ett normalt universitet

har vi dels traditionalisterna, dels de nyskapande. Sedan finns också dessa Vetenskap och Folkbildning, som inte har ett dugg med forskning att göra – det är en anti-forskningsorganisation.

– Det kan tyckas som om det är jag som lägger fram nya teser, sa Mörner vidare. Naturligtvis är det inte så. I hundratals år har man gått med slagruta. Många av er här, Arne Groth, Neumüller och andra, har gjort mycket arbete med slagrutan. Jag kom in mycket sent. Det beror på att jag är verksam vid ett universitet. Slagrutan användes av aktade bergsmän för flera hundra år sedan. På 1700- och 1800-talet var det vanligt med doktorsavhandlingar om slagrutan. Då fanns det alltså en akademisk forskning rörande slagrutan som instrument. Den som påstår att slagrutan inte är ett akademiskt instrument, är alltså ohistorisk.

Mörner påpekade att det inte är slagrutan som är det viktiga, utan människokroppen, vilken tycks fungera som något slags antenn. Detta åskådliggjorde han genom att föra ena foten över en störlinje på scenens golv och därigenom få utslag med slagrutan.

– Hur kom jag in på slagrutan? Jo, jag skulle undersöka en spricka i Erstavik i samband med kärnkraftsdebatten. Vi kompletterade våra undersökningar med att prova med slagrutan. Det visade sig att den var bättre än de geofysiska instrumenten på att visa hur sprickan gick. Då blev jag intresserad av slagrutan som instrument.

Mörner nämnde också att om man närmar sig olika personer med slagruta, så får man utslag på olika avstånd. Han

menade att detta antagligen har att göra med det vi kallar aura, vad detta nu är. Han sa också att om en slagruteperson går in i ett curry-kors, då minskar hans aura, vilket man märker, om man testar med slagruta.

– Detta är ju intressant, men vad har det för värde, när vi inte kan mäta det?

Han vände sig direkt till Forskning & Framstegs redaktör:

– Kan vi inte mäta det, så ska vi kanske inte bry oss om fenomenet? Men idag ska vi visa detta fenomen med instrument – för första gången i världshistorien!

– Vi ska också prata om jordstrålning. Vad är då jordstrålning? Om jordstrålning är en fysisk realitet, då ändrar sig mycket i vår bild av verkligheten.

Sedan kom Mörner in på mätningar han gjort. Han har mätt currylinjernas sidor under ett dygn. Han fick ingen effekt vid soluppgång och solnedgång, men däremot en puls fyra gånger om dygnet, då hela linjer går ihop till ingenting och sedan ut igen.

– Det tar ungefär två timmar varje gång det sker, klockan 12 på dagen och klockan 12 på natten, klockan 6 på dagen och 6 på natten. Det är ett mycket regelbundet system. Det rör sig om tidvattnet i berget, så kallad bergtid. Dessa mätningar gjorde jag först i Torekov. Sedan har jag nu i sommar gjort samma mätningar vid ekvatorn och fått precis samma utslag. På det här sättet har vi fått fram att jordstrålning är en effekt av bergspänning. När bergspänningen ändras, så ändras det så kallade piezoelektriska fältet.

– Om vi kan anse jordstrålningen etablerad som fenomen, då öppnas portarna för många nya upptäckter, som bland annat har betydelse för hälsan. Det är som att öppna en dammlucka. Ett helt nytt perspektiv framkommer. Och här måste universitetet engagera sig. Forskare från flera olika discipliner behövs för att kartlägga dessa nyupptäckta fenomen.

Lindencrona: Visa dokumentation!

Efter Mörners inledning blev det en kort kommentar av universitetets rektor, som sa:

– Jag heter Gustaf Lindencrona och är rektor för Stockholms Universitet. Docent Mörner har refererat till mig vid ett par tillfällen. Jag vill klargöra några

saker. Jag har på intet sätt förbjudit någon att forska, varken om slagrutor eller något annat. Mörner är helt fri att göra det, och jag välkomnar sådan forskning. Vad jag har begärt är en dokumentation om slagrutan, utförd på vetenskapligt sätt. Och varför har jag gjort det? Jo, det är så att kurser, som leds av personer anställda på Stockholms Universitet, måste vila på vetenskaplig grund, och jag ville bli övertygad om att även Mörners kurser gjorde det. Jag är inte själv kapabel att göra en sådan bedömning – geologi är inte mitt ämne. Därför har tre sakkunniga från naturvetenskapliga fakulteten tillsatts för att göra en bedömning.

Han fortsatte:

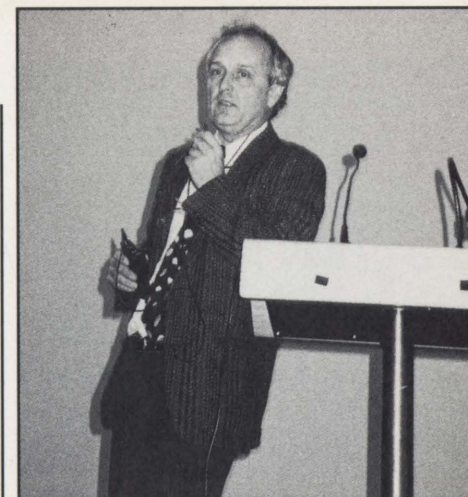
– Den centrala delen av mitt brev till Mörner är följande: "Om en forskare framlägger en teori som strider mot den vedertagna uppfattningen inom vetenskapssamhället, åligger det honom enligt oskrivna regler för vetenskaplig verksamhet att offentligt redovisa skälen för sin uppfattning. I det material som du översände till mig, återfann jag inte något vetenskapligt arbete av dig beträffande slagrutor, som din verksamhet bygger på. Jag uppmanar dig därför att lägga fram sådan dokumentation över dina försök. Helst bör detta vara i form av en artikel för publicering i en referee-granskad vetenskaplig tidskrift. Om detta inte är möjligt, bör dokumentationen ändå vara sådan att den kan bedömas av utomstående sakkunniga. Jag skulle uppskatta om du och dina medarbetare, innan detta har skett, inte som bisyssla anordnar externa kurstillfällen i detta ämne."

– Det ska stå helt klart att det inte är fråga om någon som helst inskränkning av forskningsfriheten, poängterade Lindencrona.

Mörner: Jag har bara en enkel kurs

Mörner bemötte Lindencrona med att konstatera att han bara hade en enkel kurs där man provade och diskuterade slagrutan. Han menade att en kurs kan vem som helst hålla, det behövs ingen dokumentation för det.

– Det hålls kurser kring frågan om det finns liv i kosmos, påpekade han. Inställ då de kurserna ögonblickligen, för vi vet ju inte om det finns liv i kosmos! Beträffande min kurs, så är det förbaskat mig inte jag som lägger fram några teser. Andra har gjort forskningsarbetet. Jag

Nils-Axel Mörner: – Rektor och fakultet definierar "förtroendeskadligt" som allt som avviker från "den vedertagna uppfattningen inom vetenskaps-samhället". Jag svarar: Hur kan det finnas en "vedertagen uppfattning" om något man inte studerat eller inte ens riktigt vet vad det handlar om? Och om det till äventyrs skulle finnas en "vedertagen uppfattning", så skulle den i så fall bara kunna bygga på förutfattade meningar – och det, om något, borde inte höra hemma i ett universitet.

använder bara deras arbete och vad de kommit fram till. Jag har inte lagt fram några teser, bara haft en kurs. Men jag antar utmaningen. Jag ska servera er en dokumentation om slagrutan och ge den till era tre vise män, av vilka en har framträtt i TV och sagt att slagrutan är rena löjan. Sådana personer bör man inte välja till jurymedlemmar. Det hör till de enklaste regler att inte göra det.

Dan Mattsson, slagruteman och författare, talade om signifikans och pseudoskeptiker.

– När jag såg notiserna om Mörner i tidningarna, sa han, så tänkte jag att nu har han satt sin sista potatis, nu kommer han att utses till årets förvillare av föreningen Vetenskap och Folkbildning. Och så blev det! Det Mörner sysslar med är enligt Vetenskap och Folkbildning pseudovetenskap.

– Men vad är det för experiment som skeptikerna hänvisar till som bevis för att det bara rör sig om suggestion? De tester som illusionisten Randi har gjort har inte haft till syfte att i vetenskaplig anda ta reda på om slagrutan fungerar, utan istället att påvisa att den inte gör det.

– Det finns försök som visar att slagrutereaktionen är en verklighet. Jag

tänker bland annat på de försök som Betz och König gjort i Tyskland. Totalt 40 personer deltog i de försöken. 13 personer fick signifikanta resultat, varav 8 var högsignifikanta. Chansen att det samlade resultatet beror på slumpen är mindre än en på miljonen.

Fil. lic. Hans Jellbring talade bland annat om statistisk bearbetning av Mörners mätserier. Han underströk att inga av de experiment med slagruta som Mömer gjort har reproducerats av andra forskare – därför ska vi inte dra några slutsatser. Han framhöll också att det är en pilotstudie som Mömer gjort – han är så att säga först på plan. Det finns stora frågetecken – ett är att vi idag inte vet vad vi mäter med slagruta. Vi kan ännu inte bevisa att slagrutans utslag beror på en yttre, av rutgångaren oberoende verklighet.

Överläkare Nils-Olof Jacobson redogjorde för forskningen om det så kallade psi-spåret: "Att skapa tankelinjer – som kan mätas med slagruta". Sökaren hade i nr 3, 1994, sidorna 36–37 en redogörelse för denna forskning, Jag kan här kort nämna att när psi-spåret undersöks, så tänker en försöksperson på ett föremål som gömts. Därmed bildas ett tankespår mellan försökspersonen och föremålet. Detta spår kan sedan ofta upptäckas med slagruta, och om spåret följs, leder det till föremålet. Det skall också sägas att dessa experiment, som utfördes av Nils-Olof Jacobson och Jens Tellefsen tillsammans med psi-spårets upptäckare Göte Andersson, såvitt bekant ännu inte har upprepat av andra forskare, som kunnat bekräfta resultaten.

Men Nils-Olof Jacobson sa att flera personer meddelat att de, sedan de läst Göte Anderssons bok om psi-spåret, kunnat upprepa hans teknik och hitta borttappade föremål.

Mömer tyckte att Nils-Olof Jacobsons föredrag var ett utomordentligt komplement till det övriga som hade sagts.

Upprörd Mömer

Mömer, med ett intensivt, humoristiskt sätt att tala, sa sig vara mycket upprörd av den behandling han som ärlig forskare utsatts för i vissa media och av vissa forskare. Själv har han ett lätt förolämpande språkbruk, när han uttalar sig om meningsmotståndare. Om en norsk slagrutekritiker, professor Rolf Manne, som deltog i symposiet, sa Mömer:

– Det är ett ynkligt budskap han kommer med. Han har varit i pressen flera gånger. Vad han åstadkommit i Norge är att ingen vågar använda slagruta längre när det gäller att hitta folk som har kommit bort i laviner.

– Ni som försöker blockerar denna forskning, sluta upp med de dumheterna! sa Mömer också.

Wastensons slutord

Under den efterföljande debatten uttalade sig bland andra dekanus vid naturvetenskapliga fakulteten Leif Wastenson.

– Låt mig börja med att tacka för denna symposiedag, sa han. Det är angeläget att sådana här frågor tas upp till diskussion. Jag vill lite analysera den konflikt som spelas upp mellan Niklas Mömer och naturvetenskapliga fakulteten. Låt mig titta ett ögonblick på vad vi är överens om. Vi är överens om forskningens frihet. När prodekanus Henning Rhode och jag första gången besökte Niklas i det här ärendet, betonade vi noga att vi efterlyste forskning och *önskade* forskning inom detta område.

– Vi är också eniga om att det behövs en dokumentation. Niklas har flera gånger idag framhållit behovet av dokumentation och också kommit igång med nya mätserier. Det hälsar vi med välkomnande.

– Vad är det då vi *inte* är överens om? Ja, det gäller frågan vad som ska förekomma på universitetskurser. En universitetskurs ska bygga på vetenskaplig grund. Vi har ett system när det gäller sådan undervisning, sådana kurser och kursplaner som ger universitetspoäng. De ska granskas och godkännas av fakulteten, och detta görs mycket noggrant. Men vi bedömer också annan kursverksamhet som kopplas till universitetet, och den ska också uppfylla vissa grundläggande krav på vetenskaplig dokumentation.

– Det vi har begärt är att få ett underlag av Niklas Mömer för en sådan bedömning. Niklas ironiserade lite över de här tolv sidorna som det hade tagit lång tid att utvärdera. Ja, tyvärr har vi hittills inte fått mer än de där tolv sidorna. Men idag föreligger nu också den här gula boken, som ger utvärderingsgruppen lite mer underlag för en bedömning om utforskningen av slagrutans vetenskapligt har hunnit så långt att man bör ge universitetskurser i ämnet. Det är en självklarhet att man ska ordna seminarier och symposier för att diskutera hypoteser och diskutera de relativt få mätserier som

nu finns och vad de betyder. Och den här dagen har ju varit ett exempel på värdet av sådan verksamhet. Men det är inte detsamma som universitetskurser. Vi har begärt ett underlag. Vi har idag fått detta. Det finns i den bok som nu har förelagts, och därmed har vi ännu inte vidtagit några repressalier eller förbudit några kurser.

– Men medan vi avvaktar bedömningen av denna dokumentation, vore vi glada om fortsatta kurser om slagrutan inte gavs, och det är egentligen på den här punkten och värderingen av vad som är universitetskurser som jag upplever att vi står på olika sidor.

Ovanstående är ett litet urval från de anföranden som hölls under slagrutesymposiet. Det var också en debatt, och publiken ställde frågor.

Referentens slutord

Till sist några egna avslutande ord.

När universitetet kritiserade Mömer, tycker man att Sommaruniversitetet, som bad honom hålla kursen, skulle ha försvarat honom och förklarat varför man ville ha denna kurs.

En undran: På vilken forskning anser universitetet att "vedertagen uppfattning" om slagrutan vilar?

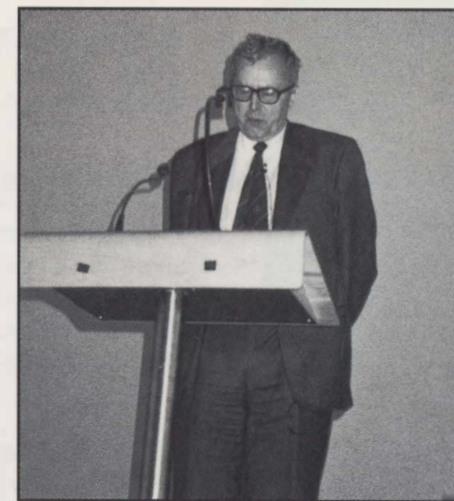
Vidare bör man väl skilja mellan krav på dokumentation för en sommarkurs, som Mömer hållit, och krav när man lägger fram en vetenskaplig teori. Rektor tycks kräva de hårdare kraven även för Mömers sommarkurser, fastän Mömer själv inte lägger fram någon egen teori utan i första hand redogör för vad andra kommit fram till.

Vad finns nu för vetenskapligt underlag för slagrutan? De flesta föredragen berörde *användningen* av slagrutan. Man ställde till exempel frågan om platser, där man får utslag, påverkar biologiskt liv på något sätt – inverkar på hälsan hos människor, djur och växtlighet. En annan fråga, som togs upp, var om man tog hänsyn till dessa platser när man byggde hus förr i tiden. Vidare ställdes frågan om det finns tecken på samband mellan känslighet för slagrutan och elöverkänslighet.

Alla dessa frågor gäller *användningen* av slagrutan och *utgår från* att utslag hos slagrutan beror på någon yttre faktor. Men några talare påpekade hur lite svar vi har på de *grundläggande* frågorna, såsom hur en riktig statistisk bearbetning

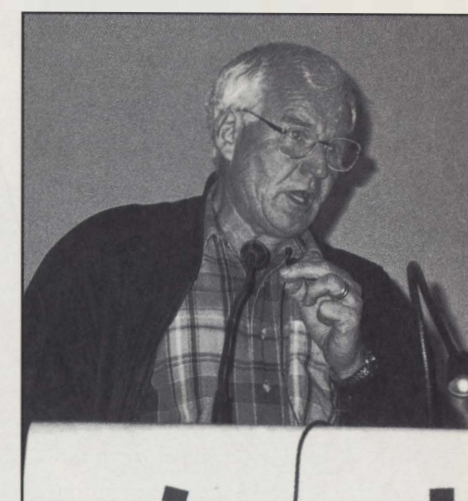
av data ser ut.

Det är lätt att bli stimulerad av alla intressanta teorier om jordstrålning, men det är ytterst viktigt att ha klart för sig att grundforskningen fortfarande är mycket mager. Svensken Leif Engh gjorde värdefulla försök i början av 80-talet, fransmannen Yves Rocard har gjort det. Tom Williamson har skrivit om sådan forskning i bland annat New Scientist. Mest omtalat är kanske det stora forskningsprojekt som genomfördes i slutet av 80-talet i Tyskland av Betz och König. Deras forskning visar att det inte bara är förväntningar och suggestion som ligger bakom slagrutans utslag. Av flera undersökningar framgick att det är variationer i jordens magnetfält som människan reagerar för och som gör att slagrutan ger utslag. Denna forskning bör granskas och upprepas. Låt ett kunnigt team av forskare – geologer, fysiker, biologer och beteendevetare – ta del av den seriösa

Rektor Gustaf Lindencrona

forskning som redan är gjord och upprepa Betz' och Königs försök! Det är också angeläget att upprepa den forskning om psi-spåret, där svenska forskare varit pionjärer.

Dekanus Leif Wastenson

Referenten Göran Brusewitz är ordförande i Sällskapet för Parapsykologisk Forskning.

"Ändå rör den sig" – slagrutan alltså

Göran Brusewitz har gett ett längre referat av "slagruteslaget" den 12 oktober. Jag skulle gärna tillfoga följande:

Jag har ofta framhållit att det är bra att vara kritisk men att det är primitivt att vägra att ens beakta argument och att ropa på förbud och inkquisition.

Därför vände jag mig bort från såväl de som vägrar höra och se som de som hemfaller åt vad man betecknar som "flummeri". Endast då kommer man framåt.

Om man tidigare ganska slarvigt och oundersbyggt uppgett att man gjort slagrute-mätningar av olika linjer och fenomen, så innebär min bok och vårt seminarium något helt nytt; allt registreras, kontrolleras och karteras så att andra kan upprepa och kontrollera mätningarna på samma plats. Detta borde ett sunt forskarsamhälle uppskatta. Vidare dokumenterades långa mätserier gjorda med en envetenhet och noggrannhet som just utmärker forskaren och dennes projekt. Vad man än tycker om resultat och tolkning (det skall vi alltid kunna debattera) så måste den sanne forskaren uppskatta metoden.

En rad föredragshållare gav nyanserade framställningar av olika aspekter på slagrutan och dess applikationer. Låt mig här nämna några få resultat som borde vara av

sådan dignitet att även den mest kritiska äkta forskare borde begrunda dem.

- (1) I Tyskland har en stor undersökning av slagrutan genomförts; noggranna blindtester ger slumpen en chans på miljonen.
- (2) Trollkarlen Randi, som ofta påstås ha visat att slagrutan inte fungerar, avslöjades elegant av docent Gerard Holm.
- (3) Jordstrålningslinjernas bredd krymper ihop fyra gånger om dygnet, d.v.s. uppvisar en dygnspuls. Dess amplitud visar en månadscykel. Variationer följer jordens "bergtid" (earth tides).
- (4) Denna slagruteidentifierade dygnspuls har över en bergsspricka kunnat registreras med ett vedertaget geofysiskt instrument (WADI).
- (5) Vi har nu ett ganska stort observationsmaterial över placeringen av gamla hus i förhållande till jordstrålningslinjerna, vilket visar att man var väl förtrogen med nätens existens och tog medveten hänsyn till dem vid byggnadernas uppförande.
- (6) Ett utökat och förbättrat observationsunderlag styrker att vissa djur och växter uppvisar hänsyn till eller effekter av jordstrålningslinjerna. Ett praktiskt exempel visades rakt utanför Sveasalen:

4 döda träd stod exakt i jordstrålningskors, medan övriga 6 friska träd stod i fritt läge.

- (7) En prototyp till ett instrument för slagruteregistrering förevisades.

En fri, äkta forskning, där sökande och skapande står i centrum, blir aldrig rädd för det okända; det är snarare en sporre, speciellt om man gluttat på dörren och blivit varse att det finns något man ännu inte förklarar. Skräcken för det okända och ropet på förbud, däremot, är ett signum för något helt annat: återvändsgrändens hopplösa rigiditet.

Nils-Axel Möner
docent, P&G-föreståndare

Aktuella skrifter kan rekvideras från författaren (08-7906771):

- (1) "Ändå rör den sig. Slagrutan som instrument förr och idag" (bok, 100:-).
- (2) "Det märkliga slaget om slagrutan vid Stockholms Universitet och i massmedia" (en dokumentsammanställning, 40:-).
- (3) Resumé över symposiet den 12 oktober (kan bifogas).

Visionen av EN NY VÄRLD

New Age-rörelsens ursprungsflöden

Av Harry Månsus

Vid New Age-rörelsens vagga

Hollywood står det på skylten ovanför den sexfiliga motorvägen där vi rusar fram i ett myller av bilar. Det känns som julafton att svänga in och köra längs mytomspunna boulevarder. Men det vimlar inte av filmstjärnor i en värld av glamour – vad vi kan se. De kringstrykande gängen gör att vi knappt vågar parkera bilen för att promenera och gå in på ett café. Den fortsatta färden längs välkända Sunset Boulevard och upp till Beverly Hills motsvarar däremot filmens bilder. Och när vi kör ner till Stilla Havets kust – från Santa Monica till Malibu – då överträffas filmen av verkligheten.

Vi hittar en restaurang med vidunderlig utsikt. Den ligger på en plåt över den kilometerlånga sandstranden vid Malibu. Solen lyser och på ena sidan rullar mjuka dyningar in från Stilla Havet. På andra sidan ligger de branta höjderna där filmstjärnor och förmögna människor har sina hem.

Det var här i södra Kalifornien som New Age började ta form inom spridda grupper på femtiotalet. Det var också bland annat här som New Age-rörelsens ideolog David Spangler rörde sig och fångade upp de ursprungliga idéerna och stämningarna. Redan då såg dessa pionjärgrupper fram emot "en ny tidsålder".

På den kaliforniska kusten flammade redan på sextiotalet en andlig eld. Den utvecklade en oerhörd dynamik, optimism och lyskraft. Här var det inte fråga om ett vagt hopp att världen någon gång i framtiden skulle förvandlas. Här upplevde människorna att processen redan var i full gång – inom dem själva! Eldhärden låg mitt i ett av jordens paradiser, Hot Springs vid Big Sur, platsen där heta källor bryter fram ur jordens sköte. Namnet är Esalen Institute, ett av New Age-rörelsens viktigaste källflöden – med vulkanisk hetta.

Under sextiotalet kom Esalen Institute att förena "den oförgångliga filosofin" från Öst och Väst med nya terapiformer (gruppdynamik, psykodrama, gestaltpsykologi med mera) till en eruption, som fick svallvågorna att rulla fram över världen. Den syntes av andlighet och terapi som uppstod i Kalifornien och fick ett centrum i Esalen, påverkar fortfarande vad som finns i bokhandeln hyllor i nittiotalets Sverige. Inte minst idén om "den oförgångliga filosofin" vinner terräng – tanken att det finns en gemensam andlig verklighet bakom och bortom alla stora religioner.

Shirley MacLaine, en New Age-superstar

Ändå var det först på åttiotalet som New Age blev en global mediaföreteelse. Det skedde genom en stjärna med speciell lyskraft som bodde uppe på höjden här i Malibu och som ofta

joggade här längs sandstranden. Det är här hon sett solen gå ner över Stilla Havet under långa samtal med sina andliga väglärdare. Ibland ledde samtalen till att hon följande dag åkte till The Bodhi Tree i Los Angeles – en av världens största New Age-bokhandlar – för att få nytt bränsle för sin andliga resa.

Det slog ner som en bomb när Shirely MacLaine gav ut boken *Ut på yttersta grenen* (1983) om sin dittills hemliga andliga upptäcktsfärd. Fyra år senare utlöste New Age-rörelsens nya superstjärna en massmedial uppmärksamhet utan motstycke – genom en påkostad TV-serie baserad på boken. Den sändes i snart sagt hela världen, även i Sverige. Samtidigt medförde hennes lansering av New Age en djup spricka inom rörelsen. Efter Shirley MacLaines framträdande avstår många seriösa företrädare från att över huvud taget använda begreppet New Age om sin andlighet och verksamhet.

Santa Barbara, ett New Age-centrum

Vi lämnar de "heliga" platser som Shirley MacLaine skildrar i sina böcker och fortsätter norrut längs Pacific Highway mot San Francisco. Vi stannar ett dygn i Santa Barbara, ett hippie-kulturens mekka och ett centrum för New Age-idéerna.

På ett New Age-center hittar jag *Common Ground*, en resurskatalog för personlig utveckling som blivit stilbildande för liknande kataloger världen över. I kvällstidningsformat med minsta möjliga skrift redovisas på 180 sidor vad som är på gång i denna del av Kalifornien. Här finns ett ofantligt utbud av kurser, workshops, retreatar och ett myller av allehanda terapier. Jag inser direkt att den alternativa andligheten och dess terapier fortfarande blomstrar i Kalifornien.

En av Santa Barbaras största bokhandlar är en märklig kulturföreteelse. Den är öppen och full med folk till klockan elva på kvällen. Mitt i affären finns en öppen spis där man kan sitta och bläddra i böcker som intresserar. Lite längre bort står en trubadur och sjunger sina sånger. Och allra längst inne i affären står en regissör och berättar för engagerade åhörare om sin nya film.

Väl inne i en bokhandel följde jag alltid samma "ritual". Först försökte jag spåra någon som verkade vara chef eller ansvarig. Sedan ställde jag exakt samma fråga: Var har ni New Age-litteraturen? I de allra flesta fall blev svaret att man inte hade någon New Age-avdelning.

Efter Shirley MacLaine och medias förvriddning och nedgörande kritik av New Age var detta uppenbarligen inget säljande begrepp längre. I stället hänvisades jag till sektionerna för hälsa, personlig utveckling, healing, psykologi, filosofi, meta-

fysik, astrologi, esoterik och så vidare. Ju mer jag grävde i dessa avdelningar, desto tydligare blev det: Här har vi en helhetssyn och en idévärld som på några årtionden erövrat ständigt nya, vitala områden i Västvärlden!

I Santa Barbara ligger University of California med världens ledande forskarteam om New Age-rörelsen. På ort och ställe har Gordon Melton, direktör för Institute for the Study of American Religion, följt New Age under lång tid och producerat bland annat *New Age Encyclopedia*. Tillsammans med ett antal experter på olika aspekter av New Age har James R. Lewis och J. Gordon Melton gett ut den viktiga handboken *Perspectives on the New Age* (1992).

"Två floder"

Gordon Melton och forskarna kring honom visar att New Age-rörelsen består av två "floder" som flutit samman. Den ena "floden" har sina källflöden långt tillbaka i ockulta och metafysiska rörelser och traditioner. Redan i dessa flyter Västerlandets esoteriska kunskap samman med Österns religioner och livsfilosofier. I slutet av sextiotalet fylls plötsligt dessa oansenliga bäckar av en väldig vårfloed. När hippie-vågen och dess motkultur ebbar ut, fortsätter och fördjupar stora skaror sitt andliga sökande. Det är bland annat ur denna hängivna generation som New Age-grupperna rekryterar sina anhängare. Samtidigt väller "guruer" och meditationslärare från Asien in i USA och attraherar hippie-folket. Många byter ut drogerna mot meditation och olika "andliga" tekniker, som kan ge liknande "kickar" och intensiva upplevelser.

Den andra "floden" är minst lika bred, men har andra källflöden och – i många ögon – mycket klarare vatten. En av dess källor är den framväxande humanistiska psykologin med ledande namn som Abraham Maslow, Carl Rogers och Rollo May. Ett annat källsprång hör samman med Aldous Huxley, författare och professor vid University of California i Santa Barbara. Redan 1945 publicerade han sin viktiga bok *Den oförgångliga filosofin*. Under femtiotalet turnerade han runt i hela Kalifornien med budskapet att människan bara utnyttjar en liten del av sin hjärna och potential för utveckling och kreativitet.

Det är nu Esalen Institute blir ett legendariskt "växthus", där man "ympar" samman dessa bärande idéer med nya kraftfulla former av terapi och personlig utveckling. Över hela USA växer det fram nya centra för personlig utveckling, ofta med Esalen som förebild. Så föds den starka rörelse som fått namnet Human Potential Movement och som bärs av visionen att vår värld just nu genomgår en transformering. Ur detta sammanhang utkristalliseras så småningom den så kallade transpersonella psykologin, som ser människan som en andlig varelse och en del av en större kosmisk verklighet.

Esalen – växthus i paradiset

Från Santa Barbara kör vi norrut längs Pacific Highway mot Big Sur och Monterey-bukten. Det är en speciell känsla att för första gången närma sig Big Sur – bohemernas och författarnas förlovade land. Bland dessa människor utvecklades tidigt en andlig kultur där man talade om den skapande drivkraften och den stora enheten i tillvaron. Och här fanns det ungdomar på

Harry Månsus, teolog, författare och ledare för Bromma-Dialogen, där företrädare för kristen tro och ny andlighet möts och diskuterar tros- och livsfrågor.

varje plätt där man kunde slå upp ett tält under den heta "kärlekssommaren" 1976, då hippie-folket drog in i denna mytomspunna frihetens region.

Mitt i skogen på bergets sluttning dyker plötsligt skylten Esalen Institute upp. Vi kör ner och ut på en udde – omgiven av oceanen. Det är ett sagoland med palmer och väldiga träd, klippor och heta källor, trädgårdsodlingar och vita, skummande bränningar. Det känns som högsommar i oktober, och det sägs att våren kommer redan i januari. Men när jag ser husen får jag en mindre chock. Det här är ju inte större än Bromma-Dialogen där jag själv arbetar. Hur i all världen har detta lilla ställe kunnat ha ett sådant inflytande?

Kurskatalogen jag får i min hand vid besöket ger viktiga ledtrådar till Esalens inflytande och hemlighet. Katalogen innehåller inte bara femtio sidor om kurser och workshops för halvåret september 1993 till februari 1994. Under rubriken The Astonishment of Being (förundran över att finnas till) skildras Esalens ursprungliga källflöden. Vi står inför en sällsam befruktning mellan två personligheter och sammanhang, nämligen religionsfilosofen Frederic Spiegelberg från Tyskland och Esalens karismatiske ledare Michael Murphy från Kalifornien.

Min framställning i fortsättningen bygger på den digra och spännande boken om Esalen som brännpunkt för skeendet i Kalifornien under denna tid av Walter Truett Anderson, *The Upstart pring: Esalen and the American Awakening* (1983). Ju mer man lär känna vad som hände här på sextio- och sjuttio

talet, desto bättre förstår man den alternativa andligheten och terapi-scenen hemma i Norden tjugo år senare. Framför allt inser man hur nödvändigt det är att skilja på de två olika "floder", som bildar dagens New Age-strömfåra.

Frederic Spiegelberg

Fenomenet Esalen har sin upprinnelse i ett varmt kristet hem i Hamburg för hundra år sedan. Överallt på väggarna hänger tavlor med bibelord. En mor sitter och läser hela bibeln för sin lille son. Det tar trettio minuter per dag i två års tid. När Frederic Spiegelberg vid nittiosju års ålder intervjuas i sitt hem vid San Francisco-bukten om vad som format hans tänkande, då nämner han inte bara välkända storheter som filosofen Martin Heidegger och teologen Paul Tillich.

Nej, främst i raden av de som format hans liv och tänkande ställer han sin egen mor. Han nämner de ögonblick hon lade ifrån sig arbetet, tittade ut genom fönstret på naturen och människorna och utbrast: Was soll das alles? (Vad är meningen med allt detta?) Det är denna förundran över tillvaron och att själv finnas till som blev Frederic Spiegelbergs grundackord livet igenom.

Han fascinerades tidigt av hela världens metafysiska visdom och valde att studera teologi. Han studerade för Paul Althaus, Rudolf Otto och Paul Tillich. Även Tillich betonade förundran över att finnas till, men också "den metafysiska chocken", ångesten inför tanken att inte längre existera. Det är denna ångest som driver människan att söka Gud – the ground of Being, verklighetens yttersta grund och djup.

När Paul Tillich tvingades till tystnad av nazi-regimen och flyttade till USA, hjälpte han sin assistent Spiegelberg att följa efter. Spiegelberg blev professor vid det välkända Union Theological Seminary fram till 1945, då han tillträdde professuren i indisk kultur och filosofi vid Stanford-universitetet i Menlo Park, San Francisco.

Michael Murphy

Spiegelberg var en "magnet" som föreläsare. En dag hamnade Michael Murphy av en ren händelse på Spiegelbergs föreläsning om begreppet Brahman (Det Absoluta). Den unge Murphy blev så tagen att hans liv fick en radikalt ny inriktning. Han studerade "den oförgängliga filosofin" i Österns religioner för Spiegelberg. Samtidigt började han meditera – upp till sex timmar om dagen i flera års tid. Så småningom hamnade han som sökare i Sri Aurobindos ashram i Indien för ett fördjupat studium av dennes tänkande, som sedan blev en grund för Murphys egen livsfilosofi.

Sommaren 1961 lämnade Michael Murphy tillsammans med vännen Richard Price studierna för att starta ett center på Esalen, en egendom som hans farfar köpt för att skapa en kurort enligt tysk förebild. Här ville nu Murphy och Price knyta

samman Öst och Väst, vetenskap och religion, forskning och konst. Det säger något om den fruktbara kulturella myllan när deras referensgrupp innehöll namn som Frederic Spiegelberg, Alan Watts, Gregory Bateson, Aldous Huxley och Abraham Maslow. Den första kurskatalogen bar titeln The Human Potentiality (människans möjligheter).

Esalen började med spännande samtal – på hög akademisk nivå – om människans och världens möjligheter att utvecklas och förvandlas. En av de mera uppmärksammade ägde rum mellan Fritjof Capra och benediktinmunken David Steindl-Rast om nya paradigmer inom vetenskap och teologi.

Esalen "exploderade"

Ett år efter starten formligen exploderade Esalen. Alla kände att man inte bara kunde *diskutera* människans psykiska potential och andliga utvecklingsmöjligheter – de måste *upplevas* här och nu.

Nästan över en natt blev Esalen ett centrum för nya, kraftfulla former av gruppdynamik och konfrontationsgrupper. Kort därefter invaderade meditation, massage och kroppsterapier programutbudet. Även experiment med LSD och andra psykedeliska droger stod högt i kurs hos den intellektuella elit som var stilbildande på Esalen – inte mist hos Aldous Huxley.

Två år efter starten flyttade gestaltterapiens grundare, Frederic (Fritz) Pearls, till Esalen och gjorde stället till ett centrum för sin kraftfulla terapiform. I hans släptåg kom också Ida Rolf, grundare av kroppsterapin "rolfing". Längre fram knöt Esalen kontakt med psykosyntesens fader Roberto Assagioli, och därmed fick denna psykologi – med stor öppenhet för den andliga dimensionen – en hemvist vid Big Sur. Också den holistiska medicinen är numera ett viktigt inslag i utbudet.

Esalen är ett "växthus", där religionerna från Öst och Väst planteras och får växa sida vid sida. Här utsätts de alla för den pragmatiska frågan om de fungerar, det vill säga om de bidrar till människans personliga utveckling och om de kan förmedla en påtalig *upplevelse* av det gudomliga – bortom dogmer och moralsystem.

På denna punkt kan ingen komma undan utmaningen från Esalen. Åtminstone i vår del av världen kan nämligen ingen vrida historien tillbaka till den tid när kyrkan kunde förse alla ursprungliga och främmande religioner med en "giftstämpel". Och precis lika respektlöst planterar Esalen nya terapiformer vid sidan av de traditionella psykologiska skolorna – främst Freud och behaviorismen – och testar vilka som fungerar bäst. Avgörandet vad var och en tar med sig hem från "sortimentet", lämnas helt i deltagarnas händer.

Artikeln består av utdrag ur Harry Månsus bok "Den kosmiska katedralen" (Libris 1996).

**Harry Månsus är verksamhetsledare vid Bromma-Dialogen, Åkeshovsvägen 29,
168 39 Bromma. Tel. 08-25 92 51, 80 49 80. Fax. 08-25 16 91.**

**Dialog-Forum 14 februari, 8.45–17.00. Johan Wretman och Lena Kristina Tuulse möter
företrädare för kristen tro i dialog om gudsbild, människosyn och Kristusnärvärde.
Kostnad: 325:-. Förhandsanmälan.**

Årets lektor

– Hej, Nils-Olof Jacobson, du har ju blivit utsedd till Årets lektor. Vad innebär det?

– Bibliotekstjänst (Btj) är ett företag som förser biblioteken med böcker. Btj ger ut "sambindningslistor" varannan vecka, där nästan alla nyutkomna svenska böcker (och en del musik, video m.m.) presenteras. Det görs i form av korta recensioner, som för böckernas del får omfatta högst 150 ord. Tidigare hade man två lektörer för varje bok, och det kunde ibland bli motsatta värderingar. Numera är det bara en lektor per bok. Lektörens omdöme betyder mycket för bibliotekens val av böcker att köpa in, så det är ett stort ansvar.

– Hur kommer det sig att du blivit lektor?

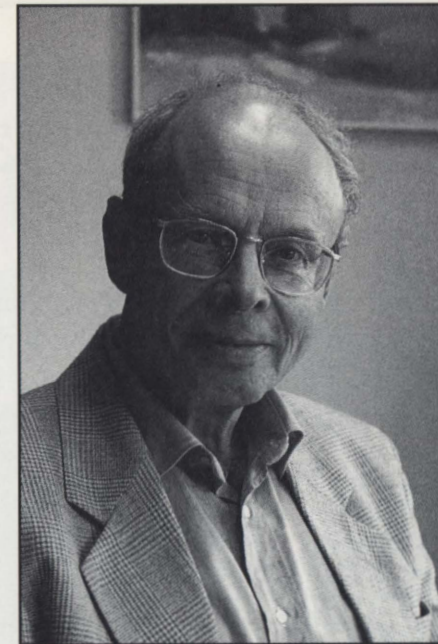
– 1979 blev jag medicine doktor på en avhandling där jag undersökte användning av och attityder till naturläkemedel och alternativa behandlingsmetoder inom sjukvården. Det var ju mycket diskussion om sådant på 70-talet, med blåbärsrättegången i Järna och andra märkliga händelser. På höstkanten 1979 ringde Lillemor Nyström, en av tjänarna på Btj, och undrade om jag ville bli lektor i dessa ämnen. Jag var litet tveksam, men hon sa bestämt: "Du måste – vi har ingen annan!" Deras dåvarande lektörer skrev alltför positivt och okritiskt om naturmedicin, visade det sig. Så jag började, och efterhand fick jag bedöma böcker i allt fler gränsvetenskapliga ämnen. Det blev parapsykologi, "new age" och allmänt mystiska ämnen, och ibland även mitt medicinska yrkesområde, som ju är psykiatri.

– Nu har alltså Bibliotekstjänst valt dig till Årets lektor. Varför det?

– Nej, det är inte Btj som har utsett mig, utan Btj:s kunder, bibliotekarierna. Det är jag särskilt glad för. De gav den här motiveringen:

"Nils-Olof Jacobson är måttfull och klar i sina recensioner."

– Problemet med böcker i den gränsvetenskapliga genren är att de mestadels inte har någon vetenskaplig grund. Många av dem handlar ju om ren vidskepelse, ur den akademiska vetenskapens synpunkt. Ändå är dessa ämnen högst intressanta för allmänheten, vilket innebär att böckerna ofta efterfrågas på biblioteken. Min uppgift som lektor är då att ge ett balanserat omdöme, utifrån

Uppskattad lektor – och dito skribent i Sökaren. Foto: Johan Lindvall

både min vetenskapliga och gränsvetenskapliga kunskap. Ibland begär Btj att jag direkt skall jämföra två böcker, eftersom biblioteken inte har råd att köpa allt. Jag försöker ju alltid bedöma varje bok utifrån dess egna förutsättningar.

– Det är ett trevligt arbete att vara lektor, även om jag ibland suckar över vilka totalt likgiltiga böcker förlagen kan ge ut. Ofta är viljan större än förmågan. Men en hel del recensionsböcker är jag verkligen glad att ha i bokhyllan.

– Vilka böcker har du senast fått att bedöma?

– Jag har fått *Dr Bachs blomsterterapi* av Eva Moberg. Det är ett häfte på 34 sidor som ger en lättfattlig introduktion till Bach-medlen, som jag råkar ha egen erfarenhet av sedan drygt 20 år. Sedan har jag läst *Ayurveda-Boken* av Judith Morrison. Den är läckert illustrerad och rolig att bläddra i och ger på 192 sidor en rätt utförlig bild över hur man kan tillämpa detta urgamla system för hälsovård i det moderna livet, om man nu skulle vilja det. Den sista är *Kristallernas värld* av Jette Holm. Det är en festlig bok på 294 sidor om kristallterapi med tjugiga färgfoton av inte mindre än 175 olika stenar och kristaller. Ur vetenskaplig synpunkt är den ren vidskepelse, men det är roligt att läsa om stenarnas olika "personlighet" och användning i terapi och personlig utveckling.

– Idag fick jag en ny bok på 268 sidor, *Upptäck dina tidigare liv* av Glenn Williston och Judith Johnstone. Det låter ju inbjudande. Lektören läser vidare...

Dikter
av Ruth Hallengren

Ett kosmiskt ljus

Planer och förhoppningar
kan ända i grus,
men i mörkaste natten
finns ett kosmiskt ljus.

Lära är livet

Motgångar föder något gott.
Tingen klarnar...
man får insikt i mycket
som man inte förstått.

Något av vikt

Glädje är tillvarons lisa
sorgen något av vikt
den skapar förståelse
– och insikt.

I tiden

Mörkret är i tiden förstorat.
Ljuset är dock inte förlorat.

Tid är värdefull

Ett jordeliv är för kort
för att slarvas bort.

Helhetsbilden

Jag är bara en minicell
i jordklotsbiten...
men hör ändå till,
ty annars
blir inte helhetsbilden
så som Gudomen vill.

En dag i tystnad

Hur är det att uppleva total tystnad? Hur är det att inte säga någonting under en hel dag? Sökarens reporter reste ut till Karlsudd norr om Stockholm för att pröva på en dag i tystnad.

Text och bild: Elisabet Broomé

Snön yr över Strömkajen. Det är en tidig söndagsmorgon och jag är mycket tröttare än vad jag borde vara. Dagen får i alla fall en fin start med båt från Strömkajen, och femtio minuter senare stannar vi vid Karlsudds brygga. Fyra kvinnor stiger av och söker sig lite vilset vägen mot Karlsudds gård. Här ska vi tillbringa dagen, i gemenskap med ändå var och en för sig – en hel dag utan att växla ett ord med varandra.

Tystnad kommer att bli en trend, det har visst en så kallad trendguru inom reklambranschen yttrat. I ett samhälle som är i allt större avsaknad av tystnad, kommer den åtminstone att bli efterfrågad, för när finns det tid för den egna tanken i vardagslivet, som fylls av ljud från datorer, faxar, telefoner, TV, innan man slutligen somnar och kanske inte ägnat mer än fem minuter av dagen åt sina egna tankar? Det blir som en centrifug, har en klok människa en gång sagt. Det går fortare och fortare och man kommer allt längre bort från sin innersta kärna.

Så – var kan man hitta den efterfrågade tystnaden? I skogen, ja, i hemmet med telefonsladden utdragen, ja, kanske. Men många söker en tystnad som varar längre, en tystnad som är djupare, en tystnad som kan öppna dörren till ens undanträngda inre.

Det är därför dessa dagar av vila och påfyllnad för både kropp och själ så väl behövs, en tystnad som tillfälligt stoppar det ingående flödet och gör det möjligt att bottna i sig själv. Det säger Susanne Wedfelt som i höstas startade Ad Spiritum, vilodagar i tystnad, på familjens gård i Stockholms skärgård.

– Det finns ett sådant akut behov, säger Susanne. Människor är så förtvivlade. Jag tror att dagens snabba samhälle splittrar människor mer och mer. Människor behöver kliva tillbaka ett steg för att inte spricka. Jag vill erbjuda en dag där man bara får och inte behöver ge någonting. Jag tror verkligen att detta behövs; redan nästa år kommer det att finnas tre-fyra ställen som det här runt om Stockholm.

– Familjen köpte den här gården för många år sedan. Tanken var att vi skulle flytta ut hit, men sedan har det inte blivit så. Samtidigt hade jag den här idén att skapa ett ställe där folk kunde vara i tystnad, bara för en dag, men jag stötte på motstånd överallt. Jag trodde i början att vi hade skaffat ett hus för vår familj, men när jag insåg att det kanske inte

var så, och att gården kunde användas för min idé, då löste sig allt.

Vi är tio kvinnor, de flesta har rest hit med bil, vilket tar cirka 30 minuter från Stockholm. När tystnaden först inleds, är den lite tveksam. Det är inte lätt, det finns så mycket artighet och rutinmässiga sätt att bete sig, som vissa av oss har svårt att släppa. Man söker kontakt med blicken, ler ett hej, säger menande med ögonen att det var gott med te. Andra försvinner med ögonen fästa på en vit vägg, men ser troligen något helt annat. De första timmarna flyr många av oss in i biblioteket, där den fria tanken kan ersättas av den skrivna texten, men det är så ovanligt, ja lite otäckt, att vara utlämnad åt sitt inre som plötsligt kan härja fritt.

– Många är rädda för tystnaden, men egentligen är de rädda för sig själva, förklarar Susanne. Rädslan beror på idén att vi är separerade från varandra, det är en rädsla för övergivenhet och ensamhet. Men min erfarenhet är att alla upplever tystnaden som oerhört skön och befriande. Man kan snarast känna en oerhört stark gemenskap som ord kan hindra en från att uppleva. Allt eftersom dagen lider slappnar kroppen av och det känns som en kanal öppnas till det inre.

Är det bara så att jag plötsligt kan höra mina egna tankar? Det är lätt att bli poetisk, men när jag tittar på de gula rosorna under eftermiddagen, är de mycket vackrare än när jag kom. Hur kommer det sig? Såg jag dem inte ens först? Nu är de strålande gula, kronbladen sköra och levande, jag kan plötsligt se detaljerna i varenda ros och förundras.

– Tystnaden gör att sinnena skärps, förklarar Susanne. Och visst är det viktigt med en estetisk prägel. Skönhet är ju ett uttryck för det gudomliga.

Dagarna efteråt var de första på alltför länge som andningen var lugn, tanken

Susanne Wedfelt

stilla. Först i slutet av veckan börjar jag känna hur stressen hinner ikapp mig. Två veckor senare börjar jag längta tillbaka.

– Det märks så erhört väl efter dagens sista meditation vid brasan, säger Susanne. Då sitter folk tysta och vill inte resa sig upp och gå. Det kommer ett stort lugn. Jag har fått mycket fin respons, många säger att det verkligen var en god påfyllnad av ny kraft och inre lugn på så kort tid.

Att det bara är *en* dag har sina fördelar. Många av dem som inte har möjlighet att komma ifrån en längre tid, kan i all fall ge sig själva en dag. Kanske några sedan provar på att åka bort på en längre retreat. Men många av dem som är här denna dag, njuter av just detta, det är lagom för småbarnsmamman, för lärarinnan, för den egna företagaren.

– Tanken är att detta är för den som har ont om tid, men också för nybörjaren. Det är ju inte alltid fullständig tystnad här. Jag ger vägleda meditationer och håller ett inledande välkomsttal. Varje dag har ett föredrag, alternativt en konsert eller poesiläsning. Under hösten har programmet varit välfyllt. Gunilla von Bahr har spelat flöjt, Marianne Fredriksson har berättat om sitt författarskap. Christel Eklöf har talat om Ishaupanishaden, Kerstin Nordin har berättat om Projekt Livslust, Anna Strååt har spelat piano, och mycket annat.

– Det är roligt att så många är positiva till det här. Marianne Fredriksson har tackat nej till flera framträdan-

Längst ute på en udde, omgiven av havet, ligger Karlsudds gård. Här driver Susanne Wedfelt Ad Spiritum, "vilodagar i tystnad".

den, men hit ville hon komma. Många av föredragshållarna väljer också att stanna över hela dagen. Till våren kommer jag att ha några dagar utan konserter eller föredrag för dem som önskar att det ska vara helt tyst och kanske istället vill ägna sig åt kreativt skapande.

I ett större perspektiv, vad skulle hända om politiker, före-

tagsledare, människor som är så upptagna att de inte hinner se skönheten omkring sig, ibland fick vila i tystnad och få tillgång till det magiska?

Så här ser ett dagsprogram ut på Ad Spiritum:

- 9.45 Ankomst. Tystnaden inleds.
- 10.00 Frukost. Klassisk musik.
- 10.30 Meditation.
- 11.00 Föredrag, poesi eller konsert.
- 12.30 Vegetarisk lunch. Klassisk musik.
- 13.00 Fri tid för promenad, bibliotek, akvarellmålning eller bastu.
- 15.00 Lättare kroppsövningar. Avspänning.
- 15.30 Eftermiddagste. Klassisk musik.
- 16.00 Meditation vid brasan.
- 16.45 Hemfärd.

Vill du veta mer, kontakta:

Susanne Wedfelt, tel. 08-755 08 78, 08-541 304 77, 070-655 08 78.

”Releasing” en resa in mot det sanna jaget

Reportage: Åsa Freij

Kan man förverkliga sin gudomlighet på ett helgseminarium? Finns det alls någon gudomlighet att förverkliga?

Nyfiken på svaren på dessa frågor ville jag för Sökarens räkning utan kostnad följa det seminarium som ett amerikanskt par, Isa och Yolanda, skulle hålla i Stockholm en helg i slutet av september. Men den svenska arrangören Johan Wahlström var tveksam. Han var tvungen att ringa till Tyskland, där Isa och Yolanda befann sig och höll en liknande kurs, innan de skulle komma till Stockholm. Isa fick bestämma. Johan kom tillbaka och sa att svaret hade blivit nej. Och det var inte Isa själv som bestämt det. För han frågar alltid i sin tur ”uppåt”, berättade Johan. Men en intervju efter seminariet i Stockholm kunde jag få.

När jag stiger in i flotta hotell Sheratons bar och bakficka, är jag tacksam att jag i alla fall fick en intervju för att stilla nyfikenheten – och besvikelsen. För det var ju som att ha blivit nobbad av Gud själv, när nejet kommit ”uppifrån” – om man nu alls ska tro på det.

Isa visar sig vara en äldre gentleman – 78 år anförtrors det mig av Johans fru Ingela, som åtföljer paret Isa och hans ganska mycket yngre fru Yolanda. Båda har en mycket vänlig och ärlig uppsyn och jag vågar mig genast på att fråga varför ”Gud” inte ville ha mig med på seminariet – men gör det förstås med en skämtsam ton. Och Isa skrattar och böjer sin trots åldern resliga gestalt vänligt ner mot mig och säger lugnande att så var det inte alls. Det är bara det att vid denna typ av intensiv workshop ska man ha gått en förberedande kurs först. Och det hade inte jag och det var viktigt, menade Isa, och han fick det bekräftat, när han vände sig till den högre makt som han alltid kontaktar. Det var bättre att göra en intervju efter seminariet.

Isa och Yolanda lär ut att ovillkorlig kärlek, hälsa och visdom finns tillgängliga för alla som är villiga att upptäcka sin gudomliga potential.

Isa och Yolanda kallar sin metod *releasing*, vilket betyder att släppa taget, att upplösa, upphäva. De vill få oss att minnas att vi är gudomliga, andliga varelser som har manifesterat oss här på jorden i en fysisk kropp. Anden i oss är *ett med livs-energin*, vilken är ursprunget till allt och flödar genom allt. Denna universella energi vill uttrycka sig genom kärlek och skapa ett fulländat liv.

När vi upplever disharmoni och lidande, beror det på att vi har separerat oss från vår inre kraftkälla. Ofta känner vi oss begränsade genom beteendemönster och blockeringar, som vi skapat under vår själs långa historia genom inkarnationerna och ger oss automatiska reaktionsmönster. De upplevelser, tankar och känslor som lett till våra begränsningar, har vi inte längre direkt tillgång till. Men genom *releasing* kan vi upplösa de hämmande programmeringarna, som har sin grund i sådant som rädsla, ilska och dömande, så att vi kommer i harmoni med vår inre andliga vägledare och

kommer närmare vårt sanna jag. Efter en framgångsrik *releasing* kan vi uppleva våra relationer till allt levande mer kärleksfullt. Genom att vi bättre förstår händelser i vårt liv kan vi förlåta oss själva och andra.

På ett seminarium med Isa och Yolanda kan man göra en resa in mot det sanna jaget och förstå hur den gudomliga viljan kan flöda genom oss. Så säger de åtminstone.

Isas och Yolandas arbete är alltså inriktat på att vi ska nå den kärleksfulla nivå som så många andra andliga lärare också talar om att vi alla har.

Det är upp till en själv om man vill använda ord som Gud och gudomlighet, menar de.

– Det spelar ingen roll vilka ord man använder. En del säger Gud. Själv säger jag Den högsta anden (The spirit of the most high) förklarar Isa och säger också att han faktiskt inte vet vad det är men *att* det finns en kraft och *att* den fungerar – det vet han. Och denna kraft hör helt klart samman med kärlek, ren kärlek, understryker han – eller *är* kärlek.

Och han förklarar att han i många år har konsulterat denna kraft i stora frågor såväl som i små.

Svaren ges som av en inre röst, ibland som en bild men ofta bara som en visshet, svår att förklara men otvetydig. Paret har en ganska märklig metod att bekräfta vissheten. Isa ställer en fråga samtidigt som han tar Yolandas arm och prövar styrkan i den. Om vissheten är verklig, blir Yolandas styrka och motståndskraft stor.

Isa och Yolanda är inte deras ursprungliga namn. I april -96 blev de av sina andliga guider anvisade att använda dessa sina själsnamn i sitt arbete med att frigöra människor.

– Jag hade först inte alls lust att byta namn och tyckte att nu går du väl för långt (med adress till den högre kraften) berättar Yolanda skrattande. Men vissheten att dessa var de namn vi skulle ha, stannade envist kvar.

– Och nu känner vi oss helt hemma med dem, tillägger Yolanda, som tidigare hette Ruth.

Isa hette Doc. Efternamnet är Lindwall och svenskt. Isa har svenska föräldrar, men dessa träffades i USA, där Doc och Ruth föddes. De hade båda, när de träffades, arbetat med att hjälpa människor att befria sig från blockeringar och begränsningar och finna en andlig identitet och övertygelse. Inget var mer naturligt än att de fortsatte arbetet tillsammans.

Vad Isa och Yolanda huvudsakligen gör med sina kursdeltagare verkar likna vad andra kallar *clearing*, och Isa nickar. Han har hört talas om *clearing*.

Kursdeltagarna får dela in sig i par, och i en anda av trygghet och förtroende, som man först skapat, anförtror de sina tankar och känslor åt varandra.

– Man kan börja med vad som helst, något mindre problem som kommer för en och som man inledningsvis vågar tala om. Vartefter kommer sedan allt djupare och svårare minnen och blockeringar upp, även sådant som man förträngt, men det kan också vara positiva känslor – kärlek man inte fått ge uttryck för tidigare.

Deltagarna får också öva upp sin förmåga att uppfatta den högre ledningen.

Jag (reportern) brukar också fråga mig inåt hur jag ska göra i olika fall, vad som är rätt, vad som är meningen – om där är en mening... men jag får sällan svar och stannar mest på en ambivalent nivå, anförtror jag sällskapet.

– Jag känner igen det, nickar Ingela och blinkar med en samförståndets glimt i ögat.

Isa försäkrar oss att man kan öva upp det där och man måste börja med tillit, våga ha tillit så att man inte frågar både den högre kraften och sin egen personlighet, sitt intellekt, för säkerhets skull. Men man kan inte beordra sig själv att ha en tillit man inte har, medger han.

Men för tillitens skull är det också bra med kurserna. Där upplever man lättare hos sig själv och genom de andras upplevelser hur en högre kraft är med.

Sjukdomar, spänningar, svagheter och blockeringar, skuld och kvarvarande tendenser från tidigare liv spelar också in – och sådant är Isa och Yolanda speciellt bra på att

Ur broschyr

”Isa och Yolanda lever sina liv under direkt ledning från The Spirit of the Most High och de följer denna ledning i varje ögonblick.”

lösa upp. Särskilt Isa, säger Yolanda och Ingela. Han är klärovoajant, det säger både han själv och andra, och han är kiropraktor och har även arbetat med kinesiologi och akupunktur. Hans andliga klarsyn och villighet att tjäna mänskligheten med ovillkorlig kärlek gör det möjligt för honom att känna igen och möta fysisk och psykisk smärta hos människor och stödja deras helande genom *releasing* – så sägs det i den lilla broschyr om sig själva som de har med sig.

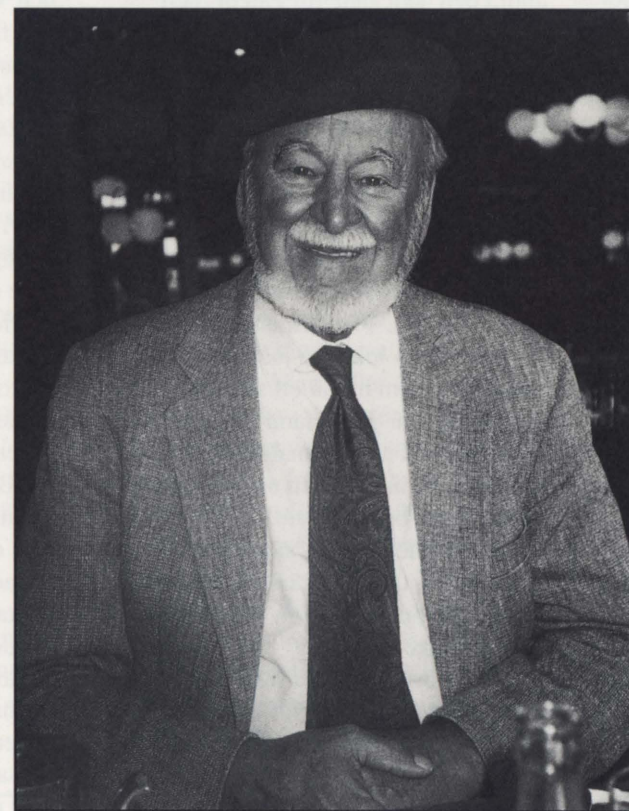
Han ger mig en demonstration. Bl. a. går han direkt med sitt finger på en punkt på min hals – mot nacken – och talar om att jag har en knut där och att den är öm. ”Känner du?” säger han,

och han har rätt. Och han klämmer på andra sidan halsen för att göra mig uppmärksam på att jag inte känner någon smärta på motsvarande ställe.

– Men nu är den borta, jag har löst upp den, säger han och trycker igen på den första ömma punkten.

Det gör faktiskt mindre ont och känns mindre spännt... eller inbillar jag mig? I vilket fall som helst gör sällskapets värme och öppenhet att stämningen känns lätt, lättare än då jag trädde in från Vasagatans larm och brus.

Så småningom kommer jag ut i stadens larm igen till fortsättningen på mitt liv – men nu ska det bli mycket annorlunda, har Isa sagt. Till det bättre då, antar jag att jag ska förstå, hälsan bättre, mindre vardagskamp och mer fart på den andliga utvecklingen. Vi får väl se, tänker jag som så många gånger förr lakoniskt...

Isa. Foto: Åsa Freij

Kerstin och Jan Möller, bokhandlare med framgång.

Sök – och finn

New age-sökare i Sydsverige vet vart de ska gå för att hitta litteraturen: till bokhandeln Sök & Finn på Södra Förstadsgatan i Malmö.

Text och bild: Gunnar Martin Aronsson

Bokhandeln Sök & Finn i Malmö är en samlingspunkt för många sökare. Här finns ett stort utbud av litteratur, såväl bästsäljare som mer udda böcker. Dessutom finns här kristaller och stenar, smycken, tidskrifter och så kallad new age-musik.

Sök & Finns ägs och drivs av äkta paret Kerstin och Jan Möller sedan november 1988.

– Mitt intresse för nyandlighet började med att jag av hälsoskäl blev vegetarian för 17–18 år sedan, säger Kerstin Möller. Jag sökte också efter livskvalitet. Bland böcker som inspirerade mig var "Genväg till lycka" av Ken Keyes Jr. .

– Du köpte väldigt mycket böcker och sålde dem sedan vidare till samma pris som du själv betalt, erinrar sig Jan, och Kerstin skrattar instämmande. Du köpte författare som Harry Lindqvist och Norman Vincent Peale, som skrev om positivt tänkande.

– Ja, böcker betydde mycket för oss, och därför tyckte vi att vi skulle starta en bokhandel, berättar Kerstin. Vi började, i november 1988, med en mindre affär på Davidhallsgatan en bit härifrån. Ett år senare blev den här lokalen på Södra Förstadsgatan ledig, och i februari 1990 flyttade vi hit. Det var ett stort steg för oss.

– Jag jobbade på den tiden som företagskonsult på försäljningssidan, fortsätter Jan. Men vi blev mer och mer engagerade i butiken, som kändes allt viktigare, och för fyra år sedan slutade jag mitt jobb och började arbeta på heltid med Sök & Finn.

– Jan, när blev du intresserad av

sökar-litteraturen?

– Vårt intresse har funnits länge, svarar han. Vi har alltid haft diskussioner i de här ämnena. Man kan säga att vi representerar två sidor. Jag var den kritiske men intresserade, medan du Kerstin var öppen och hängiven och i stort sett anammade allt. (Kerstin skrattar.) I och med att arbetet med bokhandeln fortsatte, blev mitt intresse djupare och jag blev mer engagerad.

– När vi skulle ha ett namn på butiken, skrev vi upp det ena förslaget efter det andra och skickade till Patent- och registreringsverket, men inte ett enda accepterades. Genom att jag sedan lång tid prenumererade på Sökaren, kom jag på namnet Sök & Finn.

– En del människor och kollektiv, som Findhorn, ber om inre vägledning inför viktiga beslut. Gjorde ni på det sättet, när ni startade bokhandeln?

– Vi använde positiva affirmationer, svarar Kerstin. Vi affirmerade att vi skulle hitta en lokal på just den här gatan, eftersom här är ett så centralt läge.

– En dag när jag befann mig på resa, hade jag med mig en malmötidning, och där fanns en annons om en ledig lokal på denna gata, berättar Jan.

– Du ringde till mig, säger Kerstin. Jag tar chansen, tänkte jag och fick samma kväll tag på mannen som erbjöd lokalen. Och så köpte vi den.

– Jan var vid den här tiden ute och reste väldigt mycket. När han kom hem på veckosluten fick han jobba med ekonomin.

– Efterhand tog jag alltmer del i butikens angelägenheter, säger Jan. Vi

förstod snart, att om vi skulle kunna vara kvar i bokhandlarbranschen, så måste vi engagera oss helt och fullt. Men det var ju roligt. Det var som en annan värld. Dessutom fick vi väldigt fin respons från våra kunder.

– När ni startade fanns ju ingen liknande bokhandel i Malmö.

– Några år innan vi började, fanns Regnbågen, säger Kerstin, men den hade lagts ned. I Malmö fanns knappt några samlingspunkter alls på den tiden. Vad jag minns var det bara föreningarna Tro och Vetande och Livsfilosofiskt Forum. Det fanns inte så stor stimulans för sökare.

– Hur var det i slutet av 80-talet? Var det inte en explosiv ökning av intresset för sökarlitteratur då?

– Intresset har faktiskt kommit senare än vi väntat, skrattar Jan. Vi var själva väldigt uppfyllda av våra intressen och ville dela med oss. Vi trodde att alla skulle anamma de här nya tankarna, men vi har blivit nedtagna många gånger. Någon intresseexplosion har vi aldrig upplevt, däremot ett successivt ökande intresse.

– Boken "Gåvan från stjärnorna" av Lennart Lidfors (1991) fungerade mycket som en dörröppnare, berättar Kerstin. Vi satsade mycket på den boken och tog kontakt med författaren och bokens huvudperson. De kom hit till butiken och berättade om sina upplevelser. Andra bokhandlare här i Malmö tog inte ens in boken i sitt sortiment. Sedan kom ju Sassa Åkervalls TV-programserie "Möte med det okända". Det hade stor effekt på vår bokförsäljning. Folk kom in och

Sök & Finn med ett centralt läge i Malmö har funnits i 8 år, har omkring 6 000 titlar, ett register på 6 000 kunder och en årsomsättning på 5,5 miljoner.

frågade om sådant som de hade sett eller hört talas om i programserien. Och i mars 1995, när James Redfields "Den nionde insikten" kom på svenska, var alla bokhandlare plötsligt intresserade.

– Naturligtvis finns det ett samband mellan det ökande intresset hos vanliga bokhandlare och de större förlagens marknadsföring av vissa new age-böcker, säger Jan.

– Dessutom har ju samhällssituationen i Sverige påverkat intresset, fortsätter Kerstin. Människor saknar yttre trygghet, eftersom arbetslöshet och nedskärningar hör till vardagen. Då måste man hitta en inre trygghet i stället. Man måste ändra sina värderingar, börja tänka på livskvalitet. Många frågar sig: Vad är meningen med allt? I detta läge tror jag att människor börjar öppna sig mer för de här nya tankarna.

– Hur väljer ni vilka böcker som skall vara med i sortimentet? Man ser att böcker om magi och häxor inte är så många i hyllorna.

– Vi väljer böcker genom att lyssna på kunderna, säger Jan. Dessutom får vi listor från svenska och utländska förlag, som visar vilka böcker som säljer mest. Böcker om den "svarta" sidan säljer inte bra.

– Vårt syfte är att nå de många människor, fortsätter Kerstin. Vi vill inte vara extrema.

– Hur möter ni den ökande konkurrensen från andra bokhandlare, som nu tar hem mer sökarlitteratur?

– Med hög kundservice. Vi är engagerade och kan ge förslag på lämpliga böcker. Vi är nog bättre på att hjälpa kunderna hitta rätt än personalen på varuhusens bokavdelningar, som kanske har 40 000 titlar inom olika ämnesområden att hålla reda på.

– Ni säljer ju också kristaller och

stenar.

– I början hade vi bara böcker och musik, säger Kerstin. Men sen kom en yngling och frågade om vi inte hade stenar. Det hade vi inte, men jag tyckte att kristaller och stenar var spännande – också för att dra nya kunder till vår butik.

– Jag tittade storögt på människor som intresserade sig för stenar, säger Jan. Jag gick ju här och pysslade med dem, men jag kunde inte uppleva nånting. Nu känner jag av stenar på ett annat sätt, men fortfarande vet jag inte om det beror på min önskan att känna något. Helt klart är att stenar har en stor betydelse för många. Jag har fått bekräftelse från flera av våra kunder att de fungerar. En del kunder som haft samma skeptiska inställning som jag, har börjat känna på en sten och fascinerats av den. Till sist har de köpt den.

– Står det exempelvis att "den här stenen gör dig lugn", så blir det ju också som en positiv affirmation, påpekar Kerstin. Upprepar jag varje dag att "stenen gör mig lugn", så påverkar det mig så att jag faktiskt blir lugn.

– Vilka är framtidsplanerna för Sök & Finn?

– Vi har börjat en grossistverksamhet med kinesiska hälsokulor, så kallade Qi Gong-kulor, säger Jan, och Kerstin tar fram några askar med dessa klot. De är träningsredskap. Man rullar dem först i ena handen, sedan i den andra. Kulorna har en god terapeutisk verkan. Det kom ibland in folk och frågade om vi hade kinesiska antistress-kulor, och då sa jag "nej, vi har inga, men den kinesiska butiken tvärs över gatan har". När den butiken lades ner, fortsatte vi att få förfrågningar om kulorna. och slutligen fick vi kontakt med en tillverkare i Kina.

– Många har kommit in i butiken, sedan de köpt Qi Gong-kulor och berättat

att de blivit bättre från besvär som exempelvis ont i ryggen, tennisarm och huvudvärk, berättar Kerstin.

Har ni några nyare böcker som ni särskilt vill rekommendera?

– "Den nionde insikten" är fortfarande storsäljaren, säger Jan. 2 500 exemplar har vi sålt. Det är ett stort antal för en liten bokhandel som vår. För övrigt tycker jag mycket om "Budskap från andra sidan" av Mario Morgan och "Schamanens cirkel – en rysk psykiaters upplevelse av Sibiriens visdom", som kommit på Strömbergs förlag; den håller jag på och läser nu.

– Jag läser den här boken, säger Kerstin och plockar fram ett exemplar av "Ismael" av Daniel Quinn. Den är skriven som en roman, liksom "Den nionde insikten". Den handlar om våra existentiella förhållanden, om hur vi alla har missat Livets Lag, detta att ge, att ge tillbaka. Jag önskar att alla skulle läsa Ismael, eftersom jag tycker den är så angelägen.

De här böckerna säljer Sök & Finn för närvarande mest av:

1. *Den nionde insikten* av James Redfield.
2. *Ismael* av Daniel Quinn.
3. *Livets sju andliga lagar* av Deepak Chopra.
4. *Kristallnyckeln* av Jette Holm.
5. *Den tionde insikten* av James Redfield.

Butik: Södra Förstadsgatan 19. Adress: Box 170 41, 200 10 Malmö. Telefon: 040-97 00 07. Ordertelefon: 040-795 64.

Akal Center

Annika Waldenström

Akal Center invigdes vid nymånen den 11 oktober 1996. I den nyrenoverade lokalen, som ligger i ett fridfullt område i Vasa-staden, gör vi kundaliniyoga måndag till torsdag. Vi har även andra kurser, föredrag och behandlingar.

Ur programmet kan nämnas en kvällsteaching och en tredagars kurs med Ambres

i slutet på februari, Tomas Frankell med speglingskurs, Jannika Strååt med kroppsspråket, Tord Pååg med "Gör ett dynamiskt framträdande", Doris Ankarberg, Jeja Sundström och kurser i chakraflödesmassage, drömmar och personlig utveckling med Annika Waldenström.

Vill du ha Akals program hemskickat?
Faxe namn och adress till 08-766 48 98, eller skriv till:
Akal Center, Våringgatan 25, 113 33 Stockholm,
tel 08-30 33 15.

Varmt välkommen!

Akal betyder "the undying spirit" - det som aldrig dör.

Tarot - Dina inre bilder

Kurser med Marie-Louise Cronstedt

Filkand psykologi med religionshistoria.

Våren -97

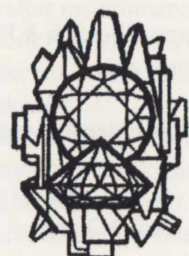
Vi lär känna de mytomspunna Tarot-korten, dess symbolik kring liv och död, Din vägvisare till insikt, visdom och intuition - Din egen sanning.

17 - 19/1 Gaia, Stockholm. 08/32 42 02
31/1 - 2/2 Sirius, Jakobsberg. 08/580 105 58
7 - 9/2 Planetstaden, Malmö. 040/30 14 00
21 - 23/2 Luna, Göteborg. 018/711 81 11
28/2 - 2/3 Ekens källa, Södertälje. 08/550 609 09
14 - 16/3 Gaia, Stockholm. 08/32 42 02
22 - 23/3 Lunica, fördjupn.kurs. Stockholm.
11 - 13/4 Leva center, Sundsvall, 060/15 56 65
18 - 20/4 Stadsoasen, Uppsala, 018/12 12 16
2 - 4/5 Planetstaden, Malmö. 040/30 14 00
17 - 19/5 Atlantis, Göteborg. 031/13 39 08
24 - 25/5 Gaia, Stockholm. 08/32 42 02

Samt kvällskurser på Inspira i Stockholm under våren,
och sommarkurser på Lunica kursgård i Värmland.
08/641 58 67, 0563/260 01, 010/330 96 51

BOKHANDELN SÖK & FINN

Box 17041, 200 10 Malmö

Tel 040-970007 Fax 040 970006

Butik: S. Förstadsgatan 19, Malmö

"Jag har blivit Gud"

Medvetandet är icke-lokalt till sin natur. Det har oändlig utsträckning i tid och rum.
Detta menar den amerikanske läkaren **Larry Dossey**, som vi här refererar.

Paranormala psykiska fenomen är oberoende av avstånd i tid och rum - det är en upptäckt som parapsykologer ofta har gjort.

I Paris 1927 rapporterade R. Warcollier femton experiment där sändare försökt överföra mentala bilder mellan New York och Paris och där en tredjedel av försöken lyckats.

I Aten 1930 rapporterade K. K. Konstantinides lyckade försök med telepati mellan New York och Paris, Aten och Paris, Warszawa och Aten och mellan Wien och Aten. Man överförde bland annat bilder, geometriska figurer och bokstäver.

Fysiologen L. L. Vasiliev vid Leningrads universitet gjorde bedömningen att telepati är oberoende av avstånd mellan sändare och mottagare. De flesta av dagens forskare inom parapsykologin tycks ha samma uppfattning. Statistikern Jessica Utts till exempel säger att avstånd i tid och rum inte tycks utgöra något hinder för fjärrsyn.

Och fysikern Harold Puthoff, en av forskarna vid Stanford Research Institute, SRI, som bland annat undersökte Uri Gellers paranormala förmågor, säger att gjorda försök med fjärrsyn otvetydigt visar att det tycks finnas en mänsklig förmåga att få kunskap om fjärran händelser, oberoende av tid och rum.

I en tillbakablick på försöken med fjärrsyn på SRI säger fysikern Russell Targ att precisionen och tillförlitligheten i fjärrsyn inte påverkades av vare sig avstånd, storlek eller elektromagnetisk avskärmning.

Fyra forskare vid Princetonuniversitetet, R. D. Nelson, B. J. Dunne, Y. H. Dobyns och R. G. Jahn, upprepade Puthoffs och Targs experiment med fjärrsyn. De säger att paranormala fenomen som de studerat inte har påverkats av avstånd i tid och rum.

D. I. Radin, J. M. Rebman och M. P. Cross vid universitetet i Las Vegas säger att medvetande sträcker sig utanför individen och har fältliknande egenskaper.

Vad tycker och känner nu forskarna om sina upptäckter? Det finns uttalanden att dessa idéer är radikala, hårresande, mystiska.

Några forskare har börjat diskutera den roll sådant som gränslöshet och kärlek spe-

lar i samband med paranormala psykiska fenomen.

Filosofen Stephen Braude säger att vi bör tänka över om inte människors medvetanden står i förbindelse med varandra på ett undermedvetet eller omedvetet plan, en förbindelse som kan göra telepatisk kommunikation möjlig. Detta, menar Braude, kan leda oss till att tänka över en sådan möjlighet som att det finns en världssjäl eller ett universellt medvetande, något som mystiker talar om. Sådana tankegångar kan finnas också hos många andra forskare inom parapsykologin.

Poeten William Blake har skrivit att om varseblivningens dörrar renades, så skulle människan uppfatta allt som det är, utan gränser. Idag har människan krupit in i en grotta och ser allt genom smala springor i grottans väggar. De orden torde ge uttryck för vad som driver många att ägna sig åt parapsykologisk forskning.

En vetenskapsman som drogs till en icke-lokal uppfattning av medvetandet var Erwin Schrödinger, en av den moderna fysikens patriarker. Han menade att det inte alls är blasfemi att säga att medvetandet och det Absoluta har gemensamma egenskaper. Att säga "alltså är jag Gud allsmäktig" låter för en kristen både blasfemiskt och vansinnigt, säger han men tillägger att denna insikt inte är ny. De äldsta uppteckningarna, som gjordes för 2500 år sedan eller mer, om att det individuella jagets botten är identisk med det allstädes närvarande, allomfattande jaget har inom indiskt tänkande inte alls betraktats som blasfemi utan i stället som den allra djupaste insikt. Vedantafilosoferna strävade efter att i sitt tänkande assimilera denna den mest storslagna av alla tankar, vilken kan sammanfattas i orden: *jag har blivit Gud*.

Schrödinger skrev ofta om vad det innebär att medvetandet (*mind*) saknar gränser i tid och rum. Om medvetande på någon nivå saknar gränser, så är medvetandena, menade han, inte i grunden skilda från varandra. Och han drog slutsatsen att om det är så, då utgör alla medvetanden på någon nivå en enhet. Medvetande är till sin natur ett singulärt begrepp, menade Schrödinger: "Det fulla antalet medvetanden är ett." Det kan alltså i

världen bara finnas ett medvetande (*mind*). Han tillade att det är meningslöst att dela eller multiplicera medvetande. När vi talar om flera medvetanden, är det en falsk tankekonstruktion grundad på mångfalden av individer i tid och rum. Man kan inte tala om antal eller om helt eller delat, när det gäller medvetande, eftersom det är odelbart i tid och rum.

Erwin Schrödinger är inte ensam i den vetenskapliga världen om dessa tankar. Sir Arthur Eddington och Sir James Jeans, två av de mest framstående vetenskaparna under 1900-talets första hälft, hade liknande tankar om släktskapet mellan människorna och det Absoluta.

Eddington skrev att idén om ett världsmedvetande skulle kunna vara en plausibel slutsats utifrån den nuvarande vetenskapliga kunskapen om världen - den är i alla fall i harmoni med den.

James Jeans menade att i tiden och rummet tycks vi vara separata individer, men bortom tiden och rummet är vi kanske delar av en enda livsström.

En annan respekterad person inom den nutida vetenskapen, vilken trodde på en form av medvetande som existerar icke-lokalt bortom tiden och rummet, var Kurt Gödel, som enligt många förmenade var 1900-talets mest berömda logiker. Matematikern Rudy Rucker intervjuade honom. Gödel svarade ja på frågan om han trodde att det finns ett enda Medvetande (*Mind*) bakom världens alla olika former, och han sa att Medvetande existerar oberoende av sina individuella egenskaper. Han svarade också ja på frågan om han trodde att Medvetandet finns överallt, i motsats till att vara lokaliserat till människors hjärna. Naturligtvis, sa han, detta är grundläggande i den mystiska undervisningen.

Visionära tänkare har sagt att det Absoluta finns överallt - inte bara "där ute" utan också "här inne". "Tat tvam asi" säger man inom hinduismen. Det betyder "du är detta", det vill säga vad du än ser på, så är det i sitt väsens grund det som du själv är i ditt väsens grund.

Detta var ett sammandrag av Larry Dosseys tankar i en artikel i Journal of Scientific Exploration, hösten 1996. SM

KARL-ERIK EDRIS – fri tänkare

Han kunde ha skrivit en doktorsavhandling, men valde ett jobb som spärrvakt för tankefrihetens skull

Karl-Erik Edris arbetar sedan många år som biljettförsäljare på pendeltågsstationen i Trångsund – ett fulltidsjobb. Det är väl inget anmärkningsvärt med det? Nej, inte med jobbet – men med Edris. Han är nämligen också en ”kulturpersonlighet”: tänkare, författare, föredragshållare, debattör och översättare. En stor del av sin kulturgärning har han utfört medan han suttit som spärrvakt. Där har han tänkt, skrivit och översatt.

– Jobbet passar mig som hand i handske, säger han. Min arbetsgivare, SJ, inkräktar ju inte på min intellektuella frihet, och jag kan läsa, tänka och skriva mellan biljettstämplantet – även om jag förstås gör merparten av mitt intellektuella arbete på den så kallade fritiden.

Man anar att det krävs ett starkt psyke för denna speciella kombination av arbetsuppgifter, samt en ödmjukhet och kanske en humoristisk livsattityd. Att Edris är en humoristisk person märker man snart.

Spärrvaktkuren som forskarcell

Karl-Erik Edris växte upp på landet, en mil från Mellerud i Dalsland. Föräldrarna var lantbrukare och hade inga intellektuella intressen. Men bonde ville han själv inte bli. Han kände att han var annorlunda och sökte en livsväg.

– På den tiden såg jag på världen och människorna med stor pessimism. Jag tyckte att allt verkade upplagt för undergången. Miljöförstörelsen, kapprustningen, befolkningsexplosionen och så vidare – allt drivet av mänsklig girighet, kortsynthet och ondska. Och dessutom förväntades man utbilda sig och bidra till den så kallade utvecklingen. Detta fyllde mig med vämjelse.

– Det var först mot slutet av 60-talet, när jag började meditera, som vändpunkten kom. Då upplevde jag dimensioner i mitt inre som övertygade mig om att kärleken har sista ordet i skapelsen.

– Man kan väl säga att jag löste teodicéproblemet i mitt eget inre. Teodicéproblemet handlar om att Gud sägs inte kunna vara både kärleksfull och allsmäktig, eftersom världen ser ut som den gör. Men som jag numer ser det, är det inte Guds sak att upprätthålla kärleken i människornas värld. Kärleken finns genom Guds försorg närvarande som en möjlighet, och vi måste lära oss att använda vår fria vilja på ett sådant sätt att vi ger uttryck för kärlek.

– Efter denna insikt har jag jobbat för allt vad tygen håller för att försöka lämna ett så vettigt bidrag som möjligt till världen.

Först satsade Karl-Erik Edris rejält på sina studier. Han blev doktorand i statsvetenskap, och i mitten av 70-talet erbjöds han en anställning som amanuens på universitetet, men han valde att fortsätta sitt jobb som spärrvakt. Sedan dess har spärrkuren i Trångsund varit hans forskarcell.

– Jag tyckte alltid att universitetet försökte stympa mig och få in mig i den breda strömfåran av auktoriserat dussintänkande. Därför blev det aldrig någon doktorshatt för mig. Men jag beklagar inte det. Jag måste vara sann mot mig själv och kan därför

inte sälja mig för en titel.

Vid den tiden började Karl-Erik Edris också arbeta med att översätta Alice Baileys böcker. Och numera leder han och samordnar en grupp översättare. Han sköter också förlaget som ger ut Baileys böcker på svenska. Hittills har 16 av hennes 24 böcker översatts.

– Baileys tankar har varit betydelsefulla för min egen utveckling, särskilt under 70-talet. Hon skriver visserligen en del som är spekulativt och svårbegripligt, men om man inte hänger upp sig på det, så har hennes böcker en skärpa och insiktsfullhet som är oöverträffad i genren. Vill man förstå vad det här med new age djupast sett handlar om, då är läsning av Alice Bailey ett måste.

Men Edris är långt ifrån okritisk till många av de företeelser som går under beteckningen new age.

– Jag sympatiserar med grundidén att människorna genom ett fördjupat förhållande till den inre, andliga dimensionen blir bättre på att sköta sina vanliga jordiska liv. Världen är ju långt ifrån välskött. Behovet av ett agerande som bygger på medkänsla och långsiktigt ansvarstagande är skriande.

– Men det mesta som numer framställs som new age verkar handla om krimskrams, utomjordingar, uppstigningar och kanalisering. Så när jag är på mitt ironiska humör brukar jag säga att jag överväger att börja kanalisera torsken Frionora. Det är ju inte bara delfiner som är ofattbart kloka, utan denna gamla torskbona från Ishavet skulle naturligtvis kunna slå världen med häpnad bara hon fick ett lämpligt språkrör.

En civilisations undergång

I sin senaste bok ”I elfte timmen” har Karl-Erik Edris gett sin syn på mänsklighetens ödesfrågor. Den är skriven som en roman och läsaren får möta den blivande riksdagsmannen Dag Perssons äventyr.

Berättelsen börjar i Genève, där Dag Persson befinner sig på en affärsresa. I en omvälvande upplevelse får han möta sina lärare. Den undervisning han får om historien, de politiska ideologierna, människans natur och frågorna om livets yttersta mening och mål visar, enligt Edris, på en framkomlig väg mot en god framtid för mänskligheten trots alla svåra kriser och problem.

– Jag är mycket engagerad i de stora frågorna, berättar Edris. Och det plågar mig att se att världen styrs utifrån värderingar som bara gör situationen värre. Vi är inne i en återvändsgränd som vi riskerar att inte ta oss ur.

– Som jag ser det är vi *inte* mitt uppe i en av dessa ständigt återkommande småkriser som alltid reder upp sig någorlunda smidigt. Vi lever i själva verket i en tid som är en historisk motsvarighet till romarrikets undergång.

– Men detta behöver inte uppfattas som att det stundar oundvikliga katastrofer och kaos. Vi kan i stället se vår epok som ett civilisationsskifte som kan avlöpa lyckligt om vi hanterar situationen klokt.

Edris blir mycket entusiastisk när han talar om dessa ting. Hans grundtes är att den bärande visionen för den västerländska civilisationen är stadd i sönderfall. Han kallar denna vision för kyrkokristendomen och beskriver den som en av apostlar, kyrkofäder och kyrkomöten åstadkommen teologisk modifiering av Jesu ursprungliga lära.

– För cirka 200 år sedan blev kyrkokristendomen dödligt sårad av upplysningstidens sekulariserade framstegstänkande. Jag brukar kalla denna upplysningstidens nya, alternativa vision för drömmen om det rationella paradiset. Den målar upp en bild av det fantastiska liv som vi människor skulle kunna leva om vi gjorde oss av med allt vidskepligt tänkande, inklusive kristendomen, och i stället lät förnuft och vetenskap leda oss.

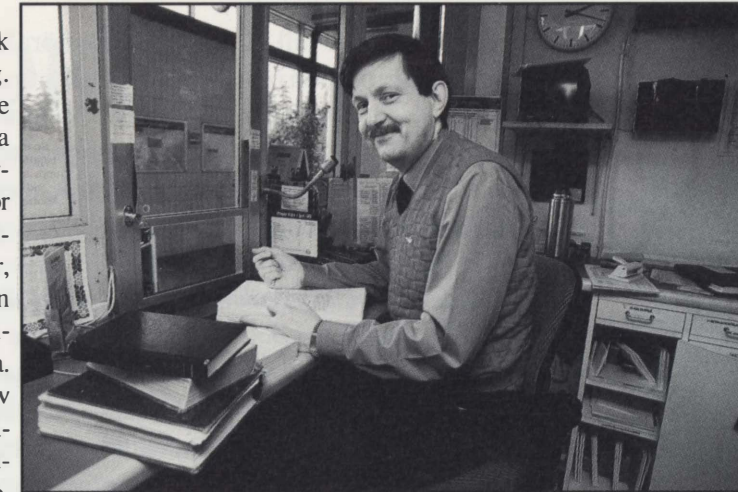
Edris menar att den rationella paradisdörmen är ett projekt utan möjlighet att uppnå sina storslagna mål. Satsningarna på att med hjälp av vetenskaplig och teknologisk utveckling åstadkomma en evig ekonomisk tillväxt ändrar i ett ekologiskt sammanbrott, med all sannolikhet föregånget av krig om begränsade resurser. Och tron att människan kan visa sin sanna och goda natur först när hon befriat sitt sinne från religiösa föreställningar leder till hänsynslös egoism och ett sammanbrott för allt vad moraliskt grundat framtidsansvar heter.

– Denna utveckling drivs nu till sin spets. Villrådigheten och vandan inför framtiden är djup. Och känslan av vanmakt och meningslöshet likaså. Parallellerna med romartiden är slående. Som jag ser det lever vi i en tid då en ny civilisationsbärande vision kan vara på väg att födas.

Kristendomens betydelse

– Ett mönster vid civilisationsskiften har varit att civilisationsskapande genier träder fram med någon ny vision med väldig genomslagskraft. Vi kan tänka på sådana gestalter som Moses, Muhammed, Buddha och Jesus Kristus. – Om detta mönster kommer att upprepas, vet jag inte. Men från mitt perspektiv verkar det överflödigt, åtminstone för den del av världen som berörs av den kristna impulsen. Jesu ursprungliga lära är ju ännu oprövad som civilisationsbärande vision.

– Kyrkokristendomen är ju en teologisk modifiering för att inte säga förvrängning av det ursprungliga budskapet. Som jag ser det, är det väsentliga i arbetet med att skapa en ny civilisationsbärande vision i västerlandet att finna en levande formulering av Jesu ursprungliga lära, som kan spela samma civilisationsbärande

Tänkaren i spärrkuren, Karl-Erik Edris, analyserar människans situation och kommer bland annat fram till att vi behöver en andlig renässans. Han pratar gärna om visionernas skapande kraft. En stor vision i rätt tid kan ha en oerhörd kraft, säger han, både individuellt och kollektivt. Den kan få oss att se tillvaron på ett nytt sätt, ge nytt innehåll åt livet. En ny vision för en civilisation kan ge stora gynnsamma förändringar. Foto: Lars Pehrson, Pica Pressfoto.

för oss eftersom han ville att vi skall uttrycka denna kärlek i våra liv.

– Trots denna betoning av det kristna menar jag inte att den framväxande globala civilisationen måste bäras upp av en kristen vision. Alla religioner måste bidra till en global civilisationsbärande vision och engagera sig i en omfattande ekumenisk process där förstelnad teologi ersätts av levande andlighet.

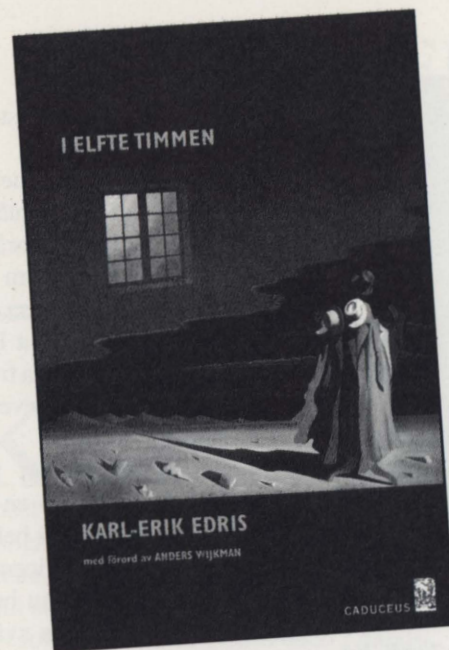
Men en ny civilisationsbärande vision handlar inte bara om andliga ting utan också om hur den nya andligheten skall kunna om sättas i ekonomisk och politisk handling.

– På det ekonomiska och politiska planet är det uppenbart att vi behöver en världsekonomi i ekologisk balans som också fördelar våra resurser rimligt rättvist inom och mellan nationer. Vidare måste det arbete som rymms inom de ekologiska ramarna fördelas rimligt rättvist. Dessutom måste utbildningssystemet reformeras i grunden så att vi råder bot på den analfabetism som råder när det gäller de fundamentala livsfilosofiska frågorna.

– Vi behöver helt enkelt lära oss att inte fästa känslan av livsmening vid en ensidig satsning på expansiv materialism, utan i stället på att vi skall bli bättre och klokare som människor. – En politik som förenar makt och kärlek är vad vår värld behöver, säger Karl-Erik Edris avslutningsvis.

SM

Karl-Erik Edris har skrivit böckerna *Vision eller vanmakt* (Hallgren & Fallgren, Uppsala 1987). *I elfte timmen* (Caduceus, Åkersberga, 1995). Han har medverkat i antologierna *Sveas väg* av Stig Johansson m fl (Kommentus Förlag, 1992). *David Petander – en svensk Franciskus* av Nils Tägt m fl (Guteböcker 1996).

Karl-Erik Edris: I elfte timmen

Mänskligheten är i full färd med att förstöra förutsättningarna för sin egen existens. Insikten om problemen tycks finnas men i handling trampar vi på i de invanda spåren. Vi måste byta perspektiv innan katastrofen är ett faktum. *I elfte timmen* är berättelsen om en personlig förvandling som går djupare än intellektet och som leder huvudpersonen på väg mot ett avgörande perspektivskifte.

Ur förordet av Anders Wijkman, biträdande generalsekreterare för FN: "Det unika med Edris bok är att analysen inte stannar vid människans vardagliga behov. Han väver samman den materiella och den andliga dimensionen på ett övertygande sätt." "Vad Edris främst syftar till är att påverka människornas hållning och inre attityder. Hans uppmaning är att på djupet ta till oss Jesu vision om den ovillkorliga kärleken och dess fundamentala betydelse för samhällets utveckling."

Ord. ca. pris 302:-. Specialpris för Sökarens läsare 250:-. Portoavgift på 22:- tillkommer. Boken rekvideras genom att sätta in 272:- på Caduceus Förlags postgirokonto 648 40 55-6. V. g. texta namn, adress och vad beställningen avser på inbetalningskortet.

422 sidor. Format 160x230 mm.
Inbunden med skyddsomslag.

CADUCEUS FÖRLAG AB, Box 164, 184 22 Åkersberga.
Tel. 08-540 667 23. Fax 08-540 871 00. E-mail: caduceus@algonet.se

ANNIKA LANGLÉ

m. medarbetare erbjuder Dig

*Kroppsfokusering, Färgreading, Djupspeglning
Numerologiska konsultationer, Healing*

Av erfarna / välutbildade terapeuter

*Ett flertal kurser, bl.a. om Symboler, Färg, Mystiker samt
Mandalameditation, Retreatdagar*

Altarritual i andaktsrummet

Flera engelska medier besöker oss under 1997

*Varmt välkommen till oss på Mellanjärva Gård
för stillhet och fördjupning*

RING tel. 854177 el. 827057 så skickar vi INFO

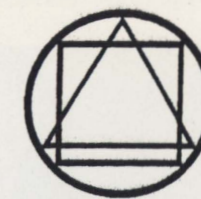
VI HAR DET DU SÖKER!

VATTUMANNEN är en bokhandel med inriktning på personlig utveckling och esoterik. I våra hyllor finner du astrologi, psykologi, healing, meditation, tarot, mystik, magi, religioner etc. Vi har även smycken, stenar, musik och många olika sorters tarotkort.

Vår verksamhet har även utvidgats till en kursdel, där vi har evenemang i ämnen som berör vår litteratur, detta för att förankra böckerna i praktiken.

Beställ vår katalog eller gör ett besök vår butik!

Vattumannen
Box 45096
Drottninggatan 83
104 30 Stockholm
Tel: 08-10 96 15
fax: 08-10 70 63

Rosen är den urgamla symbolen för andegnistän som slumrar i människohjärtat.

I Öster kallas den "den oskattbara juveln i lotusblomman" - I Bibeln talar man om "Jesus' sädeskörn i oss".

Det är Det Gyllene Rosenkorsets mål att få den sovande rosenknoppen att blomma.

FÖREDRAG OCH INTRODUKTIONSKURS I ROSENKORSETS GNOTISKA FILOSOFI
ges i Stockholm, Göteborg och Malmö eller som brevkurs.

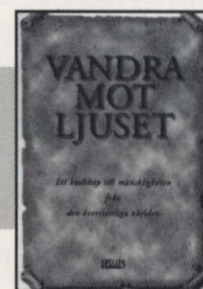
För information ring eller skriv till

LECTORIUM ROSICRUCIANUM
Edshults Säteri, 575 93 EKSJÖ
Tel. 0381-450 40, 08-649 51 66

Boken som ger Svar!

Äntligen är boken här som svarar på de stora livsfrågorna som människorna har grubblat över sedan civilisationens gryning:

● Var kommer vi ifrån? ● Vart är vi på väg? ● Finns det liv efter döden? ● Finns det en Kraft, en Gud som skapat allt?

I så fall: Var finns Han, och vem har skapat Honom? ● Existerar reinkarnation? I så fall: Var befinner sig anden mellan inkarnationerna, hur ser det ut där, hur är andekroppen uppbyggd? "Vandra mot Ljuset" är ett budskap till alla människor, oavsett övertygelse. Den klargör också: ● Kristi sanna lära, befriad från århundradens uppdiktningar och förvanskningar. ● Universums skapelse. ● Kampen mellan det Goda och det Onda. ● Varför vi inte har någon anledning att frukta döden. ● Nya fakta om Atlantis, med mera.

Verket ger dessutom nya upplysningar inom astronomi, kulturhistoria, parapsykologi och medicin. 335 sidor, inb. "Vandra mot Ljuset" nu i Din bokhandel. Kan även beställas direkt från förlaget: Sätt in 224:- på PG 72 31 80-6. Amelius Förlag: tel/fax: 0321-153 53.

Rinkösta Slott

OAS I EN TURBULENT VÄRLD

*Här kan du dra dig tillbaka
och unna dig en egen retreat*

*Här kan du delta i kurser i inre
utveckling – beställ kursprogram*

*Här kan du förlägga egna kurser
och evenemang*

*Här kan du få information om Enhet
och A Course In Miracles®*

RINKESTA SLOTT, 640 43 ÄRLA
TEL 016 - 700 72. FAX 016 - 700 88

NLP

En metod för självutveckling

Reportage: Gunnar Martin Aronsson

Sedan några år tillbaka har intresset för NLP ökat i Skandinavien. I Stockholm finns NLP Institut AB, och Danmark har flera centra, bland dem NLP-huset i Köpenhamn.

För att ta reda på vad NLP egentligen är för jag som Sökarens reporter till Köpenhamn, där jag träffade Hans Bremer och Helene Kongsbach, vilka tillsammans driver NLP-huset sedan 1990.

Hans var tidigare major i armén och Helene var personalchef i ett privat företag. Deras gemensamma intresse för psykologi och personlig utveckling förenade dem också privat: de är idag gifta.

– När jag var 45 år gammal ökade mitt intresse för psykologi och personlig utveckling, säger Hans. Jag undersökte vilka möjligheter som fanns för mig och kom fram till att NLP var en psykologi som jag kunde lära mig själv och som jag kunde använda för att hjälpa andra. Jag hade länge funderat på att sluta i armén, eftersom jag inte fick mina livsvärden uppfyllda genom jobbet. NLP-huset är för mig en dröm som blivit verklighet.

– Jag träffade Hans på en självutvecklingskurs 1989, säger Helene. Jag gick kursen för att jag tyckte att det var känslorna som styrde mig i stället för att det var jag som styrde känslorna. Tillsammans gick Hans och jag Ole Vadum Dahls NLP-grundutbildning på Dansk NLP-Institut på Jylland. Han var den som introducerade NLP i Danmark. Sedan kompletterade vi utbildningen med kurser i USA.

– Många vet inte vad NLP är. Kan ni kortfattat beskriva NLP?

– NLP är ett sätt att träna sig själv att kommunicera bättre med andra människor och med sig själv, svarar Hans. Det är en metod att skapa balans i den yttre och den inre kommunikationen. Man kan säga att NLP är en vidareutveckling av psykologin. Freud talade om det medvetna och det omedvetna sinnet. NLP ger praktiska verktyg till att kommunicera med det omedvetna sinnet.

– Men det finns många definitioner av NLP, influerar Helene, och orsaken till det

NLP står för Neuro Linguistic Programming. En direkt översättning är svår att göra. Förenklat kan man säga att NLP handlar om hur hjärnan (*neuro*) och sinnet använder ett specifikt språk (*linguistic*) eller en viss programvara för att ta en metafor från datorn. Detta sinnets språk har dels en aspekt som är gemensam för alla individer, dels en aspekt som är unik för varje person som använder systemet.

NLP sysslar med att utforska hur detta språk fungerar i praktiken och hur individens program kan förändras (*programming*) genom mentala tekniker.

På NLP-huset i Köpenhamn har man valt att byta ut ordet "programming" mot ordet "psykologi".

är att NLP har tagit delar från olika psykologiska riktningar som man har funnit fungerar. De som utvecklade NLP, Richard Bandler och John Grinder, ville skapa en psykologi som kunde åstadkomma positiva förändringar i en människas liv. De var trötta på filosofier och teorier, de ville ha något som fungerade praktiskt, något som gjorde att man kunde komma över sina begränsningar och skapa framgång i sitt liv.

– Vad är det då som utmärker NLP?

– Man kan säga att det är ett speciellt sätt att tänka, säger Hans. Vi upplever ju egentligen inte världen, utan i stället den modell av världen som vi har i vårt medvetande.

– Freud var ju också inne på detta, influerar Helene, när han kom fram till att vare sig en viss händelse skett i den "yttre" världen eller ej, så hade patientens *föreställning* om att en viss händelse hade skett, påverkat patienten som om den var sann. Som terapeut har jag upplevt många framgångar när jag använt NLP. Vi utgår ju från de processer som sker i hjärnan. Vi tar direkt kontakt med bilderna i sinnet och ar-

betar med sinnet *innan* orden formulerar upplevelsen. Detta ger NLP ett försprång framför många andra terapier.

– Freud började med psykoanalysen, säger Hans. Efter honom kom Jung. Och efter Jung kom alla andra, en lång kedja av olika psykologer, och jag tror man kan säga att de allesammans bildar fundamentet för NLP. NLP representerar den punkt dit psykologin kommit idag.

– Har ni upplevt motstånd från traditionella psykoanalytiker?

– Nej, men vi har heller inte upplevt acceptans, skrattar Helene. Psykologiska fakulteten vid Köpenhamns universitet tycks mena att NLP enbart är behavioristiskt (beteendevetenskapligt) inriktat. Och så började NLP för 20 år sedan, men NLP har ju utvecklats mycket sedan dess.

Idag har NLP-huset fyra längre utbildningar, 1-åriga grundutbildningarna *NLP Practioner* och *Business Practioner* (som koncentrerar sig på NLP inom affärsvärlden) samt de 1-åriga påbyggnadsutbildningarna *Master Practioner* och *Esoteric Practioner*. Den sistnämnda är en specialinriktad påbyggnadskurs, där även exempelvis hawaiianska Huna-healing-tekniker ingår. Olika "undervisningsmoduler" fungerar som ett slags flexibla byggstenar, som ökar den enskildes valfrihet att ta del av det som intresserar honom eller henne.

– Hur ser de framtida planerna ut för NLP-huset?

– Vi vill gärna bli kända också i Sverige, säger Hans, och därför reser vi ibland till Sverige och håller föredrag. Redan förra sommaren hade vi en längre kurs på Södertuna slott nära Stockholm. Den kommer vi att arrangera nästa sommar igen. Dessutom vill vi gärna starta ett center i Ryssland. De har redan flera NLP-centra där, men inget med vårt breda utbud. Vi har redan haft en så kallad *Master Practioner*-kurs i Ryssland. Och nästa år kommer vi att starta ett 5-årsprogram i samarbete med Human Resource Center i Moskva.

På NLP-KURS

För att prova NLP fick jag tillfälle att genomgå en så kallad tidslinjekurs. Kortfattat handlar denna helgkurs om hur vi i minnet kan resa bakåt i tiden och med vissa tekniker "omprogrammera" (skapa förändringar i) vårt psyke.

Vi är 45 personer som är samlade i NLP-husets stora undervisningssal. Hans Bremer gör ett sympatiskt intryck, han skrattar och ler mycket under kursen, som han leder med stor skicklighet. Han börjar med att introducera tanken att vi har en mental tidslinje som går rakt igenom oss och markerar vårt förflutna på den ena sidan och vår framtid på den andra.

Vanligtvis har vi vårt NU mitt i kroppen, men variationer kan förekomma: tidslinjen kan lokaliseras till exempelvis bröstpartiet eller mitt i huvudet eller något bakom huvudet. Deltagarna tycks vara med på noterna. Ingen tycker att detta är konstigt. Vi undersöker alla hur vår tidslinje är strukturerad.

Först gör vi "resor" bakåt i tiden. Hans guidar instruktioner mot en bakgrund av suggererande instrumental musik, som har till syfte att hjälpa oss få kontakt med vårt undermedvetna. Vi sitter med slutna ögon och reser mentalt tillbaka till den punkt i vårt liv, då en stark känsla för första gången infann sig, kanske något som skapat ett trauma, exempelvis en intensiv rädsla.

I sinnet skapar vi oss två stycken jag: ett alter ego, som svävar långt ovanför vår tidslinje, och ett jag, som befinner sig på tidslinjen.

Vi är enligt NLP:s språkbruk antingen "dissocierade" från oss själva (vi upplever oss själva *utifrån*, som om vi betraktade oss själva, eller "associerade" (vi upplever oss själva *inifrån* kroppen och tittar ut genom våra egna ögon).

Vi återupplever en rest av de känslor vi en gång hade och minns kanske också de tankar vi hade. Genom denna växelvisa rörelse mellan de två jagen skapas förutsättningen för att se på situationen såväl inifrån som utifrån, vilket underlättar en helhetsförståelse för problematiken. Vi frågar vårt undermedvetna vad som kan ha varit den högsta avsikten med denna svåra händelse i vårt liv. NLP utgår från att vi kan kommunicera "direkt" med vårt undermedvetna: om vi frågar, så får vi också svar. Flera gånger frågar Hans hur gamla vi var när vi upplevde känslan. 7 år? 3 år? Under graviditeten? Vilken månad under graviditeten?

Därefter reser vi till en punkt strax före vårt traumatiska minne, och ger mentalt de

resurser från vårt nu-jag som vi tror kan behövas av vårt då-jag för att bättre kunna hantera situationen. Dessa resurser släpps slutligen ned som en bild från vårt dissocierade då-jag till vårt associerade då-jag. (Subjektivt upplever jag i det ögonblicket ett starkt välbehag.) Så reser vi återigen tillbaka längs vår tidslinje med vårt dissocierade jag, "högt uppe i luften", som Hans Bremer uttrycker det. Vi förändrar samtidigt hela vår tidslinje i enlighet med de förändringar som vi installerat, innan vi återvänder till nuet. En av NLP:s smått provocerande sentenser är: "Det är aldrig för sent att få en lycklig barn-dom."

Under den sista kursdagen gör vi också inre resor till vår framtid. Det handlar om ett målsättningsarbete, där vi på likartat sätt arbetar med att vara associerade och dissocierade längs med vår tidslinje. Vi fyller dessa våra målbilder med starka positiva känslor och förväntningar och försöker göra dem så attraktiva för oss som möjligt. Bilderna kan alltså utformas på olika sätt för olika människor: vi kan göra bilden stor eller "lagom", vi kan ha den som filmsekvens eller stillbild, vi kan fylla den med vår favoritmusik eller en ljuv stämma. Slutligen släpper vi ned våra målbilder längs med vår tidslinje: 3-årsmålen, 1-årsmålen, 6-månadersmålen samt 3-månadersmålen.

Vad gäller det konkreta resultatet får vi kursdeltagare avvakta åtminstone 3 månader. Enligt Hans Bremer har många återkommit vid senare tillfälle för att tacka och förundrat sig över att målet blev verklighet. Ibland kan dock vissa gamla trosföreställningar vara i vägen för realiseringen av vår målbild, påpekar Hans. Vi tror kanske inte att vi är värda att uppleva målet. I så fall krävs ett mer omfattande mentalt arbete för att frigöra personen från den

Hans Bremer och Helene Kongsbach på NLP-huset i Köpenhamn

På tidslinjen kan du resa tillbaka till ditt förflutna och fram till din framtid, förklarar Hans Bremer.

gamla föreställningen

Hur som helst upplevde jag övningarna mycket inspirerande och kan intyga att de sätter igång en oerhört intensiv inre verksamhet.

Litteratur:

NLP-huset rekommenderar som grundläsning: O'Connor, Joseph & Seymour, John: "Introducing NLP" (finns på danska: "Introduktion til NLP").

Andreas, Connirae & Steve: Heart of the Mind (på danska: "I sindets hjerte"). På danska finns också: Dahl, Ole Vadum: "Grundbog i NLP".

Litteratur på svenska har inte kommit till författarens kännedom, men Bandler, Richard & Grinder, John: "Att förändras tillsammans" (1982) berör relationspsykologi fast den inte är särskilt uttömmande vad gäller NLP. Bandler, Richard & Grinder, John: "Frogs into Princes" (1990) finns att låna på vissa bibliotek, liksom den färskare Bandler, Richard: "Time for a Change" (1993).

NLP-Huset, Valbygårdsvej 62 C, DK-2500 Valby, Danmark. Tel. +45-36 30 90 01. NLP Institut, Box 5349, 102 46 Stockholm. Tel. 08-661 49 00. Fax. 08-661 49 09.

Finns svaret på ufo-frågan?

Ja! säger Sten Lindgren och Marcel Westerlund

Har vi besök av utomjordingar? Den frågan ställdes i TV2-programmet Taxi den 31 oktober. Tittarna fick veta att det finns några som har ett svar på den frågan, några som säger sig veta att utomjordingar finns bland oss.

Sten Lindgren och Marcel Westerlund intervjuades.

Sten minns ett möte på Stureplan i Stockholm, tidigt på 60-talet – ett omvälvande möte med en kvinna, en egendomlig blick. Det skulle visa sig att hon var från en annan del av universum.

När började ufon att synas i jord-atmosfären? Jo, efter de första kärnvapenexperimenten på 40-talet. Då började de komma i stor skala.

Marcel Westerlund, som är överläkare i psykiatri, minns ett möte sent en kväll. Han satt med sin familj i en bil och de kände starkt att de hade ett stort rymdskepp ovanför sig.

Sten Lindgren och Marcel Westerlund utgör kärnan i *Arbetsgruppen för utomjordisk kontakt*. Deras arbete går ut på att förbereda oss för mötet med en utomjordisk civilisation.

Kosmiska brödrskapet

Det finns flera civilisationer ute i världsrymden, säger Sten, men han har kontakt med en grupp som han kallar Cosmic Brotherhood, CBH.

Sten berättar:

– CBH är ett namn som vi själva har satt på en utomjordisk grupp. Kosmiska Brödrskapet blir det på svenska. De är representanter för en planETFederation från ungefär 600 solsystem i vår galax. Det rör sig alltså om olika individer från olika ställen, men vi har döpt dem till CBH. De berättar att det finns flera civilisationer som ligger i projekt runt jorden, och det finns ett 10-tal civilisationer som har pågående projekt. En av dessa civilisationer känner jag till, och det är CBH. De har berättat att de har samarbete med 7-8 av de andra civilisationerna, men dem vet jag inte

något om. CBH ser ut som vi: de är 170-180 centimeter långa och har "nordiskt utseende" – de liknar alltså oss till utseendet.

Stens främsta kontakt är en kvinna, Bea. Han har träffat henne vid ett flertal tillfällen, oftast på kaféer.

Sten:

– När jag först mötte Bea i mitten av 60-talet, visste jag inte vem hon var, att hon var representant för en utomjordisk grupp. Det framgick först ungefär ett halvår kanske efter att jag lärt känna henne, då jag fick ta del av kunskap som till en början fascinerade mig väldigt, och sedan förstod att *hon var en av dem*. Vid fyra olika tillfällen har hon tillsammans med mig varit med om att åstadkomma nedtagningar av farkoster inför andra människor.

Bland kaffekoppar och mazariner, öga mot öga med en människa från en annan värld säger sig Sten ha fått information om var och när ufo-överflygningar skall ske.

"Ett gott bevis"

Marcel:

– För några år sedan höll Sten en föreläsning i Göteborg. Det var ett 60-tal personer närvarande – de kan anges med namn och adress allesamman – och vid det tillfället angav Sten inte bara plats utan även tid, när en överflygningsvåg skulle komma att ske av en mängd farkoster – och det hände precis som han förutsagt, och det tycker jag är ett gott bevis.

100-tals människor har på senare tid berättat att de sett mystiska saker på himlen. En man berättar: "Så fick jag syn på det. Det kom här och gick över bergen och lyste så väldigt. Jag tittade i kika-ren."

Marcel:

– Det rör sig vid sådana här överflygningar om psykologiska tester på oss människor. Hur mottagliga är vi? Hur skulle mänskligheten reagera vid en officiell kontakt? Ufo-överflygningar

görs inte sporadiskt utan följer en plan. Du, Sten, kan berätta litet om den här planen.

Sten:

– Någon detaljinformation om planen har jag ju egentligen inte. Men Bea nämnde för mig 1968-1969 att de har en 30-årig plan för kontakt med jorden, där de alltså öppnar upp en officiell kontakt, och eftersom vi nu har 1996, så kommer kontakten att ske någon gång mellan 1996 och 1998. Då får vi förbereda oss på att en kontakt öppnas, och innan dess är det av största betydelse att våra parlamentariker och våra kyrkomän börjar tänka i de här banorna, *innan* kontakten upprättas. Man måste alltså börja fundera redan nu: hur skall vi hantera den här kontakten, när den etablerats?

Marcel:

– Jag tror att vem som helst, som förstår detta litet, kan föreställa sig att de inte tar kontakt med den mänskliga rasen hur som helst och när som helst, för det skulle kunna leda till katastrof. Vi kan se det på människans tillvaro: destruktivitet, krig, atombombens utveckling. Och har någon ett destruktivt vapen, så vill någon annan också besitta det.

En mild kontakt

Sten:

– CBH:s beteende har varit väldigt mildt, psykologiskt sett, på det sättet att de inte har skjutit på oss, inte angripit oss, utan de har hållit sig i ett slags mild kontakt hela tiden. De har inte forcerat.

Fråga:

– Har de makt över oss?

Sten:

– Inte alls. Snarare ser de oss som barn som de skulle kunna hjälpa på något sätt. Du kan själv tänka dig den här liknelsen: Du ser grannens barn leka med rakblad. Skall du då ta rakbladen ifrån dem, eller erbjuda dem bra plåster? – Vi är ju släkt långt borta i tiden. Vi har gemensamma släktingar. CBH ser oss som människor på stenåldersstadiet, som visserligen har

litet högre teknologisk utveckling – man har fått större och snabbare klubbor att slå med – men inte utvecklats särskilt väl sedan stenåldersstadiet.

Marcel:

– Jag skulle vilja tillägga, och det är väldigt viktigt i atombombens era, att vi inser att vi besitter krafter att förstöra jorden här och nu. Samtidigt med denna våldsamma teknologiska utveckling, så har inte den andliga, etiska utvecklingen gått lika fort – den har nästan stått stilla. Hade vi andligt och etiskt utvecklats på samma sätt, som vi har gått framåt teknologiskt, så hade vi gjort oss av med atomvapnen för länge sen.

Fråga:

– Vad vill de oss?

Sten:

– De erbjuder oss en dialog, en etisk dialog för att jämföra erfarenheter. Jordmänniskan har inte förstått sin roll i universum riktigt. Man kan säga att de kan guida oss in i en förståelse av oss själva utan att de i alltför hög grad påverkar vår utveckling. De vill exempelvis inte införa teknologisk kunskap, vilket skulle kunna vara destruktivt för oss. Det skulle kunna leda till problem. De behärskar exempelvis energiprinciper som vi inte har den ringaste kunskap om. De har tillgång till oändlig energi, och det innebär att de har tillgång till i princip allting. De behärskar tid, de behärskar gravitation och energi.

Fråga:

– Har du, Sten, märkt att du någon gång haft fel?

Sten:

– Aldrig någonsin, för det här är ju ingenting som jag själv enbart varit med om, utan det är ju minst 60 personer som varit med vid olika tillfällen och även mött Bea.

I framtiden kommer de att skratta åt oss

Fråga:

– Vad känner du, när du berättar för någon och märker att den människan inte tror på dig, utan menar att du pratar strunt?

Sten:

– Det får jag acceptera, för det har ju med medvetandet hos den människan att göra, hennes världsbild, om den nu är begränsad.

Marcel:

– Det är inte så enkelt. Det här är en successiv tillvänjning. Vi har många saker i samhället, som vi måste vänja oss

vid. Vissa blir aldrig vana vid buller och andra eländes-ting som vi har. Andra tycker att det är den naturligaste sak i världen att flygplanen dånar över huset. Så det här är någonting som går sakta, och det måste det få göra.

Fråga:

– Du menar att vi kommer att vänja oss mer och mer vid ufon?

Marcel:

– Jag skulle kunna tänka mig att om 50-100 år, så kommer man att skratta, när man tittar i backspegeln precis som vi gör idag, när vi skrattar åt 1600- och 1700-talsmänniskans ganska enkla dogmer och synsätt. Om 100 år kommer man kanske att skratta och fundera över hur vi kunde tänka på det sätt vi gör nu.

– Vi hade turen att se ett rymdskepp framför ögonen. Det svåra är inte att uppleva någonting, att se någonting. I vårt fall var det en fantastisk upplevelse. Det svåra är precis som för astronauterna, som återvänt från rymdfärden, att efter återkomsten har man förändrats – man kan säga att efter ufo-upplevelsen har vi förändrats, dvs man måste trampa vidare i de gamla vanliga spåren, finna sig i tillvaron och försöka göra det bästa av den – samtidigt som man har sett litet av Pandoras ask, men den har inte varit öppen, man har sett den susa förbi framför ögonen.

Reportern Johan Hartman säger till

Sten Lindgren och Marcel Westerlund verkar båda vara seriösa människor och inte några flummare. Dessutom känns det på något sätt hoppfullt att högre utvecklade varelser gör sig besväret att ta sig an och hjälpa oss okunniga och självsvåldiga människobarn.

AL

När folk berättar om kontakter med utomjordingar och budskap från dessa menar jag att det är viktigt med en kritiskt ifrågasättande inställning samtidigt som man inte läser sig i en negativ attityd.

SM

sist:

– Vi kan avfärda deras berättelser som fantasier, verklighetsflykt, men vi kan inte ta ifrån dem upplevelsen att ha mött något som inte går att förklara med mänskligt förnuft.

Utskrift: Asta Lindqvist

Artikeln införs med vänlig tillåtelse av SVT2:s Taxiredaktion.

Sten Lindgren säger att ett tiotal representanter för utomjordiska civilisationer är stationerade i Skandinavien. De lever här som vanliga människor med vanliga yrken. Illustration: SVT2.

Healing

Av Göran Brusewitz

Healing/helbräddagörelse förekommer inom de flesta kulturer och religioner. Det kan anses vara en form av psykokinesi, PK, det vill säga mental påverkan på materia, i detta fall biologiska organismer.

När det händer något i en biologisk organism, kan det ha flera olika orsaker. Det psykosomatiska sambandet gör att psyket inverkar på kroppen, positivt eller negativt.

Genom placeboeffekten, det vill säga att man tror att en medicin eller behandling är verksam, även om den i sig faktiskt är verkningslös, kan man bli frisk eller bättre. Spontan tillfrisknande kan också ske genom naturliga läkande processer i kroppen.

Healing tycks kunna äga rum genom att kroppens egna läkande processer stimuleras av påverkan från någon annan person, fysiologiskt eller mentalt – kanske med det egna psyket som förmedlare.

Forskare har studerat fall av healing, men det är ofta omöjligt att säkert avgöra om det är själva healingbehandlingen som har verkat eller om personen skulle ha blivit frisk ändå.

Bernard Grad, professor i psykiatri vid McGill-universitetet i Kanada, har gjort mycket omtalade healingförsök. Bland annat lät han en healer behandla möss som getts sår på ryggen, dock utan att beröra dem, eftersom beröring kan påverka läkningsprocessen. De möss som fick behandling av healern tillfrisknade som grupp genomsnittligt snabbare än både de som fick behandling av en vanlig person (icke-healer) och de som inte fick någon behandling alls.

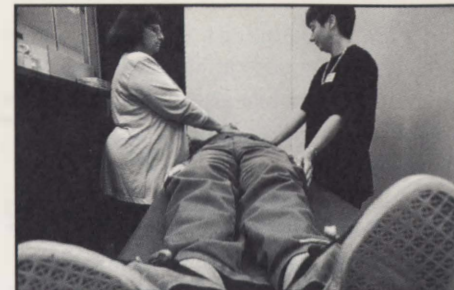
I ett annat omtalat försök planterade Grad kornfrö i krukor med jord. Alla krukor fick vatten från flaskor med en procentig saltlösning. Vissa flaskor fick behandling av en healer som höll dem i 30 minuter. De

plantor som fick vatten från de behandlade flaskorna växte klart snabbare, blev högre och tyngre än övriga. En experimentell fördel med denna uppläggning är att effekten inte syns i lösningarna utan hos plantorna, som healern aldrig kommer i kontakt med. Dessutom tycks healerns behandling påverka själva saltlösningen på ett sätt som kan mätas.

Om nu, som det synes, healing verkligen är en realitet, så borde påverkan ske på någon grundläggande biologisk och kemisk nivå. Det har också visat sig att man med healing kan öka aktiviteten hos trypsin, ett enzym hos människan. Vidare kan man påverka förmågan hos möss att återhämta sig efter eterbedövning, elektrisk aktivitet i plantors blad, utveckling av koldioxid i en jästkultur och jäsningen i jäst. I ett försök fann man att svampkulturer växte snabbare med psykokinetisk påverkan. Några forskare har fått positiva resultat, även när healern inte varit i laboratoriet utan en bit därifrån. Här har man en parallell till påståendet att vissa helare kan bota på avstånd, då de sänder helande energi. I försök som gjorts med psykokinesi har man kunnat reaktivera enzymer, påverka hemoglobinhalt i blod hos människan och öka vattnets förmåga att suga upp infrarött ljus.

Dessa resultat har bekräftats vid flera olika laboratorier. Under 80-talet har framför allt William Braud vid dåvarande *Mind Science Foundation* i Texas gjort ett flertal försök med psykokinetisk påverkan på biologiska organismer (*European Journal of Parapsychology* vol 8, 1990–1991).

1993 hade man publicerat mer än 150 kontrollerade studier av healing (Daniel Benor i *Frontier Perspectives*, 1993, nr 2). Mer än hälften av dessa uppvisar signifikanta effekter på enzymer, celler i labo-

HEALING MED HANDPÅLÄGGNING. Rose-Marie Borgh och Inger Gunnarsson i Karlstad. Foto: Sofia Sabel

ratoriekulturer, bakterier, jäst, växter, djur och människor. Mer än ett dussin av dessa är doktors- eller mastersavhandlingar, några av dem vid framstående amerikanska universitet. Benor nämner att bilden sakta förändras till det bättre. Två studier av healingbehandling med positivt resultat har publicerats i viktiga tidskrifter, en med healing på avstånd på patienter med hjärtbesvär, med mycket signifikanta resultat (*Southern Medical Journal*, 1988) och en med kontakthealing och healing genom en envägsspegel (*British Medical Journal* 1988).

Helare påstår att de känner av subtila energier runt om och i kroppen. Forskare talar därför allt oftare om energimedicin och närmar sig då kinesisk medicin och akupunktur, där energibegreppet är lika centralt som vårt cellbegrepp.

William Tiller vid Stanforduniversitetet i USA berör begreppet "subtila energier" (*Journal of Scientific Exploration*, 1993, nr 3). Subtila energier är verkliga energier som inte är direkt observerbara. De kan ändras till en observerbar energi i vår mänskliga tillvaro via framför allt levande organismer. De kan förklara en mängd experimentellt observerade fenomen som är helt oförklarliga om man bara utgår från nuvarande vetenskapligt accepterade paradig, där det bara är kända krafter som verkar.

1992 bildade man inom *National Institute of Health* i USA en ny byrå för att studera okonventionella, alternativa metoder inom medicinen. Syftet var bland annat att underlätta en riktig användning av olika alternativa behandlingsmetoder. Bland de tekniker man ville granska finns hypnos, meditation, biofeedback, bön och healing (*Journal of Scientific Exploration* 1993, nr 2, *Frontier Perspectives* 1993, nr 2).

Skapade GUD världen?

Har vi själva och hela universum uppkommit genom stora slumpmässiga förändringar i arvsanlagen och naturligt urval i kampen för tillvaron, där de bäst anpassade livsformerna överlevt och förökat sitt släkte? Nej, säger både känsla och förstånd hos många människor.

Har världen och människan kommit till genom evolution eller genom skapelse? I augusti förra året hade den kristna tidningen Dagen en bilaga "Livets pussel", där man tog upp kreationism kontra evolutionstro. Skribent var den unge journalisten Daniel Jansson.

Det finns litet olika slag av kreationister, men det gemensamma är att de tror på Bibelns skapelseberättelse: Gud har skapat världen.

Kreationismen har inte samma utbredning i Sverige som i till exempel USA, men läsaren får veta att det i vårt land finns en förening för skapelsetroende. Genesis heter den och ger ut en tidning med samma namn, vilken uppges ha 1500 prenumeranter.

Framställningen är nog saklig och refererar båda ståndpunkterna, men naturligt nog favoriseras i Dagen skapelsetron.

En professor i biologi, som intervjuas, anser att kreationister är totalt okunniga. En bok av en svensk kreationist brukar han ta fram, säger han, när han vill ha sig ett gott skratt!

Flera kreationister får komma till tals. En av dem, en skapelsetroende biologilärare i gymnasiet, Göran Schmidt, efterlyser mellanformer mellan olika arter, som visar att det funnits övergångsformer mellan olika organismer. Han menar att skolornas läroböcker alltför kategoriskt slår fast att det har skett en evolution, vilket hindrar eleverna från att kritiskt ifrågasätta evolutionsläran. Evolutionsteorin är en tro, säger han. Evolutionen är inte bevisad.

Göran Schmidt framhåller kroppens byggstenar, DNA-molekylema, som

ett tecken på en övernaturlig intelligens. Han säger att precis som en biologibok förutsätter existensen av en läroboksförfattare, så förutsätter den biologiska informationen i DNA hos levande varelser existensen av en Gud.

Det fattas något i vetenskapen, menar Schmidt. Det räcker inte med en materialistisk åskådning för att förklara naturen. Det krävs en orsak till evolutionen. Levande organismer kräver en skapare.

Ett uttalande av den framstående engelske astronomen Fred Hoyle citeras. Han menar att det är lika sannolikt att livet har uppkommit av sig självt som att en tornado som sveper genom ett skrotupplag skulle åstadkomma en Boeing 747 av materialet.

En kreationist menar att förespråkarna för evolutionen utgår från att det inte finns någon Gud.

Mats Molén heter en känd svensk talesman för skapelsetron. Han har skrivit boken "Vårt ursprung?" (1988) och hävdar att det saknas vetenskapliga bevis för evolutionsläran, att det finns en mening med livet och att Gud har skapat människor och djur.

Biologer har hävdat att vissa organ i kroppen är meningslösa, bland dem blindtarmen – och det skulle visa att det inte finns en skapare. Men en universitetslektor i zoologi säger att det inte finns några onödiga organ i människokroppen. Alla har en funktion.

Läsaren får veta att – enligt en undersökning – var tionde blivande lärare i grundskolan är kreationist.

Michelangelo: Gud skapar sol och måne. Detalj av freskomålning, Sixtinska kapellet, Vatikanen, Rom.

Dagenbilagan ställer den vetenskapliga evolutionsläran mot en naiv form av Guds- och bibeltro. Jag menar att man därmed formulerar problemet på ett felaktigt sätt. **Enligt min mening är frågan om det finns en intelligent faktor bakom evolutionen och universum, eller inte.**

Det är svårt att tänka sig någon annan skapelse än en långsam utveckling från lägre till högre livsformer. Men det är också svårt att tänka sig annat än att utvecklingen är intelligent styrd.

En ateistisk ståndpunkt kräver, tycker jag, att man sätter förståndet åt sidan. Ateismen grundar sig nog mest på att man inte kan varsebli "Gud" med hjälp av mänskliga observationsmetoder.

Kanske kan man säga att universum är intelligent. Min idé är att tillvarons grund är mental: en medveten, intelligent, skapande varelse, vari allt blir till. Skapelsen pågår alltjämt.

En kristen skulle kanske kunna säga att vi alla lever i Guds medvetande – att Gud skapar världen i sig själv.

SM

Det finns bara en historia av betydelse och det är historien om vad man en gång trodde på och historien om vad man sedan kom att tro på.

Kay Boyle

En del utomordentligt klarsynta människor tror att det mänskliga psyket kan ha nått fram till ett nytt stadium av sin utveckling, ett blottläggande av möjligheter som är jämförbart med uppkomsten av språket.

Marilyn Ferguson

Något som vi höll tillbaka gjorde oss svaga till dess vi kom på att det var vi själva.

Robert Frost

Den nya världsbilden lovar långt mer än den gamla reduktionistiska uppfattningen. Den avslöjar en rik, kreativ, dynamisk och sammansatt verklighet. Vi får veta att naturen inte är en kraft som vi måste besegra utan mediet för vår omvandling.

Marilyn Ferguson

Några kommer alltid att försöka kalla oss tillbaka till avdöda lojaliteter: tillbaka till Gud, till tidiga dagars enkelspåriga religion, tillbaka till ett mer enkelspårigt utbildningssystem, tillbaka till en enkelspårig patriotism. Och nu kallas vi tillbaka till en enkelspårig "förnuftighet", som motsägs av personliga erfarenheter och vetenskapsens nyaste upptäckter.

Marilyn Ferguson

Vett

Tidskriften Folkvett är organ för skeptikerföreningen Vetenskap och Folkbildning Det är förstås en starkt vinklad publikation. I en notisavdelning berättar man kort om Samantha Khury och att hon talar till djuren på deras språk, ett inre bildspråk – en objektiv notis, kan det tyckas, men inte ett ord om det som tyder på att Samantha har rätt. Man nämner också Jenny Cockell som träffat sina barn från det föregående livet – men inget om det som tyder på att hon faktiskt har levt det tidigare livet. Ett fall av förträngning av obehagliga sanningar? I alla händelser får Folkvetts läsare skaffa sig *fullständiga* informationer någon annanstans.

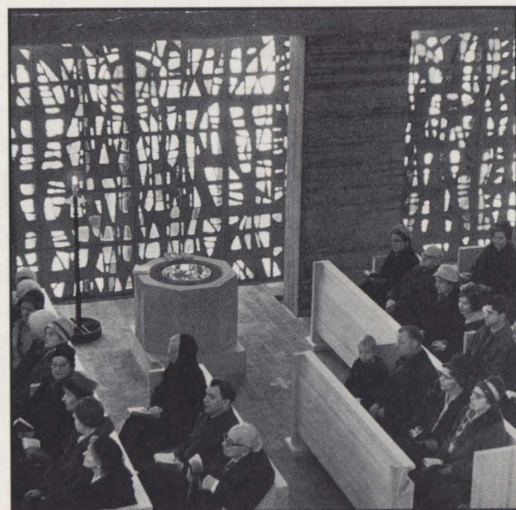
Troende mår bäst

Vetenskapliga studier har visat att det finns ett samband mellan tro och hälsa. Av 232 patienter som genomgått hjärtoperation hade icke-troende under en tidsperiod mer än tre gånger högre dödlighet än troende.

I en undersökning som pågått i 30 år har visats att kyrkobesökare har lägre blodtryck än andra. Hänsyn har tagits till rökning och andra riskfaktorer. Hos kvinnor som regelbundet går i kyrkan är död i kranskärllsjukdomar hälften så vanlig som hos dem som sällan går i kyrkan.

Herbert Benson vid Harvarduniversitetet har visat att personer som ägnade en stund om dagen åt en enkel meditation fick märkbart bättre hälsa. Meditationen bestod i koncentration på ett enda ljud eller en bild. Hjärtfrekvensen sjönk, andning och hjämvågogor minskade i intensitet, muskler slappnade av och stresshormoner minskade. Sömnens påverkades positivt, och 35 procent infertila kvinnor blev gravida. Bön har samma effekt som meditation, säger Benson.

Källa: Time 24 juni, 1996/ Ny Kultur 3, 1996.

I kyrkan mår man bra... Foto: Rein Vålme

Placebo

De amerikanska psykologerna Guy Sapirstein och Irving Kirsch har analyserat undersökningar av 3.252 deprimerade patienter och dragit slutsatsen att placebo orsakade fler förbättringar hos de sjuka än mediciner. Forskarna uppskattade att placeboeffekten förklarade 50 procent av de fullständiga tillfrisknanden som observerades, medan mediciner endast förklarade 27 procent av dessa fall. Resten förklarades av icke-specifika faktorer, såsom den tid som gått.

Denna undersökning är en i raden som visar på placebo's medicinska verkningar.

Sådana här resultat borde stimulera det vetenskapliga intresset för placeboeffekten.

Sapirstein och Kirsch anmärkte att många medicinska forskare alltför ofta är böjda att betrakta placeboeffekten som ett problem, som stör tester av mediciner, och inte som något som har möjlighet att bota. Men andra forskare har understrukit att man inom medicinen bör lära sig hur placebo's kraft kan utnyttjas systematiskt.

Som alla nog vet är placebo en medicin eller annan behandling som egentligen är verkningslös men som patienten *tror* är effektiv. Verkan av placebo beror alltså på psykets inverkan på kroppen.

Källa: Brain/Mind, september 1996.

Kost och demens

En amerikansk undersökning har visat att köttätare utvecklar demenssjukdomar mer än dubbelt så ofta som veganer och lakto-ovo-vegetarianer. Det visade sig också att de som varit vegetarianer längst tid, var minst dementa.

Källa: Neuroepidemiology vol. 12 (1) Ny Kultur 3, 1996.

Andlighet i affärslivet

Richard Barret var expert på stadstransporter inom Världsbanken. Men hans intresse för andliga ting tog överhanden, och nu är han Världsbankens talesman och projektledare, när det gäller mänskliga värderingar på arbetsplatsen. Han menar att en allt högre medvetenhet om andliga värderingar kommer att slå igenom i affärslivet. Allt fler företag, tror han, kommer att inse att de finns till för att tjäna människorna. De kommer att lägga tonvikten på 1) ansvar för helheten, 2) vikten av att tänka på allas bästa, 3) allas lika värde, 4) respekt för allt liv och 5) villkorslös omsorg.

Källa: Svenska Dagbladet 14 november, 1996.

En professor med vinkelpekare

Leif Floberg är professor vid Institutionen för maskinteknik, Lunds tekniska högskola. Med "vinkelpekare", dvs ett slags slagruta, har han konstaterat jordstrålning från jordens inre.

Han säger sig ha funnit att jordens puls och cancerfrekvensen är densamma, och han menar därför att han löst cancers gåta. Men hans upptäckt har inte tagits på allvar.

Floberg berättar också att man förr i tiden kände till den farliga jordstrålningen, och man såg till att sovplatser inte hamnade i de farliga kryssen. Men den kunskapen ville senare tiders universitet inte veta av.

– De flesta av våra sjukdomar beror på jordstrålning, säger Floberg. Den som ofta befinner sig i så kallade currykryss, kan bli sjuk. Cellerna drabbas av utmattning.

De farliga linjerna och kryssen kan man finna genom att helt enkelt använda två vinkelpekare.

Reportern får låna ett par pekare och finner omedelbart att de "rör sig inåt mitten" utan att hon gör någonting med sina händer. Hon har ställt sig över ett kryss.

Källa: Artikel av Sassa Åkervall i Hemmets Veckotidning 41/96.

"Det har funnits intelligent liv på månen!"

The Enterprise Mission är en grupp som hävdar att det har funnits icke-jordiska intelligenser på månen. Grundaren, Richard Hoagland, besökte Sverige sommaren 1996. Han sa att man inom The Enterprise Mission har avhoppade NASA-forskare och rymdingenjörer och att man har bildbevis för att det finns ruiner på månens yta, spår av en civilisation. NASA har gjort allt för att dölja sanningen.

I över 30 år har supermakterna hemlighållit sanningen. Varför? Jo, upptäckten att det finns utomjordiska kulturer kunde få svåra verkningar på oss människor, kanske leda till en total kollaps av vår egen civilisation.

The Enterprise Mission arbetar för att president Clinton skall häva hemligstämplingen av viktiga dokument.

Källa: Arbetet Nyheterna 27 juni, 1996.

Emotionell begåvning

I vår tid är det de intelligenta människorna som gör karriär och får väl betalda jobb. Och det är de som styr samhället. Men många av dessa "smarta" personer kan ha en svag emotionell begåvning, vilket kan få allvarliga följder för mänskligheten. Detta säger Carl Gerhard Gottfries, som är professor i psykiatri.

Våra känslor och därmed vårt beteende styrs från frontalloben i hjärnan, och där råder oordning.

Intellektet och kunskapen har utvecklats oerhört, medan människans emotionella kapacitet inte förbättrats mycket sedan stenåldern.

Professor Gottfries säger att det största hotet mot mänskligheten är att vi inte kan leva tillsammans i endräkt, beroende på vår svaga emotionella kapacitet. Denna brist kan leda till världens förstörelse.

Gottfries påpekar också att medan extremt intelligenta personer är lätta att upptäcka, så utmärker sig inte de emotionella genierna på samma sätt. Emotionellt begåvad är den som på ett ändamålsenligt sätt tillfredsställer egna behov utan att det är till men för andra. Han har inte behov av att göra karriär och att synas.

Den emotionella kapaciteten har ett värde och bör utvecklas, menar Gottfries, som också säger att träning av känslolivets bör få plats på skolschemat.

Källa: Svenska Dagbladet 3 december 1996.

Ät inte upp djuren!

Andrew Linzey är professor i teologi i Oxford och präst i anglikanska kyrkan. Han har skrivit böcker om djurteologi, dvs om djurens rättigheter från kristen etisk synpunkt. Han menar att djuren tillhör Gud och är värdefulla för Gud. Därför skall de inte dödas i onödan.

Linzey anser att vi människor bör skydda djuren. Han ogillas av en del av sina kollegor på universitetet, eftersom han med kraft motsätter sig djurförsök.

Som en följd av sin djurteologi är professor Linzey vegan, det vill säga han äter varken kött, fisk, mjölkprodukter eller ägg.

Källa: Svenska Dagbladet 24 november 1996.

Värdefullt och gott är allting som bidrar till större utveckling av våra talanger och som gynnar livet. Negativt eller dåligt är allting som stryper livet och lamslår vår aktivitet.

Erich Fromm

Många fina människor anser att vördnad för livet är den högsta New Age-värderingen. Jag uppfattar emellertid att under den och allt annat ligger det som Robert Pirsig kallar "Kvalitet".

Mark Satin

Det fortsätter att dyka upp fakta som ger vid handen att världen innehåller mycket mer än vad ögat kan se. Det kommer fram forskningsrön som mycket klart visar att den materialistiska världsåskådningen inte är så mycket felaktig som inskränkt, partisk, ofullständig.

Mark Satin

Jag bekämpar av grundsats alla på andliga och själsliga värden vilande världsåskådningar, av vad art de vara må. Därmed lösgör jag människan ur varje samband. Den enda kvarblivande och av mig befordrade materialistiska åskådningen är inte samskildande. Den driver människorna tillfälligtvis tillsammans, om det kan ge dem någon fördel, men sammanhållningen brister så snart som profiten upphör eller förhoppningarna sviker. Livet blir en affär med alla mot alla.

djävulen

Universum i sig självt är ett enda pågående drama och vi och vårt arbete är en del av det.

Matthew Fox

Örjan Björkhem till minne

Göran Brusewitz:

Författaren, religionspsykologen och parapsykologen Örjan Björkhem, Simrishamn, har lämnat oss, nära 50 år gammal. Han föddes 1946 i Lund, där han sedan studerade vid universitetet. Han tog betyg i religionshistoria och religionspsykologi, psykiatri, statskunskap, historia och litteraturhistoria.

Örjan Björkhem arbetade därefter som medicinsk journalist med alternativmedicin som specialitet. Dessutom var han parapsykologisk forskare, författare och översättare.

Han hann ge ut ett femtontal böcker, bland dem "Människan och verkligheten. Om mystiker i dagens Sverige", 1978, och – tillsammans med Martin Johnson – "Parapsykologi och övertro", 1986. Fyra år senare kom "Praktisk parapsykologi" med under rubriken "Paranormala fenomen i vardagslivet", och 1992 "Kontakt med andra världar", som han skrev tillsammans med mediet Doris Ankarberg.

Örjan var ledamot av styrelsen för Sällskapet för Parapsykologisk Forskning och kassör i stiftelsen John Björkhems minnesfond, startad till minne av fadern John Björkhem, som var en pionjär för parapsykologisk forskning i Sverige.

Örjan var en nytänkare inom parapsykologin. Han ansåg att den moderna parapsykologin sedan Rhines dagar varit inne på fel linje genom inriktningen på laboratorieexperiment, framför allt statistiska utvärderingar av kortgissningsexperiment. De idéer han själv hade, kunde han i viss mån testa vid de kurser han höll på en kursgård i Skåne, där deltagarna fick lära sig att själva utveckla sina psi-förmågor. Han fick också tillfälle att framföra sina idéer vid en internationell parapsykologisk konferens i Amsterdam 1994. Han företog flera resor i bland annat Asien för att studera paranormala fenomen, och han arrangerade resor till framträdande medier i Storbritannien.

Som ordförande i Sällskapet och Stiftelsen hade jag ett nära samarbete med Örjan. Han var mycket kunnig i parapsykologi. Jag hade den stora förmånen att vara med honom på konferenser i Heidelberg och Amsterdam. Örjan var annorlunda, en stor personlighet och lämnar ett stort tomrum efter sig.

Martin Johnson:

Jag blev djupt bedrövad inför meddelandet om Örjan Björkhems död.

Min egen karriär var delvis påverkad av den inspiration och den uppmuntran som hans far, John Björkhem, gav.

Jag besökte John Björkhem och hans familj i Saltsjö-Duvnäs hösten 1959. Jag kommer tydligt ihåg att jag lademärke till tonårspojken Örjan. Vi hälsade på varandra.

Det dröjde till 1974 innan vi träffades. Jag hade då tillträtt min professur i Utrecht, men var på besök i Lund. Jag hade ombetts att hålla ett seminarium om parapsykologi för religionshistoriker och religionspsykologer. Seminariet anordnades av Olof Pettersson, t.f. professor i religionshistoria. Han var f.ö. min lärare i religionskunskap, "kristendom", på "Spyken" i Lund och fungerade också som vigselförrättare när jag gifte mig med min nu avlidna Hustru, Margit.

Örjan gjorde omedelbart ett starkt intryck på mig, inte enbart på grund av sin i många avseenden slående likhet med sin fader, utan i hög grad genom sina intelligenta och penetrerande frågor, vilka antydde stor intellektuell kapacitet och ett originellt tän-

kande.

Örjan och jag träffades under 1970- och 1980-talet rätt många gånger. Vi kom på hans förslag att skriva en bok tillsammans, "Parapsykologi och övertro" (Forum 1986).

Jag lärde mig uppskatta hans stora beläsenhet som avsatte delvis originella och förblivande spår i svensk litterär produktion. Örjan med sitt intresse för bl. a. naturmediciner kom att spela en roll i fråga om anskaffande av alternativa mediciner för min stackars Hustru, som under 13 års tid kom att föra en mer och mer hopplös kamp mot Parkinsons sjukdom.

Örjan spelade en betydande roll inom Sällskapet för parapsykologisk forskning under 1980- och 1990-talet. Hans fränfalle ger ett stort tomrum inom detta sällskap och svensk parapsykologi.

I vetenskapsteoretiskt avseende kom vi att företräda mycket olika ståndpunkter, vilket med tiden resulterade i att våra kontakter upphörde.

Vid dödsbudet vad gäller en person som stått en nära leder detta till insikten att man borde ha orkat visa större fördragsamhet och generositet än vad man var i stånd att visa.

Vi följde båda idéer som vi trodde på.

Adrian Parker:

Som universitetslektor granskar jag ibland uppsatser som sänts till forskningstidskrifter. Söndagen den 10 november läste jag ett manus som diskuterade att parapsykologiska forskare i Holland fått slående positiva resultat när de anpassat metodologin inom ganzfeldforskningen till vad vi vet om de betingelser som främjar uppkomsten av spontana psi-fenomen. Forskarna hade skapat en positiv förväntan genom bön och andra ritualer, som skulle tillåta mirakel att hända. Då fick jag anledning att anteckna på manuset: "Läs gärna vad Örjan Björkhem skrivit om detta – han bör finnas med bland referenserna." Följande dag fick jag beskedet att Örjan hade avlidit under helgen. Även om sambandet förmodligen var slumpartat, var det precis sådana fenomen – telepati och synkronicitet – som fascinerade Örjan. I likhet med sin far, John Björkhem, valde han att gå sin egen väg för att finna sanningen. Han tog avstånd från den torra experimentella parapsykologin som Rhine hade introducerat, och menade i stället att upprepbarhet hos psi-fenomen lätt kunde åstadkommas, om man bara tog itu med spontana fenomen och uppmärksammade de betingelser som där gällde. Han ledde själv grupper där man avsiktligt manipulerade gruppstämningen fram till en punkt där trossystemet skapade förutsättningar för vad som tycktes vara olika slags paranormala fenomen. Örjan utvecklade en teori för att förklara ändringen i trossystemet. Många av hans idéer och övningar hade oberoende av honom tidigare utarbetats av den engelske parapsykologen Kenneth Batchelor. Om Örjan hade publicerat sig mer i engelska forskningstidskrifter, hade han kanske fått en ställning inom akademisk parapsykologi.

Örjan var dock till sist en maverick, en originaltänkare, som hade kapacitet att bli professor men inte tycktes ha något behov av akademiska titlar – och ännu mindre av den akademiska disciplinen och intrigena.

Nils Wiklund:

Jag lärde känna Örjan Björkhem i början av 1970-talet, då vi båda studerade i Lund. Under den perioden genomförde jag en rad parapsykologiska experiment. De gjordes med strikt kontroll av alla felkällor och med en statistisk utvärdering. Till min besvikelse blev det helt slumpmässiga resultat, men när jag berättade detta för Örjan, blev han förtjust och sa: "Ja, men då fungerar det i alla fall med statistiska utvärderingar." Det tog lång tid innan jag förstod vidden av hans insikter, som han visade genom denna kommentar. Örjan var djupt skeptisk till parapsykologiska laboratorieexperiment, och det skulle gå åtskilliga år, innan jag själv blev lika skeptisk till så kallade signifikanta resultat i denna typ av undersökningar. I de fall där experimenten inte gett slumpmässiga resultat, visar det sig nämligen regelmässigt att någon form av felkällor påverkat resultatet. Experimenten har nästan inget att göra med de spontana upplevelser som en gång gav upphov till parapsykologin: upplevelser av tankeöverföring, varsel, sanndrömmar och så vidare.

Örjan Björkhem ägnade sig under senare år mycket åt att studera spontanfenomen. Han utvecklade metoder som skulle främja

denna typ av upplevelser. Denna hans inriktning vad gäller forskningen inom parapsykologin tror jag är betydelsefull på ett sätt som parapsykologer i allmänhet ännu inte har förstått. Parapsykologisk forskning har varit fixerad vid bevisfrågorna så till den grad att de ursprungliga upplevelserna – som gav upphov till forskningen – glömts bort. Örjan försökte föra tillbaka uppmärksamheten till ursprunget.

Trots att Örjan gick bort kort tid innan han skulle ha fyllt 50 år, hann han med mycket. Vad som är föga känt är att han tillsammans med hustrun Ann under en period av sex år skrev inte mindre än 60 läkarromaner under författarnamnet Per och Elisabeth Reymers.

Örjans glada originalitet, hans oväntade sätt att påpeka enkla, raka sanningar, hans inre styrka att gå sina egna vägar gjorde att möten med honom alltid var tankeväckande, stimulerande och minnesvärda. Han avstod från att doktorera trots att några av hans böcker kvalitetsmässigt överträffar flertalet doktorsavhandlingar. Örjan lämnar ett tomrum efter sig som vän, inspiratör och kreativ forskare.

Agenda 21

Den stora utställningen Agenda 21 i Mässhallarna, Älvsjö, visade upp vad vi hittills gjort i Sverige i linje med det handlingsprogram som antogs vid en internationell FN-konferens i Rio de Janeiro 1992, där Sverige var ett av de deltagande länderna. Alla förband sig där att arbeta för en hållbar utveckling i världen genom att utrota fattigdom och undanröja hoten mot miljön.

Handlingsprogrammet är långsiktigt och sträcker sig in i nästa århundrade. Det riktar sig till såväl nationer som till grupper och individer. De deltagande länderna har tagit på sig ett bindande moraliskt ansvar.

Utställningen handlade om vår planering för vår jord och dess framtid, med tonvikten på miljön. Sista dagen rusar jag dit för att inte missa att skriva om det som har att göra med den andliga vägen till förbättring av jorden och mänskligheten. Jag tar för givet att det finns med, och har stor plats. Gemensamt för både traditionell religion och nyandlighet är ju att en ny tid, en god framtid, skapas genom en medvetandeförändring. Ego-tänkandet, den hårda identifieringen med den egna personen och den kategori man tillhör, som krasst ser till sitt i konkurrens med andra, ger vika för en helhetssyn enligt vilken vi alla utgör en stor gemenskap, där värdena jämlikhet, tolerans, ansvar och kärlek styr. Ur dessa värden följer naturligt en god värld. En sant andlig människa förstör inte miljön, roffar inte åt sig medan andra svälter, börjar inga krig och ser inte pengar och ägodelar som ett livsmål.

Jag menar att andlighet måste innebära känsla av ansvar och att göra saker – det räcker inte med bara medvetandeförändring, det vill säga att bara ha kärleksfulla tankar och affirmationer medan man fortsätter att leva som vanligt, ofta med god privatekonomi, hög levnadsstandard och pengar som går till dyra kurser, behandlingar och resor.

Jag väntar mig alltså att på Agenda 21 träffa många gamla bekanta inom olika andliga rörelser, som alla vill bidra med sitt sätt att väcka till insikt och mana till handling för att skapa en god värld, grundad i andliga värderingar.

Men nej, det finns inget sådant alls på Agenda 21! Här är det mest firmor som gör reklam för bland annat miljövänlig teknik och avgasrenare för bilar, samt bostadsföretag med sopsortering, studieförbund med kurser och kommuner med miljövänliga projekt.

Inget ont om allt detta! En hel del på Agenda 21 är goda projekt, men väldigt mycket är vanlig business, fast med ett nytt säljargument: miljövänligt.

Åsa Freij

Dénis Lindbohm har skickat oss en lista över varifrån beställningar på hans böcker har kommit, i den mån han kunnat avgöra detta:

161 Sökaren	5 Brev; tips från andra
28 Utan Gräns	5 Land
21 Arcanum	3 Energivågen
12 Astrologen	3 Livsfilosofiskt Forum
8 Telefon; tips från andra	2 Sett i bibliotek
6 Allers	1 Kvällsposten
Summa 255 där källan kan anges. Dec 1996 fanns 653 kunder i registret.	

Spanien

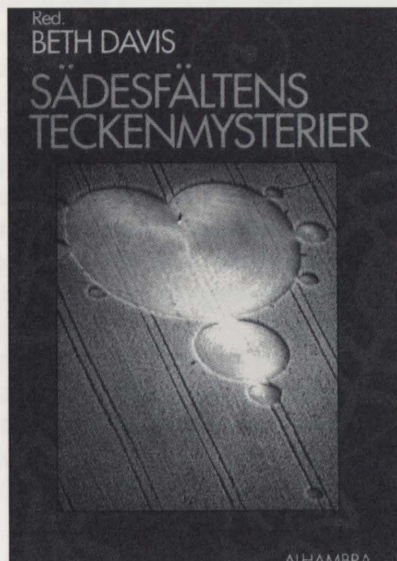
9 maj 1997 reser vi till Nerja. Underbart. En resa för dig i kärlekens varande, glädje och njutning allt på en gång. Ring eller faxa till oss så du kan få mer inspiration. Vi som reser med dig heter Lena Solspira, Harri Nikunen, Tina Riishaj Hansen, Stuart Peacock och Catarina Hemberg.

Tack Jim och Vibeke på Leonados samt Ulla och Fredrich på MatLusth för ert kärleksfulla bemötande på vår kurs Inre Glädje aug 96. Ni gav oss möjligheten och det blev en ljuvlig vecka i alla avseenden. TACK !!	Wholeness World Wide Nikunen Tycho Brahes gata 21 415 17 GÖTEBORG 031-46 31 06 Fax: 031-48 07 90	Kurser och föredrag i Inre Glädje, Healing, Qi Gong, målning, visdomen i alla och mycket mer. Vill du veta var eller när ring eller skriv till oss så skickar vi dig information.	Änka meditation: skulptur i Serien. Livsglädje: kan ni beställa från oss eller Själens Distribution.
--	--	---	--

A. En resa i världens skönhet B. Möta med ditt inre och dina kärleksfulla jag

Tecken i säden

Sädesfältens teckenmysterier. Red: Beth Davis. Översättare: Torsten Liungman. Förlag: Alhambra 1994, 107 sidor. Tre olika formationer i engelska sädesfält behandlas av sex författare, vilka tillhör en grupp som bildats för att försöka lösa mysteriet. Boken har 14 färgbilder och ett antal svartvita bilder och teckningar.

Sädesformationerna nämns i boken som vår tids underverk och ett av vårt århundrades största mysterier.

"Mängder av bluffmakare" har gjort sädescirklar, skriver Beth Davis, några för att skämta, andra för att visa att piktogrammen gjorts av människor och alltså inte är oförklarliga. Men bluffarna har bara utgjort en bråkdel av de många sädesformationer som observerats. 1980 var de flera hundra och 1989 flera tusen. De har med åren blivit allt mer komplicerade. Många är så invecklade och exakta att de inte kan vara naturfenomen. De är intelligent utformade. Och bluffmakare kan omöjligt ha gjort alla.

Karakteristiskt är att sädesstråna har böjts men inte brutits och att axen inte har skadats.

Beth Davis menar att piktogrammen kan ses som ledtrådar till en kosmisk gåta. De tycks utgöra ett språk som vi ännu inte förstår.

Fenomenet är inte nytt. Flera lantbrukare rapporterar att de har observerat tecken i säden i tjugoolet år.

Om de utgör budskap till oss människor från främmande intelligenser,

vilka är då budskapen?

Ett av tecknen påminner starkt om en mandelbrotformation, vilket är en matematisk figur och ett tecken för kaos. Kanske vill främmande varelser visa oss att de är intelligenta – eller tala om för oss att vi står vid randen till kaos?

Om en komplicerad geometrisk formation säger en lantbrukare att den definitivt inte fanns där dagen innan den blev upptäckt. Den måste alltså ha gjorts under natten. Men de flesta som såg formationen ansåg att ingen kan ha skapat en så stor och komplicerad geometrisk form i nattens mörker.

Boken innehåller försök till tolkningar av figurerna. Författarna hänvisar till gammal mystik och okultism och till indianska profetior. En av dem skriver att man kan tolka Barbury Castle-formationen som en grafisk symbolisk framställning av De Viser Sten eller Det Kosmiska Ägg varur allt liv har uppstått. Många av sädesformationerna liknar symboler som varit heliga för våra förfäder, påpekas det. Cirkeln är en symbol för enhetlighet och kosmiskt medvetande. Om en sådan tolkning är riktig, antyder den att "en gudomlig aktör" ligger bakom piktogrammen – eller kanske intelligenta varelser från andra världar eller dimensioner. En av bokens författare menar att man inser att piktogrammen är symboler av enorm betydelse. De är inte bara mycket vackra utan tycks vara länkar mel-

lan det mänskliga medvetandet och universum.

Det nämns att UFO-forskaren Jacques Vallée tror att formationerna i säden ingår i det amerikanska Star War-programmet.

Intressanta iakttagelser har gjorts vid tiden när formationerna har bildats. Flera pulserande ljus observerades över Wiltshire natten mellan den 16 och 17 juli 1991. Ett av ljusen var grönskimmrande och uppenbarligen inte normalt. Det var större än de omgivande stjärnorna och rörde sig långsamt. Det pulserade grönt och rött. Andra ljus var röda, rosa, blå och vita. På himlen syntes också en svart skepnad med en triangels form. Den dolde stjärnorna och rörde sig ljudlöst. Flertalet vittnen hörde inga ljud överhuvud taget, men ett vittne rapporterade ett lågt pulserande ljud. En smal, vitt ljusstråle observerades riktad ner mot marken klockan ett på natten.

Flera vittnen finns. "Plötsligt slog en tunn ljusstråle ner i marken. Den strålen var kurvad och lyste i en eller två sekunder." Samma natt bildades den mycket invecklade sädesformationen vid Barbury Castle. Några får tycks ha skrämts och flytt undan fenomenet.

Jordprover uppges bland annat ha visat förändringar i strålning och cellstruktur.

Gjorda iakttagelser antyder att sädescirklarna har UFO-anknytning.

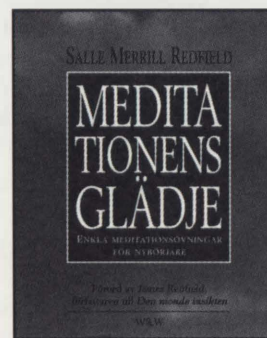
En av bokens författare skriver att det verkar som att ett fint sprakande energiflöde har gett upphov till formationerna.

Det framhålls i boken att en säker förklaring till tecknen i säden ännu inte finns men att man kan slå fast att de inte gjorts av "människor som jagat runt på fälten".

Boken är fängslande.

SM

Meditationens glädje

Meditationens glädje. Författare: Salle Merrill Redfield. Översättning: Ann Björkhem. Förlag: Wahlström & Widstrand 1996.

Många är de meditationsböcker som dykt upp under årens lopp. Till alla dessa sällar sig nu också en vacker liten bok på drygt femtio sidor, skriven av Salle Merrill Redfield, gift med James Redfield, känd författare till "Den nionde insikten", och det är också han som skrivit förordet.

Att boken är kort och lättläst ser jag som en fördel. En liten tunn bok kan ibland både locka mer och sprida större glädje och insikt än ett arbete på flera hundra sidor.

Boken kan betraktas som en liten

handbok i ledd meditation. Den innehåller fyra enkla meditationsövningar. Varje meditation tar ungefär tjugominuter. Det är viktigt att utföra meditationerna i den ordning de står i boken, för de bygger på varandra. Varje meditation har en kort introduktion. Avspänning och visualisering är de viktigaste ingredienserna i övningarna. Författarinnan rekommenderar gärna dämpad instrumentalmusik i bakgrunden. Hon menar också att en naturlig plats för boken är bredvid sängen på nattsduksbordet.

Övningarna påminner mycket om Shakti Gawains visualiseringsövningar, som jag själv använt i olika meditationsgrupper. "Meditationens glädje" kan även användas i grupp, som jag ser det.

Författarinnan framhåller att boken främst är avsedd för nybörjare. Så är det förvisso. Vissa delar kan nog upplevas som övertydliga och väl detaljerade för en mer van meditatör. Något av meditationens frihet går vilse bland alla orden. Men för meditationsnyfikna själar kan denna lilla bok säkert vara ett första steg mot meditationens glädje!

Eva Jagrell

Swedenborg

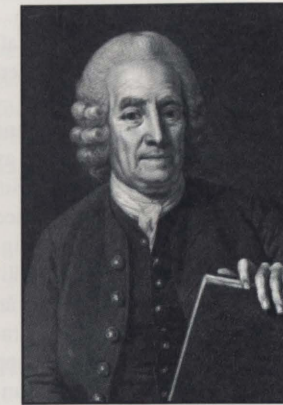
Dikten om livet på den andra sidan. Författare: Olof Lagercrantz. Förlag: Wahlström & Widstrand 1996.

Emanuel Swedenborgs andesyner skall naturligtvis jämföras med spiritualistiska mediernas liknande upplevelser. Men Olof Lagercrantz, 85, har klena kunskaper om medialitet och jämför Swedenborgs syner med skönlitterära författares fantasier i tron att de är av samma art. Diktaren Jonathan Swift skrev om Gullivers resor och diktaren Swedenborg om livet efter detta – Swedenborg kunde bara inte, eller ville inte, skilja mellan fantasi och verklighet, menar Lagercrantz.

Swedenborg ansåg att han beskrev en verklighet, vilket spiritualistiska medier brukar göra. Det var en värld, där varelserna skapar sina omgivningar med sin egen tanke, och precis det säger en del spiritualistiska medier om livet i andevärlden.

Men Lagercrantz gör alltså den oriktiga jämförelsen med skönlitterära berättare. På ett ställe skriver han: "Man förstår ofta inte varför han kallar andar sådant som andra människor skulle uppfatta som impulser, frestelser och bisarrierier av den typ vår inre scen i varje stund är befolkad av". Han menar också att det "är uppenbart att Swedenborg vet att allt han beskriver från andevärlden är hans egen skapelse, men han kan inte motstå frestelsen att då och då agera som levde han själv samtidigt på jorden och i himlen. /.../ Om Swedenborg tänkte sig att vad han berättar ska tas efter bokstaven eller tolkas symboliskt som han tolkade bibeln, vet jag inte."

Lagercrantz har en normalkulturell beläsenhet med diktare som ett huvudintresse, och dålig kännedom om det paranormala – det ingår tro-

ligen inte i hans bild av verkligheten – och han har därför inte förstått arten av Swedenborgs upplevelser.

Frågan om det är sant eller falsk, som Swedenborg upplever av "livet på den andra sidan", skjuter Lagercrantz åt sidan som irrelevant genom att betrakta andeskådarens syner som diktning.

Men Swedenborg skall räknas till medierna, inte till diktarna. Han uppfattade sig som en utvald – så som många medier/"kanaler" har gjort. Han trodde sig få höra och se "de underbara ting, vilka finnas i det andra livet och vilka aldrig tillförne kommit till någon människas kännedom".

Med hänvisning till hundra år av parapsykologisk forskning kan man säga att det har rört sig om inre upplevelser i en värld skapad av hans omedvetna själslivs fantasi. Det är ett skapande som väsentligt skiljer sig från det medvetna skapandet hos en diktare. Swedenborg såg och hörde i sitt inre vad som kom till honom från det omedvetna. Han fantiserade inte, inte ens halvmedvetet, utan han registrerade. I sin uppfattning av sina inre upplevelser var han i god tro. Han hade ju ingen kunskap om den "psykiska" forskning som skulle inledas hundra år senare.

Swedenborg såg också som sin uppgift att förklara Bibelns dolda mening i alla dess enskildheter. Det var Gud som skrivit Boken med ett hemligt innehåll. Därför skrev Swedenborg sitt jättelika verk med bibelkommentarer, "Himmelska hemligheter", vilket tydligen, om man får tro Lagercrantz – och det får man nog på den punkten – var skrivet av en veritabel träkmåns.

SM

Kanaliserade råd

Leva med glädje. Författare: Sanaya Roman. Översättning: Ingegerd Wennerbeck. Förlag: Weteko Publisher, Lund. Boken utkom på engelska 1986, och sedan 1994 finns den översatt till svenska. Ytterligare två böcker i denna serie, som kallas "Earth life", väntar på svensk publicering. Författaren Sanaya Roman, med bopålar i USA, skriver att innehållet i böckerna "skänktes" av "visdomskällan Orion" via en serie meditationer. Under de perioder då Roman "kanaliserade" entiteten Orion, spelades budskapen in på band. Därefter omstöpdes materialet till föreliggande text.

Denna "kurs i att utforska sitt högre jag" är en trivsam bekantskap. Attityden till läsaren är inte så mästande och auktoritär som ibland kan vara fallet när "visdomskällor" ger sig till känna från hög ort och vill beskriva livets väsentligheter.

Författaren Roman/Orion fram-

ställer inga nyheter, men presenterar gammal kunskap på ett enkelt och pedagogiskt sätt. Teman som att tänka positivt, att skapa inre frid och frihet, betydelsen av att uttrycka tacksamhet, att släppa taget om det förflutna och vår andliga livsuppgift avhandlas kapitelvis i en klar svensk språkdräkt.

Kapitlen avslutas med övningsuppgifter, vilket hjälper läsaren att fokusera sitt eget utvecklingsarbete.

Gunnar Martin Aronsson

12 steg i kris

Livskriser – vändpunkter i levnadslöppet. Författare: Julian Sleight. Översättare: Anita Johansson. Nova Förlag, Lund, 1996. Detta är en handbok för den som vill arbeta sig igenom personliga problem. I en tolvstegsmetod förklaras de steg som enligt författaren är nödvändiga – om vi inte tror att vi kan ignorera ett problem – från acceptandet av problemet, genom personligt ansvarstagande, insiktspejling och beslut om ett nytt, annorlunda tänkande och handlande på basis av den genomarbetade processen.

Julian Sleight är en nu snart 70-årig psykoanalytiker med sin bas i ett kristet samfund i Sydafrika. Boken vittnar om att författaren har en tolerant och icke-ortodox inställning: han baserar inte sina tolv steg på kristna lärosatser utan mer generellt på den sammanhållande tanken att världen är meningsfull och att det gäller att hitta den meningen, också i svåra öden. Vi måste, menar Sleight, få syn på den gåva som ligger dold i varje problem och ta vara på den genom att inse att vi inte är vår

smärta, våra "bristfälliga" karaktärdrag eller ens våra komplex av känsloreaktioner utan att vi har en högre identitet. Därigenom skapas förutsättningar för oss att använda allt vi upplever till ett högre syfte. Gör vi det, mögnar vi som människor.

Det märks att författarens insikter inte är läsfrukter utan bygger på ett handfast och omfattande arbete med att hjälpa människor. Resultatet bör inte ignoreras. Detta är livsvisdom.

Detta är en liten – 62 sidor – skrift att ha i beredskap, om kriser tornar upp sig.

Gunnar Martin Aronsson

En berömd profet

Förändringar på jorden. Edgar Cayces förutsägelser sedda i ljuset av nutida tidningsrubriker. Författare: Hugh Lynn Cayce. Översättning: Ole Barry och Annika Dellholm. Förlag: Reincarnation Books, utgivningsår uppges ej.

I en förutsägelse 1941 sa "den so-vande profeten" Edgar Cayce att de-lar av den nuvarande amerikanska östkusten vid New York, eller själva staden New York, i huvudsak kommer att försvinna. Dessförinnan kommer de södra delarna av Carolina och Georgia att försvinna. Samma år uppgav Edgar Cayce att Los Angeles och San Francisco skulle drabbas före New York, som inte skulle förstöras "före en ny generation". Detta innebär möjligen att de båda kaliforniska storstäderna skulle förstöras under den närmaste "generationen", dvs de närmaste trettio åren. 1934 sa Cayce att största delen av Japan skulle sjunka ned i havet, men årtal nämndes inte. Han

profeterade också att lämningar efter den sjunkna kontinenten Atlantis skulle stiga upp ur havet 1968 och 1969.

Cayce förutsade även "den stora katastrofen 1936" och att norra Europa skulle försvinna ner i havet: "Nordeuropa förändras på ett ögonblick" – dessa senare händelser skulle inträffa under perioden 1956–1998.

Det är ju inte så lätt att förklara att Cayces profetier har slagit in, men författaren, siarens son, gör så gott han kan. Det som inte har hänt, kan ju komma att hända, och jordbävningar – som Cayce siade om – har ju faktiskt inträffat. Författaren räknar upp en rad jordskalv och jordbävningar, som sägs bekräfta förutsägelseerna. Fast detta är ju en statistisk fråga: har det varit fler jordbävningar under åren efter förutsägelseerna än före? Det ger boken inget besked om.

För att finna bekräftelser på spådomen om Atlantis uppstigande ur havet nämns några triviala händelser, när små nya öar bildats. Men det är naturligtvis inte sådana småsaker som Cayce förutspådde, utan stora spektakulära skeenden, för det gör alltid siare.

Boken är tråkig, översättningen oskicklig, svenskan dålig och kom-materingen alldeles uppåt väggarna, vilket allt gör texten tung att läsa.

SM

"Destruktiva" sekter

Föreningen Rädda Individen har gett ut sex studiehäften till videon "Tro, Hopp och Besvikelse" om vad de kallar "destruktiva sekter". Häftena handlar om Mind control – mekanismerna bakom mental styrning och tankekontroll, Hare Krishna, scientologin, trosrörelsen, UFF, Enighetskyrkan och Kristi Församling.

Det är inte lätt att bedöma kvaliteten på texterna, av olika författare. Är sektbeskrivningarna rimliga? Det är svårt att säga för den som saknar insyn. Men säkert ligger det en hel del sanning i de starkt polemiska skrifterna. Läsaren får inblick i hur det går till när unga, sökande män-

niskor dras in i en sekt, hur de ut-sätts för mycket starkt gruppträck och kommer att acceptera gruppens föreställningar, trots en kanske inledande normal, sund skepsis.

Möjligen är den bild som här må-las upp av sekterna överdrivet mörk. Men jag tycker att var och en som är intresserad av någon trosrörelse bör försöka skaffa sig så mycket upplysningar som möjligt om rörelsen. Med allsidiga informationer blir bilden ofta en annan än den som rörelsen själv ger.

Häftena kan beställas från Pogo Pedagog, Box 1243, 171 24 Solna.

SM

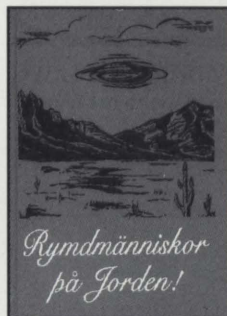
Knasbok om flygande tefat

Rymdmänniskor på Jorden. Författare: Sune Hjorth. Förlag: Zinder-mans 1996.

Förre läroverksadjunkten Sune Hjorth har en egendomlig bild av verkligheten och människorna. Sin senaste UFO-bok fyller han med otroliga påståenden utan verklig-hetsförankring. Han lever sig tydli-gen in i en massa påståenden från omdömeslösa personer och bedra-gare, ifrågasätter inte utan tar upp allt som om det vore bevisad san-ning. Han reserverar sig aldrig, men skriver ibland att det "lär" vara så, eller "enligt uppgift" är det så. Han lever i en UFO-mytvärld.

Hjorth tror att flera av världens regeringar, bland dem förstås den amerikanska, mycket väl vet att vi har besök av utomjordingar men av egoistiska skäl hemlighåller detta för världens folk. Fast USA:s reger-ing, som styrs av hemliga jordiska makthavare, samarbetar med dåliga rymdmänniskor. De dolda maktha-varna kontrollerar massmedia.

President Kennedy avrättades för

att han motsatte sig att hemliga UFO-projekt finansierades med knarkpengar. På baser under jorden har biologiska experiment utförts på människor, varunder man framställt livsformer som varit till hälften djur och till hälften människa.

Och mera i samma stil. Boken är ett sammelsurium av tokigheter. Inget omdömesgillt förlag skulle kunna ge ut detta. Men Zindermans har kunnat. Illa har förlagets nya ledning förvaltat arvet efter den tidigare förlagschefen, den sedan flera år avlidne Sune Stigsjö.

SM

Journalistik

Sensation och moral. Tankar kring tidningar. Författare: Carl-Adam Nycop. Förlag: Natur och Kultur, 1996. Det är en intressant bok som som Nycop har skrivit – han är ju en intressant person.

Men här tar jag upp något som inte står i boken. Mycket som skrivs i pressen är ju felaktigt, men Nycop diskuterar inte detta problem. Journalister i allmänhet tycks omedvetna om, eller oin-

tresserade av, sakriktighet. Råkar man själv ha kännedom om nå-got som tidningar skriver om, finner man nästan alltid fel i stort och/eller smått. Om det funnes ett allvetande väsen som gick över tidningstexter med en rätt-ande rödpenna, skulle det säkert bli rött, rött på alla sidor.

En gång när Stockholms-Tid-ningen omstartades och andra tid-ningar skrev om den, häpnade ST:s journalister över alla fel i rapporteringen.

Ett litet eget exempel: En repor-ter skrev att mitt arbetsrum hade parkettgolv. Jag fick läsa manus och påpekade att det var kork-matta med parkettmönster. Det tyckte journalisten inte spelade någon roll. Men jag menar att allt, om möjligt, bör vara riktigt, in i minsta detalj. Annan uppfattning har jag ingen förståelse för.

SM

lister, en rörelse med en andlig grund, recovery-rörelsen och mys-tiska (mystika) upplevelser, som kan vara ett gemensamt intresse för kristna och new ageare.

Det vore roligt om Harry Månsus verksamhet – bland annat i Brom-ma-Dialogen – kunde leda till en förståelse bland kristna människor för de kloka inslagen i new age-tän-kandet.

SM

Kristen sökarbok

Den kosmiska katedralen. Förfat-tare: Harry Månsus. Förlag: Libris 1996.

Flera kristna ledare i Sverige har gett en mycket negativ bild av den så kallade new age-rörelsen. En källa till deras informationer har varit Torbjörn Freijs bok "New Age – de nya gamla lögnerna från Eden", vilken i ganska stor utsträckning bygger på den amerikanska bibelfundamentalisten Constance Cumbeys helt miss-visande bok "The Hidden Dangers of the Rainbow".

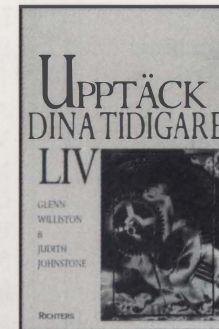
Många kristna har således fått en alldeles oriktig bild av new age-rörelsen. Men vissa tankar inom new age är intressanta och värdefulla, och många kristna torde kunna ta till sig dem, om de som ärliga sökare tränger in i klok-new ages tanke-värld.

Baptistpastor Harry Månsus har väl förstått new age-rörelsens betydelse. Han framhåller flera av dess kvaliteter och gör inga försök att för-vanska eller förringa den.

"Den kosmiska katedralen" är en bok, som behövs idag. Jag är imponerad av Harry Månsus personlig-het, som tillåter honom, fast han har en ställning i den kristna världen, att med intresse, ja rentav med sympati, studera en rörelse som av flera krist-na har betecknats som en del av sa-tans verksamhet på jorden.

Harry Månsus skriver bland annat om Esalen-institutet i Kalifornien, som är ett center varifrån många vik-tiga impulser utgått, David Spang-ler, som han betecknats som new age-rörelsens främste ideolog, Deepak Chopra, Matthew Fox och Shirley MacLaine. Några kritiska synpunk-ter på new age-idéer har han, men de är fullt berättigade.

Inte hela Harry Månsus bok, men en stor del av den, handlar om new age-rörelsen. Han skriver för övrigt om bland annat Anonyma Alkoho-

Reinkarnation

Upptäck dina tidigare liv. Författare: Glenn Williston och Judith Johnstone. Översättning: Kerstin Westerblom Avraham och Gidon Avraham. Richters förlag 1996, 268 sidor.

"Jag tror utan ett ögonblicks tve-kan på reinkarnation och på själens existens. Att vi med hjälp av hyp-nos och andra metoder kan minnas andra livstider har jag tusentals övertygande bevis på, och varje an-nan förklaring till dessa fenomen skulle därför te sig orimlig vid en jämförelse." Detta understryker bo-kens jag – som är Glenn Williston.

Det som tände Willistons intresse för reinkarnationsidéer var Morey Bernsteins bästsäljare om fallet Bridey Murphy, som han "slukade".

Men det kunde visas att den hypnotiserade kvinnans "minnen" från ett liv i Irland som Bridey Murphy byggde på upplevelser i det nuvarande livet. En artikel i Söka-ren nr 4–5, 1987 visar att flera till synes övertygande hypnosfall av re-inkarnation, bland dem Bridey Murphy, har naturliga källor.

Författaren har i terapeutiskt syfte gjort många regressioner till "tidi-gare liv" med hjälp av hypnos. Han rapporterar lyckade resultat. Men hypnotiserade personer brukar fan-tisera, även om inslag av verkliga minnen också kan finnas.

Den ledande reinkarnationsforsk-aren professor Ian Stevenson anser

att nästan alla hypnotiskt framkal-lade "föregående personligheter" är påhittade.

Boken saknar vetenskaplig kvali-tet. Den är okritisk, resonemangen är grunda och slutsatserna oberätti-gade. Men de hypnosfenomen som

SM

Seg humor

Grundkurs för utomjordingar. Den kosmiska manualen för planetär evolution. Nödutgåva. Jordupplagan. Samskapad av uppdragskont-rollen och Zoev Jho. Översättning: Glenn Petersen. Förlag: Stjärnfall.

SM

UKU-FORSKNINGEN

Ut ur kroppen fenomenet, en väg till andra världar. Författare Mats Olsson. Förlag: Apostro-fen, Göteborg, 1993, 70 s.

Det finns numer många doku-menterade fall av UKU (ut ur kroppen-upplevelse). Vetenska-pare visar ett seriöst intresse för den medvetandeförändring som en UKU är. Frågan är om vi kan beteckna den samlade kunskapen om UKU som "väl beprövad er-farenhet" och som fullgod ersätt-ning för de vetenskapligt empi-riska bevis som saknas.

Vår kunskap om medvetandets natur tycks begränsa sig till två hypoteser. Den ena är att med-vetandet är en produkt av hjär-nan (monistisk åskådning), den andra att ett autonomt medve-tande växelverkar med hjärnan (dualistiskt synsätt). UKU-feno-menet tycks styrka den senare hypotesen och försvaga den förra.

Läraren Mats Olsson har skri-vit en dokumentation om sina egna UKUr. Han ger exempel på hur man på ett vederhäftigt sätt beskriver UKUr, och han jämför med relevant litteratur. Han är "en logiskt resonerande män-niska", skriver han i inledningen. Det är sådana vi behöver för att ljus skall kunna spridas över UKU-fenomenet. Annars riske-rar vi att hamna i vad jag vill kalla "den ockulta psykosen" (man blir uppeggad av fenome-net, tror blint på det, förlorar fot-fästet i verkligheten). Olssons tankeväckande dokumentation

tas upp är otvivelaktigt märkliga, och de bör beskrivas och studeras i en vetenskaplig kritiskt ifrågasät-tande anda. Den samlade bilden av dem är inte entydigt negativ till reinkarnationstanken.

Boken vill vara, men är inte sär-skilt rolig. Texten flyter segt.

Jag kan känna den engelska hu-morn bakom den svenska översätt-ningen. Atmosfären kring de engel-ska orden ger kanske en rolig och spirituellt ton, men denna går i hög grad förlorad vid översättningen till svenska.

och det efterföljande samtalet med honom visar att vi måste be-hålla vår kritiskt granskande syn på sådana doktriner som kommer från Monroe-institutet i USA och Alexander Markus i Sverige. Är deras övningsprogram riskfria?

"Under en UKU känner man sig helt vaken och kan registrera, ana-lysera och fatta beslut på ett va-ket sätt" (s. 69). "Vad som verkar hända är att man på något sätt lyckas ställa in sitt medvetande på en annan 'frekvens', där medve-tandet kan lämna den fysiska kroppen" (s. 28). Så skriver författaren i sin bok. Man förstår att UKU-fenomenet varken är pro-blem- eller riskfritt. På UKUs fy-siska plan, osynligt för oss van-liga människor, "kan man också, om man har otur, träffa på mycket aggressiva och vildsinta figurer..." (s. 70) skriver han. I samtalet var-nar han för viljeframkallade UKUr, vilket jag också gärna vill göra utifrån de studier vi hunnit göra i UKU-Vännernas Nätverks-grupp, som på försök ger ut "UKU-brevet" till seriöst intres-serade i hela Norden. (Särskilt forskare och personer med egna UKU-erfarenheter är välkomna som läsare, men också alla andra som tycker att UKU-forskning är värd att stödjas.)

Samordnare i UKU-Vännerna är jag, pensionerad godkänd re-visor, Alf-Erling Sjöberg, Strandåsen 1, 655 94 Karlstad, som vill granska relevans och riktighet i UKU-utsagorna.

Filuren

– Det är en liten trevlig new age-affär, ni har här, tycker jag. En affär med atmosfär! Det är jag som är Sven Magnusson, redaktör för Sökaren! Hej!

– Vad får det lov att vara? Kan jag hjälpa till med något?

– ...jag går runt och tittar. Så mycket stenar. Att ni säljer det!

– Dom är så vackra, och så har dom märkliga krafter. Ger harmoni, klarsyn, hälsa, framgång... Jag kan numer inte vara utan mina stenar. De har gett mej nytt liv!

– Säger du det... Men säljer ni tidskrifter här i er fina affär?

– Jaha, vi har Alphaomega, en väldigt bra tidning, som vi säljer mycket av. Och Zodiak – den är riktigt trevlig.

– Ni har inte Sökaren?

– Nej, men vi hade Pentagram. Den skulle ju alla ha. Men du vet kanske hur det gick med den?

– Varför säljer ni inte den tidning som är ledande i Sverige inom new

age?

– Sökaren? Det är den där gamla, va? Nej... den går inte att sälja. Ingen frågar efter den.

– Tråkigt. En så bra tidning.

– Men vi har slagrutor och pendlar. Intresserar det dej?

– Jag tar den här tidningen, Zodiak, och några broschyrer.

– Då får jag önska trevlig läsning! Och får jag fråga, hur du har fått höra om vår affär?

– Jag läste om den i en new age-tidning, och så blev jag intresserad.

– Ja, det är så stort intresse för nya tidsåldern nu. Och det är så fascinerande alltsammans. Tänk så mycket kunskap som finns! Vi har här ett urval av den bästa litteraturen. Böcker om tarot säljer vi särskilt mycket av – och om delfiner och vänner i universum.

– Ja, jag ser att ni har allt... Tack då!

– Roligt att prata med en ny kund! Välkommen tillbaka!

"Knaspriset"

Till årets knas 1996
har Sökaren utsett
SUNE HJORTH

Hjorth får, i hård konkurrens, utmärkelsen för sitt samlade UFO-författarskap, men i synnerhet för sin senaste bok "Rymdmänniskor på Jorden". Med sitt utomordentligt dåliga om-döme skämmer han ut och skadar UFO-intresset. Därför har han gjort sig förtjänt av knaspriset.

SM

Övernaturligt naturligt

Jag skulle vilja ha era övernaturliga berättelser nedskrivna till mig. Jag håller på att skriva en bok. Berättelserna kan handla om t ex ufo, spöken, älvor m m. Ni får naturligtvis vara anonyma. Skriv till mig Anneli Karlsson Brattby 33 911 92 Vännäs Tel 0935-261 64, om ni vill ringa

Gåvor till stödfonden

Sverker Arfvidsson, Göteborg, 50:-, Kenneth Engström, Malmö, 50:-, Birger Andersson, Nässjö, 50:-, Per Romée, Trelleborg, 50:-, Nina Carlsson, Årsta, 50:-, Roland Taxén, Västerås, 100:-, Hans Johansson, Stenungsund, 150:-, R. Moretti-Fochi, Spånga, 250:-, Ängs Anders Andersson, Boda Kyrkby, 50:-, Rune Löfberg, Hargshamn, 50:-, Elsa Heino, Helsingborg, 100:-, Ann-Marie Berg, Vällingby, 100:-, Kenneth Revland, Norrköping, 100:-, Kickans Hårateljé, Grästorps, 100:-, Gösta Bergman, Ronneby, 150:-, Sigbritt Therner, Varnhem, 150:-, Kerstin Linnstrand, Vällingby, 250:-, Siwert Hjalmarsson, Strömstad, 50:-, Lena Edvardsson, Göteborg, 50:-, Rosa Litter, Ljung, 50:-, Valter Sjöberg, Bredbyn, 50:-, Patrik Spänning Westerlund, Morgongåva, 100:-, Per-Erik Andersson, Borlänge, 100:-, Anonym, 150:-, Marianne Svensson, Vallda, 250:-, M. Inkinen, Järfälla, 50:-, Marianne Thulin, Malmö, 50:-, Marianne Gustafsson, Skogås, 50:-, A. Åström, Umeå, 50:-, Gunhild Bergdahl, Juoksengi, 50:-, Rolf Andersson, Södertälje, 175:-, Henry Henriques, Farsta, 200:-, Erik Nordström, Bromölla, 50:-, Solveig Alth, Bollstabruk, 50:-, Kurt Sjödin, Norrala, 50:-, Anita Gadd, Klintehamn, 100:-, Malin Curman, Linköping, 100:-, Inger Jansson, Karlstad, 100:-, Crister Gustafsson, Garpenberg, 50:-, Marie Lindmark, Täby, 50:-, Ann-Mari Dahlbäck, Karlskoga, 50:-, Rolf Jalming, Göteborg, 100:-, Hans Eriksson, Spånga, 50:-, Kjell Nordlund, Skellefteå, 50:-, Tom Hasting, Tormestorp, 50:-, Bengt Artander, Johanneshov, 100:-, Desy Kallberg-Viksten, Stockholm, 150:-, Ingvar Anderberg, Genarp, 150:-, Ateljé Bäste-kille, Kivik, 200:-, Stig Westberg, Nyköping, 50:-, Anonym, 100:-, Kerstin Ryheden, Göteborg, 200:-, Leif Malmström, Everöd, 250:-, Marine Fällgren, Vetlanda, 50:-, Maria Sellén, Ingatorp, 50:-, Ebon Torkkeli, Lidingö, 50:-, Hans A. Söderquist, Säffle, 50:-, Arne Bohlin, Tjällmo, 50:-, Lennart Johansson, Edsbyn, 50:-, Elin Blomquist-Haara, Ronneby, 50:-, Gustav Sandén, Johanneshov, 50:-, Bertil Berntsson, Hunnebostrand, 50:-, Ulf Beijer, Skärholmen, 50:-, Rolf Andemark, Vallentuna, 50:-, Bo Eriksson, Tyresö, 100:-, Gullevi Fahlander, Märsta, 100:-, Marie Ehne, Vänersborg, 250:-, Björn Zakrisson, Östersund, 750:-, Anne-Marie Hultman, Nacka, 50:-, Rosalie Biörklund, Stockholm, 50:-, Wanjia Gottschalk, Helsingborg, 50:-, Raul Figueroa, Uppsala, 50:-, Beatrice Egberg, Stockholm, 50:-, Signe Ohlsson, Johanneshov, 50:-, Arne Kärllin, Skövde, 50:-, Ulla-Karin Hallgren, Visby, 50:-, Sigvard Strandberg, Västerås, 50:-, Ruth Kellerman, Malmö 50:-.

Fortsättning i nästa nummer.

Hjärtligt tack!
Red.

MASSAGEBÄNKAR & -STOL

Ring eller skriv
för prospekt!

Vitaform
Alekärrsvägen 30
445 56 Surte
Tel 031-98 34 77

Vid randen av en stor skog bodde en fattig vedhuggare med sin fru och sina två barn. Pojken hette Hans och flickan Greta...

Sagan har vandrat längs slingriga stigar dit ingen längre hittar tillbaka. De har slipats genom generationer under årtusenden, och den bär på en hemlighet..

Vi fördjupar oss i Sagornas visdom

En tisdags och torsdagskväll i Stockholm,
kl. 18.30 - 21.30.

11/2, 13/2. 500 Kr. inkl. fika.

18/3, 20/3. Hans och Greta

22/4, 24/4. Askungen,

13/5, 15/5. Snövit och de sju
dvärgarna m.fl.

Marie-Louise Cronstedt

Fil.kand. psykologi med religionshistoria

08/641 58 67 Välkommen!

Individuell Persona-Analys

- Vem är jag? Varför lever jag det liv som jag lever?
- Vilken är min egentliga uppgift i den här inkarnationen?
- Hur kan jag fokusera det kvinnliga och det manliga elementet i mig till en enhet, så att jag blir "jag"?
- Vågar jag se och acceptera "skuggan" i mig? Dvs "säga ja" till min hemliga rädsla?

Varje inkarnation är ett arbete, ett livsprojekt, som måste slutföras. Jag hjälper dig att se och att nå fram till dina djupaste livsfrågor.

Vänd dig med förtroende till:

Inga-Britt Lundqvist

Antroposof, waldorflärare och astroterapeut med 30 års erfarenhet.

Box 34021, 100 26 STOCKHOLM
Telefon 08-656 11 03

Stöd forskning kring Neurologiska sjukdomar

bl.a. Parkinson, MS, ALS, CP, Stroke

Gåvogiro 90 10 07 - 5

NR

Neurologiskt Handikappades Riksförbund

Box 3284, 103 65 Sthlm Tel. 08 - 677 70 10 Fax 08 - 24 13 15

MARTINUS CENTER

16-22/2

2 - 8/3

15-16/3

27-31/3

11-12/4

26/4

15-21/6

Vem är jag - Vem är livet
Vår gryende intuition
Martinus Kosmologi i arbetet
med människor
Vår inre förvandling
The Transformation Game
Sömnen, döden och vårat
nattmedvetande
Kosmisk Psykologi

Solsökehem är en mindre kursgård med plats för
ca 10 gäster. Vi bjuder på en avspänd hem-
atmosfär och vegetarisk mat.

VÄLKOMNA

Solveig Langkilde och Sören Grind
Solsökehem, Väsmanv. 23, 770 12 Sunnansjö
tel 0240-91685, fax 0240-91485

En god idé:

Annosera i SÖKAREN!

Det bästa jag läst

Gunnar Martin Aronsson väljer:
LIVETS BOK, del 1, av Martinus.

1972, när jag var 17 år, läste jag en bok som helt förändrade mitt liv. Den hette Livets bok och var skriven av en dansk vid namn Martinus. Med hjälp av matematisk logik förde författaren i bevis att utvecklandet av vår kärleksförmåga faktiskt var det enda som räknades.

Gunnar Martin Aronsson är skribent, regissör och kursledare.

Tidskrifter

New age-bokhandlare säger att det är svårt att sälja tidskrifter. Det är **böcker** kunderna vill ha.

Det är svårt att förstå att det skall vara på det sättet. Mycket talar ju **för** tidskrifter. Tänk på att medan boken tar slut med sista ordet, så fortsätter tidskriften att tala till läsaren. Den återkommer med nya tankar och synpunkter, nya informationer. En bild av verkligheten kan byggas upp steg för steg och gamla "sanningar" ersättas av nya.

En tidskriftsartikel kan vara lika fängslande som en bok på 200 sidor och ge lika mycket kunskap, eller mer – och det går avsevärt fortare att läsa den, vilket kanske är ett plus i en jäktad tidsålder.

Är böcker "för mer" än tidskrifter? Är de en finare, mer värdefull litteraturart? Kanske tror några att det ligger ett mer seriöst arbete bakom en bok än en tidskrift. Men många tidskriftsartiklar är skrivna av kunniga personer och är väl genomarbetade.

Läsaren får i allmänhet veta **mer** genom en årgång av en tidskrift än genom en bok av normal storlek, som kostar lika mycket.

Tidskrifter ger ständigt **nyheter**.

I tidskrifter kan olika frågor **diskuteras**.

I tidskrifter finns **många röster**.

Sant är att tidskriftsmakare inte blir berömda på samma sätt som folk som skriver böcker. Ge ut en bok – och du är "författare", något riktigt fint. Gör en tidskrift – och du spelar i en en lägre division.

Men, det **finns** tidskrifter som faktiskt blivit berömda, exempelvis litterära, som haft betydelse för en generation eller för en litterär riktning.

Men böcker sparar man ju; man sätter in dem i en bokhylla, medan tidskrifter slängs, invänds det, och det visar väl att böcker **är** mer värdefulla... Men det behöver inte vara så. En tidskrift, som man tycker om, kan man spara, kanske binda in och återvända till. Många gör det.

Ögon

Världen ses genom olika ögon, flera miljarder olika människoögon och många gånger fler djurs ögon.

Verkligheten ser inte alldeles lika ut genom de olika ögonen, inte genom dina och mina, även om vi lever i samma kultur. Vi ser nog bokstavligt samma saker, men tolkar och värderar på olika sätt.

Skilnaderna i uppfattningen av världen beror ju på skillnader i typ av begåvning, beläsenhet, erfarenheter och personlig läggning. Vi märker och tar till oss olika saker. Därmed blir våra verkligheter olika.

För en är kanalisering det intressantaste som finns, för en annan UFO-kontakt, för en tredje visuell litteratur, för en fjärde visualiseringsmetoder för personlig utveckling, för en femte vetenskap. Och så vidare.

En ser världen i ett ljust skimmer, en annan i mörka färger. En tycker att livet är lätt och framtidsutsikterna goda, en annan att allt är besvärligt och framtiden hotfull.

Alla ögon ser på sitt eget sätt.

Vilket synsätt man har, det är så att säga den resandes ensak. Vi kan gräla om vart tåget går och vad utikten genom fönstren visar. Vad heter den där platsen, och vad för slags människor bor där? Vad heter slutstationen?

På perrongerna syns människor med bestämd uppsyn bära på plakat. Jesus står det på ett, Buddha på ett annat. Krishna, Muhammed och Marx har också sina bärare. En skylt har ordet Vetenskap, en annan Tvivel.

Vid en station sitter människor blick stilla i meditation, vid en annan stiger bönerop upp mot himlen. En tredje station är ett "glädjehus" och en fjärde ett bibliotek med all världens vetande.

På tåget hörs ständigt röster av diskuterande människor. De är för och emot allting. Några har uniformer: svarta kläder, vita eller orange togor. Några har kunskapscertifikat, andra bevis för att de är vansinniga.

Var finns enaren från Norden, som skall upplysa och höja oss?

Några går runt i tåget, kallar sig vise och delar ut flygblad. "Jag vet inte", står det på dem. "Det är den högsta visdomen", säger de.

Utanför hörs skatorna skratta.

Sökarens knaspris

Förutom ett klokpris delar Sökaren också ut en knaspris. Det går till UFO-boksförfattaren Sune Hjorth. Jag vill inte göra någon stor affär av detta elaka "pris"; det nämns i en ruta på sidan 47. Men jag vill passa på att här citera ett stycke ur en artikel i UFO-Aktuellt av Håkan Blomqvist:

"I en artikel 'återfödda berömdheter i vår organisation' i UFO-kontakt 4/96 skriver Hjorth att de egyptiska gudarna Osiris, Horus och Seth återföts och nu är medlemmar i hans organisation. Osiris heter i dag Nils Jönsson och är lantbrukare i Jämtland. Horus och Seth är hans dotter respektive Son. Även den egyptiske härskaren Achnaton är med. Han heter nu Josef Östlund och bor i Skåne."

Djurplågeri som folkrörelse

Den svenska älgjakten är en moralisk skandal och tragedi. Den 19 november förde TV4 oss nära inpå denna sorgliga hantering. Vi fick se hur det verkligen går till under jakterna. Och vi fick veta att cirka 80.000 djur skadskjuts varje år i Sverige av "nöjesjägare". Skadskjutna djur löper ut i markerna och går en kvalfull död till mötes.

Detta berör inte jägarna. De tycker att det är i sin ordning.

I spetsen för "nöjesjakten" står en före detta socialdemokratisk partisekreterare.

Man undrar: Vad är svenskarna för människor egentligen, när djurplågeri är en folkrörelse? De är nog kolossalt överskattade.

Att försöka utbilda nöjesjägarna leder naturligtvis bara till smärre, om ens några, förbättringar. Ett krav måste vara att jägare skall vara yrkesskickliga, praktiskt taget kunna garantera att ett djur avlider vid första skottet.

Nöjesjakten måste förbjudas!

Tyvärr måste ju en hel del av de vackra vilda djuren skjutas, om de inte skall översvämma landet.

27 januari, Akal Center, 19.00. Människan och kosmos. **Thomas Jönsson** är astrolog och menar att människan för sin utveckling behöver ta till sig idén bakom varje stjärntecken. 65:-.

14 februari, Bromma-Dialogen, 8.45–13.00: Leder alla religioner hem – till Gud? **Johan Wretman** och **Lena Kristina Tuulse** i dialog med företrädare för kristen tro. 14.00–17.00: Ett samtal mellan reiki-healer **Anna-Lena Vikström** och **Barbro Ehrling**, som praktiserar kristen förbön. Healing – kristen och New Age. Kostnad för hela dagen: 325:-. Förhandsanmälan tel: 08-80 49 80.

12 mars, Inre Oasen, Göteborg, 19.00. Ta tillbaka din kraft! **Tomas Frankell**. 70:-.

13 mars, Wäxthuset, Askim. Lokal: Församlingshemmet vid Högsbo kyrka. Den stilla rösten. **Tomas Frankell**.

14 mars, Atlantis, Göteborg, 19.00. Att leva i tillit – en resa genom våra chakras. **Tomas Frankell**. 70:-.

17 mars, Eskilstunas parapsykologiska förening, Frödingsgatan 4 F. Ta tillbaka din kraft! **Tomas Frankell**. 80:-.

Akal Center, Väringsg. 25, 113 33 Stockholm. 08-30 33 15.

Bromma-Dialogen, Åkeshovsvägen 29, 168 39 Bromma. Tel. 08-80 49 80.

Tomas Frankell, **Deva Center**, Dalagatan 30, 113 24 Stockholm. Tel. 08-32 66 20.

Inre Oasen, Chalmersg. 11, 411 35 Göteborg. 031-13 21 90.

GREENSLEEVES BOOKS

The complete mind body & spirit bookservice

OUT OF PRINT, SECONDHAND, NEW & AMERICAN BOOKS

Competitive postal rates NO VAT ON BOOKS

FREE CATALOGUE

TEL/FAX 1608 644707

2 Market Street, Chipping Norton OX7 5NQ
ENGLAND